

Edebiyat Defteri

Fikret Yılmaz avdar -Őiirleri-

OluŐturulma Tarihi:
13 Ekim 2022 PerŐembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kùltür ve Sanat Platformu

KURTULUŞUN DESTANI

Hiç kimsenin bilmediği diyarlarda bir yıldız söndü
Yeryüzünde bir ülkenin efsanesi tersine döndü
Sona erdi saltanatı asırlardır doğan güneşin
Geri kalan yoksul halkla yaldızları dökük bir ündü

Gelişmeyi göremeyen son dönemin birkaç sultanı
Ummazlardı birdenbire kaybetmeyi bütün vatanı
Tarih öyle ibretlerle doludur ki insanlar için
Felek bile durduramaz istese de göçüp batanı

Koca devlet hükmetmişken üç kıtaya eriyip durdu
Ayaklanan eyaletler kopup yeni devletler kurdu
Zamanında nimetinden yararlanıp köşe kapanlar
Bir an bile düşünmeden arkasından darbeler vurdu

Doğru dürüst savaşmadan birçok toprak ele verildi
Zorlanmadan sultanların sarayına bile girildi
Sanki hepsi yıllar boyu bu günleri beklermiş gibi
İçerdeki hainlerin emelleri birden dirildi

Parıltılı bütün düzen kısa anda tükenip soldu
Dört iklime gücü yeten egemenlik yerle bir oldu
Fırsatları kaçırmadı sinsi sinsi pusu kuranlar
Memleketin her yerine sömürgeci düşmanlar doldu

Yedi düvel dört bir yandan anayurda ayak bastılar
Önlerine kim gelirse acımadan kesip astılar
Bunca öfke bunca hırsın gerekçesi neydi bilinmez
Önceleri gem vurulmuş kinlerini kanla kustular

Talan edip bölge bölge paylaştılar güzel vatanı
Düşünmeden çiğnediler toprağında şehit vatanı
Memleketi bölmek için beslediler birçok haini
Ödüllerle donattılar benliğini hemen satanı

Tükenmeyen işkenceler mazlumları bezip yıldırıldı
Yoldan çıkmış ahlaksızlar kadınları dağa kaldırdı
Kuduz gibi saldırdılar millet için kutsal her şeye
Çizmeleri mabetleri hayasızca ezip doldurdu

Görülmedi böyle zulüm çekilmedi bunca dert çile
Namussuzca yapılanlar anlatılsa yakışmaz dile
Dağlar taşlar tanık oldu yaşlıların feryatlarına
Acımadan süngülendi beşikteki çocuklar bile

Yürek yakan sonu gelmez acılara dayanılmazdı
Her gün artan dinmek bilmez sancılarla uyanılmazdı
Çare tekti biliyordu sezgisiyle kahraman millet
Tarihinden kaynaklanan deneyimle hiç yanılmazdı

Çok geçmeden ateşlendi saldırganı vuran ilk kurşun
İşgalciler görecekti yavaş yavaş dünya kaç arşın
Birlik olup örgütlendi mazlum halklar fırsat buldukça
Bir gün bile yılmadılar düşmanların gücüne karşın

İsyanlarla parıldadı direnişler yüksek dağlarda
Onursuzca yaşanmazdı çepeçevre saran ağlarda
Çekemezdi Türk milleti esaretin çirkin yükünü
Özgürlüğü işlenmişken bayraklarda kızıl tuğlarda

Samsun oldu uyanışın hayat veren öncü nefesi

Amasya'dan duydu dünya başkaldıran kararlı sesi
Sınırsız yakışırdı özgürlüğün yüce millete
Devrimciler kıracaktı elbet halkı saran kafesi

Boyunduruk vurulamaz bu millete yakışmaz manda
İnanç dolu sarsılmayan bir irade mevcuttur onda
Çağlar açan geçmişinde yaşananlar destan olmuştur
Temelleri sağlam olan yıkılarak çökmez bir anda

Erzurum'dan bildirildi beklenen kararın özü
Savaş oldu kaderini kendi çizen halkın son sözü
Milli birlik iradesi haykırıldı tekrar Sivas'tan
Ankara'ya odaklandı artık bütün dünyanın gözü

Heyecanı anlatılmaz duygularla meclis açıldı
Bağımsızlık naraları yükselerek göğe saçıldı
Coşkuluydu dört bir yandan gelen vatanseverler
Kutsal savaş üzerine söz verilip antlar içildi

Başlarında çakmak çakmak gözleriyle bir lider vardı
İnsanların yaralanmış kalplerini umutlar sardı
Koşulları kahramanca ele alan halkın divanı
Gece gündüz demeksizin çalışarak kılı kırk yardı

Karar çıktı işgalciler geldikleri gibi gidecek
Tarih boyu görülmedi Türk halkını yenip güdecek
Vatan için şehit düşmek kutsal olan koca ülkede
Şaha kalkmış bir milletin gücü ile kim baş edecek

Bu soylu halk boyun eğmez köle olup çekmez zulümü
Seçecektir tartışmasız ya istiklal ya da ölümü
Hata edip saldıranlar alacaktır kesin dersini
Esareti yazmamıştır tarihinin hiçbir bölümü

Alkışlarla açıklandı benimsenen yüce kararlar
Mazlum halklar yıkılmayıp yaraları elbet sararlar
Baştan beri özgürlüğe düşkün olan asil milletler
Küllerinden bile doğup düzenini yine kurarlar

Kutsal çağrı Edirne'den Kars'a kadar hemen duyuldu
Dalga dalga bir heyecan tüm ülkeye hızla yayıldı
İnanılmaz bir çalışma başlatıldı Anadolu'da
Eli silah tutan herkes savaş için yola koyuldu

Sırtlarında mermilerle yola düştü ana bacılar
Kağnıları yüklediler yanık yüzlü arabacılar
Bakışları parıltılı yürekleri umut doluydu
Kurtuluşla sona erip dinecekti bütün acılar

Türk halkına gelmişti sonsuz bir azim ve istek
Genç ihtiyar güçlerinin yettiğince verdiler destek
Kahramanlar fedakarca uçurdular cepheleleri
Yaşamları pahasına düşmanlara oldular köstek

Çekiyordu ağır ağır dev topları yorgun katırlar
Günler boyu devam etti durmaksızın bu turlar
Orak tırpan ne bulduysa silahlandı ezilen halklar
Tırmığını kapan koştı belde bıçak elde satırlar

Yorulmadı kılıç yapan demircinin güçlü kolları
Askerlere yatak oldu atlarının yırtık çulları
Çoluk çocuk genç ihtiyar cephelere erzak taşırken
Gece gündüz doldurdular kıvrım kıvrım bozuk yolları

Karargahı Akşehir'di orduların batı kolunun
Gece vakti yürüdüler üzerinde Afyon yolunun
Derin derin inlediler nal sesinden Sultan Dağları
Cephelere akıyordu neferleri Anadolu'nun

Dolunayda yıldız gibi kaydı sanki atlılar
Tüfekleri çakar almaz ayakları yırtık botlular
Torbalarda kuru ekmek,acı soğan,biraz çökelek
Görmediler çok zamandır ne sıcak aş ne de tatlılar

Herkes koştı ölümüne savaşmaya hep akın akın
Sarp yolları aş aşı eylediler ırağı yakın
Birlik oldu bütün millet Laz'ı Kürd'ü Türk'ü Çerkes'i
Hiçbir kesim bu savaştan geri durdu sanmayın sakın

Bağımsızlık türküleri nağmelendi yanık sözlerde
İntikamın şimşekleri ışıldadı keskin gözlerde
Zaferlerin beklentisi çözüp açtı suskun dilleri
Kurtuluşun umutları parıldadı gergin yüzlerde

Tanımadı yüce millet sadrazamın çaput Sevr'ini
Onlar bitip kapatmıştı halk gözünde artık devrini
Kendisine bile hayrı kalmamıştı esir sultanın
İstese de çizemezdi geleceğin gidiş seyrini

Çeteleşen Anzavur'lar Delibaş'lar hemen ezildi
Kara günde ihanetin öncüleri ipe dizildi
Her geçen gün düşmanların yaptıkları yetmezmiş gibi
Millet bir de cehaletle uğraşarak içten üzüldü

Başlatıldı kutsal isyan birdenbire bütün ülkede
Anadolu ayaklanıp bütünleşti aynı ilkede
Bir tarafı yenilgiye uğrattırken bu korkunç savaş
Bir tarafın dirilişi olacaktı tekrar belki de

Heyecanlı bir bekleyiş başlamıştı kuzey doğuda
Tetikteydi hep birlikte ovası da karlı dağı da
Antep, Maraş ayaklandı anla şanla direndi Urfa
Kimileri gazi oldu kahramanca öldü çoğu da

İnönü'de ilerlerken düşmanların önü çevrildi
Acımadan vurularak binlercesi yere devrildi
Bir ulusu bitti sanıp mücadele beklemeyenler
Gümbürdeyen bombaların alevinde yanıp kavruldu

Sakarya'da kanla doldu günler boyu azgın nehirler
Meydanlara zifir gibi dumanlarla çöktü zehirler
Kasabalar tedirgindi telaş vardı küçük köylerde
Sessiz bir bekleyişteydi sokakları bomboş şehirler

Bir cepheden bir cepheye koşuşturdu cesur insanlar
Önlerinde duramadı panikleyip kaçan düşmanlar
Özgürlüğün ışıkları belirmişti artık ufukta
Son darbeye hazırlandı elde olan bütün imkanlar

Seher vakti düz ovada karşılaştı yorgun ordular
Uzaklardan nefret dolu bakışarak bir an durdular
Hedefiniz Akdeniz'dir komutunu duyan askerler
Mahmuzları atlarına hançer gibi hızla vurdular

Şaha kalkan atlar bile sahipleri kadar kızgındı
Yıllar boyu bitmek bilmez koşulardan hepsi bezgindi
Bazıları kıpır kıpır saldırmaya emir beklerken
Bazıları bir savaşta belki ilk kez böyle süzgündü

Kışnemedenden ürküp uçtu dallardaki kara kuzgunlar
Yerlerinde duramadı kamçılanan yağız azgınlar
Kaderleri birlikteydi sanki binen süvarilerle
Kurşun gibi fırladılar gevşeyince gergin dizginler

Nal sesleri titreştirdi sularını serin pınarın
Dalgalandı yaprakları tepedeki yaşlı çınarın
Dağlar taşlar gümbür gümbür sarsıldılar patlamalarla
Kopkoyu bir duman çöktü üzerine Dumlupınar'ın

Gözler gözü görmez oldu sindi yere barut sisleri
Kulakları sağır etti makineli tüfek sesleri
Kimi toprak derdindeydi kimileri yaşam peşinde
Acımasız bir savaşta verdi çoğu son nefesleri

Ufukları deliyordu kumandanın çakmak bakışı
Gözlerinde parlıyordu zaferlerin şimşek çakışı
Gurur dolu bir tavırla süzüyordu Kocatepe'den
Harikaydı orduların Akdeniz'e doğru akışı

Normal oldu kurşunların parçalayıp göğsü delişi
Kanıksandı başı kopan vücutların donup kalışı
Savaşanlar hedefine öyle sıkı kilitlendi ki
Durdurmadı hiç kimseyi başkasının düşüp ölüşü

Kan damladı parıldayan süngülerden geceler boyu
Dayanmadı çelik kılıçların çifte verilmiş suyu
Şimşek gibi inip kalktı bedenlere keskin hançerler
Amansızca kurutuldu düşmanların kökleri soyu

Yaralılar acılarla kıvranırlarken yanmış bağlarda
Ürpertici feryatları yankılandı karşı dağlarda
Bu öyle bir savaştı ki sonu olmak ya da olmamak
Benzeri hiç görülmedi bildiğimiz yakın çağlarda

Ceset doldu koca alan, kan gölüydü topraklar taşlar
Dört bir yana savrulmuştu kopmuş kollar kesilmiş başlar
Felaketin her zaman ki konukları gibi göklerde
Döne döne uçuyordu süzülerek yırtıcı kuşlar

Genç bir asker yatıyordu kan içinde yere yıkılmış
Gökyüzünü deler gibi gözler bulutlara dikilmiş
Vurulmuştu vatan için kaşlarının orta yerinden
Arkadaşı ağlıyordu çaresizce ona sokulmuş

İç çekerek inliyordu yüzükoyun düşen birisi
Tam önünde duruyordu vücudunun yarısı
Hisleriyle biliyordu kazanılan parlak zaferi
Can verse de onun için önemsizdi artık gerisi

Biri sessiz uzanırken kıpırdandı sanki diğeri
Nefes almak imkansızdı yanıyordu delik ciğeri
Huzur dolu bir tebessüm dalgalandı dudaklarında
Nasil olsa bilinirdi emeğinin sonsuz değeri

İndi yere toz dumanlar bozkırlarda akşama doğru
Dindi derin sancıları ölenlerin kalmadı ağrı
Kimi gitti hırs uğruna,yurt yolunda düştü kimisi
Yandı birden uzaklarda binlerce ananın bağı

Savurdular ılık yeller solmuş ağaç yapraklarını
Çamurlara düşürdüler işgalciler bayraklarını
Büyük zafer hayaliyle kandırılıp toprak umarken
Kanlarıyla suladılar başkasının topraklarını

Fetih için geldikleri diyarlarda kalıp gittiler
Her cephede yenildiler darmadağın olup gittiler
Kolay mıydı bir milleti söküp atmak bütün tarihten
Nedenini bilemeden hiç uğruna ölüp gittiler

Sağ kalanlar çekildiler pişman olup binlerce kere
Ulaşılmaz amaçları sonsuza dek gömüldü yere
Dönüş yolu engelliydi bitmiyordu sonsuz vadiler
Gelirlerken çok başkaydı mor dağlarla yüzlerce dere

Yollarını şaşırdılar kaçışarak geri gidenler
Tutmuyordu ayakları perişandı yorgun bedenler
Düşse kalka yürüdüler sonu gelmez tozlu yollarda

Korkusundan titriyordu bir zamanlar zulüm edenler

Kurdukları barikatlar yerlerinden zorla söküldü
Mevzileri yokedilip dirençleri kökten yıkıldı
Taş üstünde taş koymadan yakıp giden işgal ordusu
Arkasında iz kalmadan denizlere toptan döküldü

Türk milleti iyi belle bu memleket nasıl kurtuldu
Sömürgeci düşmanların planları nasıl yırtıldı
Nice insan göz kırpmadan yaşamını feda ederken
Nice ocak tütmez olup üzerine toprak örtüldü

Ey Türk genci özgürlükten vazgeçilmez değerini bil
Varlığına dil uzatan alçakları yeryüzünden sil
Bağımsızlık her şeyindir kaybedersen zordur kazanmak
Namertlere kul olursun ne yurt kalır sonra ne de il

Destan dolu tarihinde olanları iyice anla
Al bayrağın ineksizin dalgalansın göklerde şanla
Sancağına kirli eller uzanmasın kalsın tertemiz
Unutma ki ay yıldızın sınırları çizildi kanla

Kutsal vatan toprağından kimselere verme bir karış
Uygarlığın ışıdayan yollarında özenle yarış
Yol gösteren geçmişini inkar etme ders al atandan
Gelecekte ilken olsun yurttta barış dünyada barış

Belleğinden silinmesin öğütlerin derin izleri
Yaşam boyu düstur edin ışık tutan doğru sözleri
Senin için canlarını verenleri sakın unutma
Sonsuza dek üstüdedir şehitlerin yaşlı gözleri

Okumakta güçlük çekenler için bu şiirin seslendirilmiş ve görüntülü bir düzenlemesi aşağıdaki adresten izlenebilir.

<http://vimeo.com/7876560>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/438110/kurtulusun-destani.html>

SEVGİ EKSEM ŞU TOPRAĞA BİTMEZ Mİ

İnsanoğlu düşer sevda ağına
Sevenlerin çilesi hiç bitmez mi
Baykuş tüner ayrılanın bağına
Bir gün bile nazlı bülbül ötmez mi

Züleyha'dan Yusuf murat aldı mı
Özlemleri cihana ün saldı mı
Onlar bizim kadar ayrı kaldı mı
Bu ayrılık beni deli etmez mi

Tahir taptı Zühre'deki elaya
Hasret kaldı yıllar yılı silaya
Düştüm bende sevda denen belaya
Kara sevda yüreğimden gitmez mi

Kerem yandı,Aslı tüttü gözünde
Kalbinde aşk,sevda dolu sözünde
Çamur varmış derler insan özünde
Sevgi eksem şu toprağa bitmez mi

Ferhat dağlar deldi Şirin uğruna
Aşk için vurdu yerin bağrına
Gönlüm uydu kara sevda çağrına
Bende sevdim be güzelim yetmez mi

Leyla için vurdu Mecnun çöllere
Destan oldu adı bütün dillere
Ben de düştüm zalım gurbet ellere
Benim sevdam hiçbir kıymet etmez mi

Kamber için Arzu dünyaya değer
Aşk çok yüce,hasret acıymış meğer
Şu dünyada sensiz kalırsam eğer
Aşkın beni ölümlere itmez mi

Yılmaz ders al bunca ünlü destandan
Yürekten sev,umut kesme insandan
Ayrılma hiç sevdalından,dostundan
Bir gün gelir sevdiklerin yitmez mi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/438344/sevgi-eksem-su-topraga-bitmez-mi.html>

ŞU DÜNYADA VARIN YOĞUN TOPRAKTIR

Toprağı bilmeyen bilmez aslını
Şu dünyada varın yoğun topraktır
Topraktır var eden insan neslini
Şu dünyada varın yoğun topraktır

Toprağın gücünü yabana atma
Sırrına ermeden yanlış yol tutma
Topraktan yoğruldun sakın unutma
Şu dünyada varın yoğun topraktır

Topraksın kendini ne sanırsan san
Bir avuç çamurdan oluştu insan
Aslına dönersin mezara konsan
Şu dünyada varın yoğun topraktır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/438476/su-dunyada-varin-yogun-topraktir.html>

DÜNYANIN ÇARKINA AKLIM ERMEDİ

Ufacık hücreydim zoru başardım
Dünyanın çarkına aklım ermedi
Fidanlar misali açıp yeşerdim
Dünyanın çarkına aklım ermedi

Serpildim sineme felek vurdukça
Bitmezmiş çileler dünya durdukça
Çok şeyler öğrendim gezip gördükçe
Dünyanın çarkına aklım ermedi

Sevda harmanında yandım kavruldu
Ayrılık tırpanı biçti devrildim
Hasret tınazında yele savruldu
Dünyanın çarkına aklım ermedi

Yaşam imbiğinden aktım süzıldüm
Kader değirmeni döndü ezildim
Menzile varmaya yola düzıldüm
Dünyanın çarkına aklım ermedi

Bazen yere düştüm bazen doğrudum
Ne yolumdan saptım ne de eğrildim
Çile teknesinde uzun yoğrudum
Dünyanın çarkına aklım ermedi

Yıllarca huzurun peşinden koştum
Acılar içinde kıvranıp piştim
Yılmaz'ım çekilmez dertlere düştüm
Dünyanın çarkına aklım ermedi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/438904/dunyanin-carkina-aklim-ermedi.html>

BEN SUSAMAM BÖYLE BİLİN

İnsan doğrudan saparsa
Ben susamam böyle bilin
Ne zaman yanlış yaparsa
Ben susamam böyle bilin

Doğrulara varmak için
Yaraları sarmak için
İnsanı uyarmak için
Ben susamam böyle bilin

Görse kötülüğü gözüm
İsyan eder buna özüm
Varsa söylenecek sözüm
Ben susamam böyle bilin

Kötüler yuva yıkarsa
Mazluma kurşun sıkarsa
İnsanlar yoldan çıkarsa
Ben susamam böyle bilin

Katil kahraman olursa
Dönekler alkış alırsa
Meydan kalleşe kalırsa
Ben susamam böyle bilin

Yenilirse akli selim
Batılı silmezse ilim
Dayanamam durmaz dilim
Ben susamam böyle bilin

Zorluklardan yakınmadan
Sözlerimi sakınmadan
Söylerim hiç çekinmeden
Ben susamam böyle bilin

Namerde esir olsam da
Binlerce tehdit alsam da
Yalnız başıma kalsam da
Ben susamam böyle bilin

Susturamaz kimse bence
Ne baskılar ne işkence
Doğrasalar ince ince
Ben susamam böyle bilin

Parçalansam dilim dilim
Tutmasa ayağım elim
Kurusu da ağzım dilim
Ben susamam böyle bilin

Yılmaz'ım çeksem de çile
Bunlar gelmez asla dile
Korkutamaz ölüm bile
Ben susamam böyle bilin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/505734/ben-susamam-boyle-bilin.html>

İŞARETTİR YEPYENİ BİR DOĞUMA

Gök çatlayıp yıldırımlar inerken
İşarettir yepyeni bir doğuma
Fırtınalar bir kopup bir dinerken
İşarettir yepyeni bir doğuma

Ak bulutlar gökyüzünde süs olur
Yere iner perde perde sis olur
Kimi zaman gizemli bir pus olur
İşarettir yepyeni bir doğuma

Yağmur dinmez toprak suya kanmadan
Toprak korur tohumları donmadan
Tohum ölmez yeni filiz sunmadan
İşarettir yepyeni bir doğuma

Doğada hep yenilenme yaşanır
Bazen sarı bazen yeşil kuşanır
Günü gelir her yer beyaz döşenir
İşarettir yepyeni bir doğuma

Ufuklarda kızıl güneş batarken
Ay dolanıp karanlıkla yatarken
Zaman akıp bir yaşamı yutarken
İşarettir yepyeni bir doğuma

Yıldızlara rakam yetmez sayarken
Sanki biri sanat yapmış koyarken
Parıltıyla sonsuzluğa kayarken
İşarettir yepyeni bir doğuma

Yılmaz vardır her sorunun yanıtı
Bizzat sensin varoluşun kanıtı
İyi gözle eşsiz her bir anıtı
İşarettir yepyeni bir doğuma

Şiirimi günün şiiri olarak seçen seçici kurula teşekkürlerimi sunarım.
Saygılarımla..

Fikret Yılmaz Çavdar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/505839/isarettir-yepyeni-bir-doguma.html>

KALBİM

Kapılıp giderim ardına senin
Hep çılgınca yollar tutarsın kalbim
Katlanırım her bir derdine senin
Önüne gelene çatarsın kalbim

Çırpınıp durursun hiç durulmazsın
Tüm bedenim küsse sen darılmazsın
Beynim yorulur da sen yorulmazsın
Her zerreme yaşam katarsın kalbim

Nasıl çalışırsın sırrın bilinmez
Bin damara aksan gücün bölünmez
Kaç sevdaya düşsen izi silinmez
Sinemde sessizce atarsın kalbim

Sev dersen severim çirkini bile
Sen uygun görürsen çekerim çile
Yeter ki ömrümce düşürme dile
Gönlümün tahtında yatarsın kalbim

Yılmaz'ım yolunda köle olurum
Sen biraz sıkışsan ben zor solurum
Bir gün duruversen ben de ölürüm
Benimle kaybolup batarsın kalbim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/505966/kalbim.html>

ADAM GİBİ YAŞA ADAM GİBİ ÖL

Adam olmak erdemidir insanın
Adam gibi yaşa adam gibi öl
İnsanlığa ışık tutsun yaşamın
Adam gibi yaşa adam gibi öl

Mertçe yaşa onur varsa mayanda
Kötülere olma sakın payanda
Yaptıkların iz bıraksın duyanda
Adam gibi yaşa adam gibi öl

Haklı ile haksızları bir tutma
Çıkar için insanları uyutma
Kötülükten fayda gelmez unutma
Adam gibi yaşa adam gibi öl

İnsanları hor görerek ayırma
Yaşamında kimseleri kayırma
Kursağını haram ile doyurma
Adam gibi yaşa adam gibi öl

Sevgi olsun donanımın kuşamın
Bilgi ile aydınlansın akşamın
Kimliğinin aynasıdır yaşamın
Adam gibi yaşa adam gibi öl

Yılmaz adın saygı görsün her yerde
Her eylemin ilaç olsun bir derde
Aman verme şerefsize namerde
Adam gibi yaşa adam gibi öl

[alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/506079/adam-gibi-yasa-adam-gibi-ol.html>

KARIŐIR SULARA ÇAMUR OLURSUN

Bir damlacık sudur unutma özün
Karıőır toprağa hamur olursun
Topraktan oluştu yüreğin yüzün
Karıőır sulara çamur olursun

İyilik yaparak geçerse günün
Engeller yıkılır açılır önün
Ruhunu temizler aydınlık senin
Karıőır ışığa tamir olursun

Kötü huylarından vazgeçip arın
Her Şeyin hesabı görülür yarın
Yüz küsur kemikle biraz et varın
Karıőır ateşe kömür olursun

Bir gün gelir uyur uyanamazsın
Kara isen beyaz boyanamazsın
elik olsan erir dayanamazsın
Karıőır havaya demir olursun

Bu sözleri bir de Yılmaz der sana
Yalan dünya kalmaz hiçbir insana
Canın uçup gider başka bir cana
Karıőır ruhlara ömür olursun.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/506199/karisir-sulara-camur-olursun.html>

ÇİÇEK DALINDA GÜZELDİR

Dünyanın süsüdür çiçek
Çiçek dalında güzeldir
Keşke bilinse bu gerçek
Çiçek dalında güzeldir

Beyazı moru sarısı
Derde devadır yarısı
Beslenir kuşu arısı
Çiçek dalında güzeldir

Çoktur çeşidi sayamam
Koklamalara doyamam
Koparmaya hiç kıyamam
Çiçek dalında güzeldir

Kimileri az bulunur
Yüce dağlarda salınır
Kıyıp da nasıl yolunur
Çiçek dalında güzeldir

Enginlerde bakışsa da
Mis kokular kokuşsa da
Sevgiliye yakışsa da
Çiçek dalında güzeldir

Konuşur inan insanla
Yeter ki sen onu anla
Renkle koku ürer canla
Çiçek dalında güzeldir

Anlamamak çok acıdır
İnsanlığın ilacıdır
Daldayken de baş tacıdır
Çiçek dalında güzeldir

Görevi sır bildirmektir
İnsanlığı güldürmektir
Koparmak bir öldürmektir
Çiçek dalında güzeldir

Kökünden ayrılan ölür
Bunu dünya alem bilir
Ölüden ne fayda gelir
Çiçek dalında güzeldir

Dalından koparıp gülü
Yok edilmez sevda çölü
Yare sunulur mu ölü
Çiçek dalında güzeldir

Faydası çoktur sayılmaz
Gizemini çözdü Yılmaz
Vazolara süs koyulmaz
Çiçek dalında güzeldir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/506517/cicek-dalinda-guzeldir.html>

EY AĞAÇ

Bir tohumdun tanışırken toprakla
İnsanlığa hayat verdin ey ağaç
Sarılmıştın gübren olan yaprakla
İnsanlığa hayat verdin ey ağaç

Filizlendin büyüyerek dallandın
Çiçek açtın meyve verdin ballandın
Kışın ayaz gecelerde dillendin
İnsanlığa hayat verdin ey ağaç

Yeşillendin kimi zaman bağlarda
Orman oldun erişilmez dağlarda
Başlangıçtan beri bütün çağlarda
İnsanlığa hayat verdin ey ağaç

Doğa idi eğiten de bilgen de
Zehri süzdün yaprak denen bölgede
Serinledik uzanarak gölgede
İnsanlığa hayat verdin ey ağaç

Kimi türün boy vermedi directti
Kimi kışın yeşilini arattı
Ama hepsi bize nefes üretti
İnsanlığa hayat verdin ey ağaç

Varlığınla canlıları doyurdun
Bedeninde onlara yer ayırdın
İnsanları biraz fazla kayırdın
İnsanlığa hayat verdin ey ağaç

Kökün korur tabiatın selinden
Faydalandık yaprağından dalından
İlaç yaptık çiçeğinden gülünden
İnsanlığa hayat verdin ey ağaç

Sen ağlarken kestik seni gülerek
Türlü türlü eşya yaptık bölerek
Bin bir işte yararlandık bilerek
İnsanlığa hayat verdin ey ağaç

Kimi türün yaşar bazen on asır
Başın hep dik olmamışsın hiç esir
Bir sayılsa faydan belki bin küsur
İnsanlığa hayat verdin ey ağaç

Sonsuza dek hizmet sanki kararın
Duyan yoktur en ufak bir zararın
Anlatılmaz insanlığa yararın
İnsanlığa hayat verdin ey ağaç

Yaratırken ne yaptıysa yaradan
Derman aldın gövdendeki yaradan
Budandıkça yenilendin sıradan
İnsanlığa hayat verdin ey ağaç

Erken açtın mevsimlere kanarak
Nimet sundun insanı dost sanarak
En sonunda odun oldun yanarak
İnsanlığa hayat verdin ey ağaç

Ağaç sensin şu yaşamın ciğeri
Tatlı sudur tartışmasız diğeri

Yılmaz yaz da anlaşılın değeri
İnsanlığa hayat verdin ey ağaç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/506796/ey-agac.html>

NAZLI YARDAN AYRILINCA

Sönün Ay'la yıldız sönün
Nazlı yardım ayrılınca
Aydınlığı biter Gün'ün
Nazlı yardım ayrılınca

Esin fırtınalar esin
Varsın herkes deli desin
Dertlere düşerim kesin
Nazlı yardım ayrılınca

Çağla azgın nehir çağla
Bencileyin her gün ağla
Dört yanım çevrilir dağla
Nazlı yardım ayrılınca

Yıkıl Geyik dağı yıkıl
Yardım uzaklara dikil
Başımda kalır mı akıl
Nazlı yardım ayrılınca

Vurun dev dalgalar vurun
Sineme çarpıp da durun
Hasret yüreğimde sorun
Nazlı yardım ayrılınca

Uçun göçmen kuşlar uçun
Yarın diyarına göçün
Kalbim kanar için için
Nazlı yardım ayrılınca

Bilin dostlar öldü bilin
Yılmaz'ı gönülden silin
Nesi kalır bizim ilin
Nazlı yardım ayrılınca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/507104/nazli-yardan-ayrilinca.html>

EY HALKIM

Özgür halklar sürü olmaz,asla boyun eğmezler
Gözünü aç,dönme sakın koyunlara ey halkım
Karanlıklar sana uymaz, düşünmeye değmezler
Uyanık ol,geri dönme ayınlara ey halkım

Uygar olmak değerlidir,vazgeçilmez bu yoldan
Tarih boyu tükenmedi uğraşanlar her daldan
Saldırırlar kültürüne haklarına dört koldan
İnanma hiç yozlaştıran yayınlara ey halkım

Ülkedeki aydınların birer birer vurulur
Bedenleri kan içinde,kar üstüne serilir
Yol gösteren kalemleri paramparça kırılır
Yılma sakın,teslim olma oyunlara ey halkım

Hem içerden hem dışardan düşman dolu çevrende
Ne yaptın da dostun bitti koskocaman evrende
Binbir türlü zulüm gördün her neslinde devrende
Düşme artık tuzaklara mayınlara ey halkım

Belle artık,düşmanındır sana açıkça söven
Bil ki bir şey umuyordur seni sinsice öven
Ne seçilen ne atanan,yalnız kendine güven
Aldanma hiç içindeki hayınlara ey halkım

Bağımsızlık onurundur asla sınır koyulmaz
Özgürlüğün lezzetine yaşam boyu doyulmaz
Ne zamandır haykırıyor durmaksızın şu Yılmaz
Takma sakın zincirleri boyunlara ey halkım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/507306/ey-halkim.html>

GÜN BATARKEN

Sığmaz olur gün batarken içim içime
Kanatlanıp gökyüzüne çıkasım gelir
Kartal gibi süzülerek kızıl göklerde
Yükseklerden yollarına bakasım gelir

Renkten renge girer ufuk,güneş söndükçe
Benimle bir hüzünlenir mora döndükçe
Deli gönlüm isyan eder yarı andıkça
Mor dağları aramızdan yikasım gelir

Kızılıklar kaybolup da akşam olunca
Hasret yakar yüreğimi yalnız kalınca
Bir de yarin mahzun hali akla gelince
Irmak gibi çağlayarak akasım gelir

Uzaklara gider ruhum sanki uçarak
Karanlığı deler geçer kanat açarak
İşte o an,yare doğru ışık saçarak
Şimşek gibi parıldayıp çakasım gelir

Ayrılığın acıları dinsic isterim
Yüreğimde aşk ateşi yansın isterim
Beni gören,bir top bulut sansın isterim
Duman duman yar üstüne çökesim gelir

Deniz küser aydınlıktan umut kestikçe
Yılmaz gibi kederlenir gece bastıkça
Tam bağrıma bir sam yeli vurup estikçe
Rüzgarlara dertlerimi dökesim gelir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/507580/gun-batarken.html>

YAVRU KUŞ DESTANI

Çok önceki çağlarda
Aşılmaz sarp dağlarda
Birçok hayvan yaşarmış
Mis kokulu bağlarda

Bulut dağa edalı
Irmak göle sevdalı
Rüzgar öpüp okşarmış
Dokunduğu her dalı

Şahin,serçe karışık
Kurt,kuzuyla barışık
Birlikte yaşarlarmış
Hepsi doğaya aşık

Bin bir renkteymiş doğa
Barış hakimmiş bağa
Yılanın yoldaşymış
Küçük yeşil kurbağa

Gür pınarlar kaynarmış
Toprak suya kanarmış
Şirin kuşlar ormanda
Cıvıldaşıp oynarmış

Yeşillikler çok gürmüş
Tüm canlılar özgürmüş
Bizim atalarımız
Çok güzel günler görmüş

Sonra bir insan gelmiş
Yol açıp dağlar delmiş
Bulunduğu her yerden
Pis dumanlar yükselmiş

İnsanlar her gün artmış
Çöpler çiçek sarartmış
Puslu ve kirli hava
Tüm çevreyi karartmış

Kıvılcım orman yakmış
Petrol denize akmış
Doğanın ölümüne
İnsan sadece bakmış

Yakmışlar ormanları
Vurmuşlar hayvanları
Ağaçları keserek
Kurmuşlar iş hanları

Makineler koymuşlar
Dağı taşı oymuşlar
Yemyeşil tepeleri
Çırılçıplak soymuşlar

Akıtılmış zehirler
Kurutulmuş nehirler
Yeşillik yok edilmiş
Kurulmuş dev şehirler

Gazları üretmişler
Doğayı kirletmişler

Sanayi artıkları
Maviyi tüketmişler

Böcekleri bağ için
Kurdu kuşu dağ için
Vurmuşlar balınayı
Birkaç fıçı yağ için

Asit balık kavurmuş
Ölen sahile vurmuş
Denizlerin dibinde
Adeta yaşam durmuş

Ayıyı katletmişler
Arıyı yok etmişler
Birçok güzel hayvanın
Neslini tüketmişler

Kurtulamamış koyun
Soyu kurumuş Toy'un
Börtü böcek tükenmiş
Bitmemiş kanlı oyun

Ilık bir yaz gecesi
Duymuşlar korkunç sesi
Dev bombalar patlamış
Ölmüşler binlercesi

Kül olup kavrulmuşlar
Havaya savrulmuşlar
Ölmeyip sağ kalanlar
Acıyla yoğrulmuşlar

Kimi yararlı diye
Kimi zararlı diye
Kıyıma uğramışlar
İnsan kararlı diye

Bazısı kürkü için
Bazısı korku için
Toptan yok edilmişler
İnsanın zevki için

Evcil yaban demeden
Ayrılmışlar memeden
İnsana yem olmuşlar
Yaşamı bilemeden

Doymamış insan yerken
Et,kürk,yumurta derken
Soykırım süre gelmiş
Dünya sessiz dönerken

Kıyımlar hiç bitmemiş
İnsana et yetmemiş
Öyle günler olmuş ki
İnsan insanı yemiş

Tüm doğayı yakmışlar
Her tarafı yıkmışlar
Fakat iyi insanlar
Buna karşı çıkmışlar

Kötü kızmış iyiye
Bölünmüşler ikiye
Doğanın düşmanları
Doğa sevenler diye

Savaşmışlar bir süre

Kanla dolmuş yer küre
İyiler yenilmişler
Gizlenmişler bir yere

Bu ıssız bir adaymış
Her güzellik ordaymış
Önce çile çekmişler
Başları hep dardaymış

Can vermişler oraya
Ahenk gelmiş doğaya
Her hayvandan birer çift
Getirmişler adaya

Adaya yerleşmişler
Gönülden birleşmişler
Birlikten kuvvet doğmuş
Üreyip gürleşmişler

Her şeyi paylaşmışlar
Doğayla kaynaşmışlar
Üreyen yeni nesil
Özgürce oynaşmışlar

Genç yaşlıyı gözlemiş
Her fikrini izlemiş
Gizli bir güç onları
Kötülerden gizlemiş

Burda soykırım sürmüştü
İnsan yine öldürmüştü
Acımasız katiller
Çok ocaklar söndürmüştü

Sonunda kızmış doğa
Bulutlar inmiş bağa
Tayfunlar hakim olmuş
Kıraç tepeye dağa

Depremden yer yarılmış
Kök toprağa sarılmış
İnsanlar bir çok defa
Doğaca uyarılmış

Lavlar saçmış volkanlar
Yayılmış toz dumanlar
Dağlar taşlar sarsılmış
Tutuşmuş gür ormanlar

Deniz insana küsmüş
Rüzgar kinini kusmuş
Uğultulardan başka
Tüm güzel sesler susmuş

Gündüz sıcak,gece don
Kuraklık bulmamış son
Dünyayı yavaş yavaş
Yutuyormuş erozyon

İnsan hiç aldirmamış
Bir an bile durmamış
Sürdüdüğü kıyımdan
Başını kaldirmamış
Çok çaresiz kalmışız

Sayica azalmışız
Yaşamın acımasız
Kavgasına dalmışız

Acılar hiç dinmemiş
Özlemler hiç sönmemiş
Sakin bir akşam üstü
Babam gitmiş dönmemiş

Babam hızlı yaşarmış
Her engeli aşarmış
Kendine mezar kazan
İnsanlara şaşarmış

Gizlice tuzak kurmuş
Bir avcı onu vurmuş
Yağlı sıcak kurşunlar
Tüylerini savurmuş

Ok gibi düşmüş yere
Can çekişmiş bir süre
O narin bedenini
Sürümüş azgın dere

Suya karışmış kanı
Kaplamış dört bir yanı
Annemizi kahretmiş
Bu zalim,acı anı

Günlerce ağıt yakmış
Hep gelir diye bakmış
Gözleri dolmuş kanla
Süzülmüş yere akmış

Gece gündüz dememiş
Hiçbir şeyler yememiş
Bütün bu çektikleri
Nedendir bilememiş

Unutmamış dününü
Gün etmemiş gününü
Yuvasına adanmış
Geri kalan ömrünü

Yaşam devam ediyor
Direnmek gerekiyor
Yiyecek bulmak için
İşte yine gidiyor

Hızla uçtu yuvadan
Kanat çırpı durmadan
Mücadele başladı
Gün toprağa vurmadan

Başı gökleri deldi
Bulutlara yükseldi
Biraz döndükten sonra
Uzaklara yöneldi

Gittikçe rengi soldu
Artık görünmez oldu
Küçük bir nokta gibi
Ufuklarda kayboldu

Bizler üç yavru kuşuz
Bu ormanda doğmuşuz
Çok aç kalmışız bazen
Bazen yarı doymuşuz

En büyükleriyim ben
Tedirginim bu yüzden
Yuvadan sorumluyum
Annem burda değilken

Hüzünlüdür ortanca
Suskundur gün boyunca
Bir köşeye büzüşür
Karnını doyurunca

Genellikle uysaldır
Aşırı duygusaldır
Onun fikrine göre
Yaşam hakkı kutsaldır

Dalar gider gözleri
Hislendirir bizleri
Öyle şeyler söyler ki;
Anlaşılmaz sözleri

Minik çok sevimlidir
Yuvamızın gülüdür
Yumuşacık tüyleri
Sanki pamuk gibidir

Duramaz bağırmadan
Türküler çağırmadan
Kanat çırpmaya başlar
Tanyeri ağarmadan

Yok gündüzü gecesi
Hiç tükenmez nefesi
Bazen acı bazen şen
Yankılanır tiz sesi

İşte ağlıyor yine
Annem gelmiyor diye
Feryatları yayıldı
Kararan tüm vadiye

Karanlıklar yol aldı
Orman uykuya daldı
Annem sabah gitmişti
Gerçekten çok geç kaldı

Sabah oldu yine yok
Güneş soldu yine yok
Gittiği günden beri
Üç gün doldu yine yok

Anneciğim nerdesin
Yuvana dönmelisin
Her yer karanlık oldu
Çok korktuk bilmelisin

Sular korkunç çağlıyor
Kardeşlerim ağlıyor
Öyle acıkmışlar ki
Sesler yürek dağlıyor

Yaprak kara,dal kara
Hüzün çöktü bağlara
Gamli baykuşun sesi
Vurdu karşı dağlara

Ağaçlar dev,su derin
Yuva nemli,çok serin
Yağmurdan harap oldu
Senin eşsiz eserin

Soğuk,açlık ve korku
Üçü de zalim duygu
Bu kadar geç kalışın

Bizi eleme boğdu

O,bir daha gelmedi
Bize kanat germedi
Yine de umudumuz
Halen sona ermedi

Günler boyu direndik
Artık korkuyu yendik
Ancak çaresizliğin
Acısıyla tükendik

Önce minik bağırdı
Anne diye çağırdı
Ne yazık ki tüm dünya
Sesimize sağırdı

Titredi sonra minik
Sesi artık çok sönük
Son bir defa çırpındı
Başı semaya dönük

Yana düştü ters döndü
Baktığı aynı yöndü
Donup kaldı öylece
Gözlerinde fer söndü

Ortanca yere düştü
Tüm böcekler üşüştü
Zaten yere varmadan
Korkusundan ölmüştü

Uyuştu kanatlarım
Tutmuyor ayaklarım
Gözlerim kapanıyor
Sanki bir yok bir varım

Karanlık bitti birden
Sis fışkırdı her yerden
Dindi bütün acılar
Işık yağdı göklerden

Artık başka bir bendim
Durgun akan bir seldim
Süzme kanat çırparak
Gökyüzüne yükseldim

Ak bulutlar üstünde
Annem,yıldız en önde
Babam ve kardeşlerim
Kaydık hep aynı yönde

Kanat kanada verdik
Ateş topuna vardık
Hepimiz birer birer
Saygı ile yalvardık

Birden yer gök çatladı
Ateş topu patladı
Kızgın alev okları
Yeryüzünü kapladı

Sular dönüştü kana
Yayıldı dört bir yana
Dev dalgaların sesi
Korku saldı duyana

şimşekler çakıyordu
Alevler akıyordu

İnsanlar olanlara
Şaşırmış bakıyordu

Durdu dünya zamanı
Ne iz kaldı ne anı
Sönük kaldı yanında
Nuh'un korkunç tufanı

Böcekler uçamadı
Çiçekler açamadı
Kavrulup yok olmaktan
Hiçbir şey kaçamadı

Devrildi evler hanlar
Fıskırdı kızıl kanlar
Kurtulacakmış gibi
Kaçıştı hep korkanlar

Gazlar yere indiler
Her nesneye sindiler
Tüm çevreyi kapladı
Zehirli serpintiler

Geceye döndü gündüz
Dağ,tepe oldu dümdüz
Buhar olup uçtular
Ne göl kaldı ne deniz

Dünya kurum,is doldu
Mavi,yeşil yok oldu
Beyaz döndü kızıla
Siyahın rengi soldu

Hiç kurtulan olmadı
Dünya ceset almadı
Adalılardan başka
Canlı izi kalmadı

Her şey oldu tuzla buz
Evrene çöktü kabus
O adayı korudu
Mor ışıktan bir fanus

Bulutlar örttü ayı
Sis kapladı uzayı
Tutuldu,söndü Güneş
Toz kararttı dünyayı

Evren uykuya daldı
Toprak boz bir renk aldı
Hareketli sadece
Kızgın rüzgarlar kaldı

Sonra söndü alevler
Yanmıştı bütün evler
Kavruldu tüm ağaçlar
Sanki simsiyah devler

En son soğudu her yer
Toprak buzlandı yer yer
Rüzgar,fırtına oldu
Savruldu donmuş küller

Ayaz buzul sığağı
Dondurdu çölü,dağı
İklimler altüst oldu
Başladı buzul çağı

Bu düpedüz mahşerdi

Tüm yaşam sona erdi
Uzun bir zaman sonra
Umut yine yeşerdi

İssız adadakiler
Bir araya geldiler
Dünyayı kurtarmanın
Kararını verdiler

Toplandılar bilgiler
İncelendi belgeler
Artık eskisi gibi
Umutsuz değildiler

Başkan kürsüden indi
Kararları kesindi
Açıklandı anayasa
Bu dünya herkesindi

Bunu ilke bildiler
Kinlerini sildiler
O adadan çıkarak
Tekrar geri geldiler

Dört bir yana aktılar
Her bir yere baktılar
Çevreyi keşif için
Dağa taşta çıktılar

Buzları erittiler
Yokları var ettiler
Ulaştılar toprağa
Sevgiyle dirilttiler

Kazıdılar külleri
Yok ettiler çölleri
Kaynaklara yön verip
Yarattılar gölleri

Tohumları ektiler
Fidanları diktiler
Yeniden doğuş için
Bin bir çile çektiler

Yer suya kansın diye
Tohum canlansın diye
Sabırla beklediler
Doğa uyansın diye

Mutlu bir rüya için
Sonsuz bir hülya için
Yürekten çalıştılar
Yeni bir dünya için

Sona erdi karanlık
Yaşam sanki bir anlık
Bizim destanımızdan
Ders alsın tüm insanlık

Yazık oldu bizlere
Bakın kalan izlere
Bu öykü ışık tutsun
Yeni nesil sizlere

Ağaçlar kesilmesin
Boz,yeşili silmesin
Doğanın dengesidir
Ormanlar eksilmesin

Suya öp atılmasın
Zehirler katılmasın
Doğanın her şeyidir
Yabana atılmasın

Oksijen azalmazsın
Kimse bitmez sanmasın
Doğanın düşmanları
Savaşı kazanmasın

Dünya dursun durmasın
Hiç kimse kuş vurmasın
Çevrenizi koruyun
Alevler kavurmasın

Mermiler sürülmesin
Tuzaklar örülmesin
Doğanın katilleri
Artık hoş görülmesin

Kuşlara kıyılmasın
Koruyanlar yılmasın
Doğayı yok edenler
İnsandan sayılmasın

Güneş hiç tutulmasın
Doğa kurutulmasın
Yılmaz savunucusu
Asla unutulmasın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/507892/yavru-kus-destani.html>

HİÇ BİR YERDE YOKSUN HER ŞEYDE VARSIN

Günlerdir durmadan seni ararım
Hiçbir yerde yoksun her şeyde varsın
Gelenden geçenden seni sorarım
Hiçbir yerde yoksun her şeyde varsın

Gittiğin yerleri bir bilen var mı
Geriye dönmesi acaba zor mu
Varlığın yokluğun çözülmez sır mı
Hiçbir yerde yoksun her şeyde varsın

Keşke burda olsan sana dokunsam
Yaşanmayan birçok şeyden yakınsam
Gözlerimden bile seni sakınsam
Hiçbir yerde yoksun her şeyde varsın

Gönül ister senle çok şey paylaşmak
Gerçek dünyalarda gezip dolaşmak
Bilirim ki sana zordur ulaşmak
Hiçbir yerde yoksun her şeyde varsın

Hayalin silinmez anımızdadır
Sensizlik acısı canımızdadır
Biliriz ki ruhun yanımızdadır
Hiçbir yerde yoksun her şeyde varsın

Seslensen göklerden sesin duyulmaz
Hayal, rüya seni görmek sayılmaz
Senin hatıranla yaşıyor Yılmaz
Hiçbir yerde yoksun her şeyde varsın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/512365/hic-bir-yerde-yoksun-her-seyde-varsin.html>

ADALET DİVANI KURULUR BİR GÜN

Tanrı akıl fikir vermiş insana
Azarsan hesabın görülür bir gün
Dünyanın düzeni sunulmuş sana
Bozarsan defterin dürülür bir gün

Her yolcu yolunu kendisi seçer
İnsan ne ekerse hep onu biçer
Kötülük yapınca ele ne geçer
Bedenin kefene sarılır bir gün

İster aydınlık bir yolda yürürsün
İster kapkaranlık yola vurursun
Seçimine göre işlem görürsün
Ötede sorguya durulur bir gün

İyi ile kötü kendi kararın
Kendin bileceksin nedir yararın
Cezanı çekersin varsa zararın
Adalet divanı kurulur bir gün

Şu dünyada kalmaz konup göçersin
Bir hayal misali gelir geçersin
Ecel şerbetini elbet içersin
Sonunda kalemin kırılır bir gün

Yılmaz dürüst ol ki dinlensin sözün
Hor görme insanı hep gülsün yüzün
Kimsenin hakkında olmasın gözün
İyiliğe ödül verilir bir gün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/513057/adalet-divani-kurulur-bir-gun.html>

İNSANOĞLU

Sevgi olsun mayan harcın
Kinle dolma insanoğlu
Kalmasın hiç gönül borcun
Gönül alma insanoğlu

Sevmenin yok kötü yanı
Sevgi için taşı canı
Karşılıksız sev insanı
Neden bulma insanoğlu

İnsanlığa baksın yüzün
Yol göstersin doğru sözün
Kapanmasın gönül gzn
Asla yılma insanoğlu

İnsanlığı edin ilke
Esir olma mala mülke
Sana kalmaz bütün lke
Hırsa dalma insanoğlu

Dn yaşıandı geri gelmez
Yarın var mı kimse bilmez
Aşkta asla zaman olmaz
Çok geç kalma insanoğlu

Al Yılmaz'dan biraz oğt
Etrafına sevgi dağıt
Sonra boşı yakma ağıt
Pişman olma insanoğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/513303/insanoglu.html>

ANA DERİZ BACI DERİZ YAR DERİZ

Kadınların farklıdır her dönemi
Körpe kızken bağı yakan yel olur
Her konumda değişkendir önemi
Sevgiliyken bir tomurcuk gül olur

Hanedeyken göz nurudur bacımız
Dil dokunsa beter olur öcümüz
Everirken düzmededir acımız
Miras hakkı gündemdeyse el olur

Yalan dünya zaten iki yüzlüdür
Her bir yüzde türlü sırlar gizlidir
Kadın ömrü engebeli düzlüdür
Eşi ölür başa bela dul olur

Her sevgiyi yüreğinde yoğurur
Çilelerle saç baş ağarır
Ana olur erkeği de doğurur
Acı sözü yavrusuna bal olur

Nine olup bir kenara atılır
Gereksizler arasına katılır
Sağlığında malı mülkü satılır
Hazineyken değersiz bir pul olur

Ana deriz baci deriz yar deriz
Yan bakanı öldürürüz ar deriz
Kadının da hakları var zor deriz
Her birisi kapımıza kul olur

Nesillerdir aynıdır bu ilişki
Devran döner sona ermez çelişki
Ozan Yılmaz dersine çok çalış ki
Fikirlerin ışık tutar yol olur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/513536/ana-deriz-baci-deriz-yar-deriz.html>

MAL HIRSI

Ŗu dŖnyanın tapusunu sana verseler
Sonsuza dek kim kalmış ki sana yarasın
Ayağına servetleri sunup serseler
Gider iken kim almış ki sana yarasın

Üç metre bez haricinde götüremezsın
Para bassan ötede iş bitiremezsin
Mezarında başkasını yatıramazsın
Kim yerine kim ölmüş ki sana yarasın

Orda olmaz sana ait özel bölümün
Ne yaptıysa hesap verir her bir dilimin
Kim uğraşsa çözümedi sırrı ölümün
Çaresini kim bulmuş ki sana yarasın

Hak çalandan tanrı razı olmadı
Yeri geldi kralların yüzü gülmedi
Ne sultanlar konup göçtü izi kalmadı
Gidenlerden kim gelmiş ki sana yarasın

Sanma sakın sana kimse karşı duramaz
Düzenini bir dert yıkar kimse kuramaz
Dert gelince dünya malı işe yaramaz
Malla mülkle kim gülmüş ki sana yarasın

İnsan olan hırs uğruna satmaz özünü
Hakkı bilir fazlasına dikmez gözünü
Gerisine Yılmaz söyler çekmez sözünü
Kıymetini kim bilmiş ki sana yarasın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/513661/mal-hirsi.html>

SIRRINA HIÇ ERMEDİ Mİ

Yarattığın tüm insanlar
Sırrına hiç ermedi mi
İsyankarlar, inananlar
Sırrına hiç ermedi mi ?

Kuşku yok ki sen her yerde
Çaresindir bin bir derde
Mevlana "yine gel" der de
Sırrına hiç ermedi mi ?

İnsanoğlu birkaç asır
Çözemedi bilmece sır
Boşa öldü belki Mansur
Sırrına hiç ermedi mi ?

Sevgi kalmadı acunda
En çok kim suçlu ki bunda
Pir Sultan ipin ucunda
Sırrına hiç ermedi mi ?

Can üfledin kurda kuşa
Şekil verdin dağa taşa
Soralım Hacı Bektaş'a
Sırrına hiç ermedi mi ?

Yunus çekti onca çile
Yüreğinde yoktu hile
Kudretini bile bile
Sırrına hiç ermedi mi ?

Hakimsin sen suya sele
Can verirsin çöle yele
Belki göründün Veysel'e
Sırrına hiç ermedi mi ?

Biliriz fani değilsin
Evren önünde eğilsin
Yoksul Yılmaz kendi bilsin
Sırrına hiç ermedi mi ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/514028/sirrına-hic-ermedi-mi.html>

BU GİDİŞLE ŞU EVRENDE ÇÖZÜLMEDİK SIR KALMAZ

İnsanoğlu neler buldun tabiatı izleyip
Bu gidişle Şu evrende çözülmelik sir kalmaz
Çok böceğin benzeri bir alet yaptın gözleyip
Bu gidişle Şu evrende çözülmelik sir kalmaz

Uçan kuştan ilham alıp çıktın göğe yükseldin
Yer kurdunun benzeriyle dibe inip yer deldin
Bu günlere çok örnekler inceledin de geldin
Bu gidişle Şu evrende çözülmelik sir kalmaz

Ne nimetler sundu sana izle diye Şu acun
Balıkları taklit edip yaptıkların baş tacın
Yılanların zehirleri oldu senin ilacın
Bu gidişle Şu evrende çözülmelik sir kalmaz

İnceledin deneylerle çok canlıyla fareyi
Organları naklederek onardın her yareyi
En sonunda ölüme de bulacaksın çareyi
Bu gidişle Şu evrende çözülmelik sir kalmaz

Denizlerin diplerinde gizli buluş denersin
Karıncanın korkunç gücü sende olsa ne dersin
Tabiattan esinlenip zamanı da yenersin
Bu gidişle Şu evrende çözülmelik sir kalmaz

Kertenkele kuyruğunun tekrar çıkar ya ucu
Yaşlanmayı önlemeye vardır bunda ipucu
Klonlanıp aktarılır belki beynin tüm gücü
Bu gidişle Şu evrende çözülmelik sir kalmaz

Şimdi artık görünmezlik araştırmak lazımdır
Canlıları şeffaf renge dönüştürmek çözümdür
Ahtapot'la Bukalemun deney için bizimdir
Bu gidişle Şu evrende çözülmelik sir kalmaz

Her alanda bir risk vardır kararını ver peşin
Bölünerek ışınlanma en kolayı bu işin
Yok olup da geri gelmek ne güzeldir bir düşün
Bu gidişle Şu evrende çözülmelik sir kalmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/514322/bu-gidisle-su-evrende-cozulmedik-sir-kalmaz.html>

YA BEN ERKEN YA SEN GEÇSİN

Körpe kuzum al kınalım
Ya ben erken ya sen geçsin
İmkânı yok bir olalım
Ya ben erken ya sen geçsin

Boyun fidan, belin bir dal
Kaşların yay, dudaklar bal
Kurmamalım boşa hayal
Ya ben erken ya sen geçsin

Mor dağların genç maralı
Kanat kırık kalp yaralı
Vuslat bize çok aralı
Ya ben erken ya sen geçsin

Kuru dalda çiçek bitmez
Bu sevdaya ömür yetmez
Zaman asla geri gitmez
Ya ben erken ya sen geçsin

Bir sonbahar bir ilkbahar
Birbirine nasıl uyar
Mümkün değil ince ayar
Ya ben erken ya sen geçsin

Böyle bir aşk olmaz derdim
Yaşayınca arttı derdim
Sen baştasın ben son verdim
Ya ben erken ya sen geçsin

Kaya idim döndüm kuma
Zincir vurdun sen uykuma
Kavuşurduk belki ama
Ya ben erken ya sen geçsin

Bir arada olsak bile
Mutluluğu bilsak bile
Dünyada biz kalsak bile
Ya ben erken ya sen geçsin

İnan çare yok bu işe
Yılmaz ne der dosta eşe
Fark dayanmış yirmi beşe
Ya ben erken ya sen geçsin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/514590/ya-ben-erken-ya-sen-gecsin.html>

KARIŞARAK TEK CAN OLSAM CANINDA

Saçlar düşmüş üzerine koynunun
Teli bile olsam yeter güzelim
Sarmalamış etrafını boynunun
Şalı bile olsam yeter güzelim

Kulu olsam yaşadığın konağın
Kulpu olsam su içtiğin çanağın
Özenerek boyadığın yanağın
Alı bile olsam yeter güzelim

Suyu olsam yıkadığın pınarın
Özü olsam topladığın al narın
Gölgesinde uyuduğun çınarın
Dalı bile olsam yeter güzelim

Çiçek olsam aşk bahçenden derilen
Nefes olsam ciğerine verilen
Boydan boya ayağına serilen
Halı bile olsam yeter güzelim

Karışarak tek can olsam canında
Hücre olup dolaşsam al kanında
Dolanarak ayağının yanında
Çalı bile olsam yeter güzelim

Yılmaz için umudusun yarının
Kıymeti yok servetimin varımın
Senin gül bahçene konan arının
Balı bile olsam yeter güzelim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/515348/karisarak-tek-can-olsam-caninda.html>

YILDIZLARLA YAZDIM GECE İSMİNİ

Gönlüm hasretinle yandı kederden
Bir de sen üstüme varma bir tanem
Engel benden değil inan kaderden
Sakın kötülüğe yorma bir tanem

Sevdan yüreğimden hiç eksilmedi
Neler çektiğimi kimse bilmedi
Sensiz günlerimde yüzüm gülmedi
Sakın neden diye sorma bir tanem

Yıldızlarla yazdım gece ismini
Gökyüzüne astım solmuş resmini
Dolunayda gördüm sanki cismini
Sakın sen de hayal kurma bir tanem

Ayrılık acıdır ben de bilirim
Sensiz yaşayamam kesin ölürüm
Bekle beni bir gün çıkar gelirim
Sakın gözü yaşlı durma bir tanem

Yılmaz'sam sözümü gerçek yaparım
Sevmek ne kelime sana taparım
Eğer kavuşmazsak candan koparım
Sakın can evimden vurma bir tanem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/515543/yildizlarla-yazdim-gece-ismini.html>

KUŞLAR

Hasret çok zor uçan kuşlar
Çeken yardan haber yok mu?
Gözlerinden kanlı yaşlar
Döken yardan haber yok mu?

Gamlı baykuş sana sorsam
Haberini hayra yorsam
Özlem dolu gönlüne gam
Çöken yardan haber yok mu?

Kumru vazgeç kederinden
Umutluyum haberinden
Yüreğimi ta yerinden
Söken yardan haber yok mu?

Kırlangıcım sen bilirsin
Kışın gider yaz gelirsin
Ocağıma incir, mersin
Diken yardan haber yok mu?

Nazlı keklik n"olur söyle
Hasret çekmek çok zor böyle
Sen coşarsın... Aynı öyle
Seken yardan haber yok mu?

Süzme kanat açan turna
Çabuk söyle;haydi durma
Narin kola altın burma
Takan yardan haber yok mu?

Minik serçe boynum bükük
Gönlüm harap kırık dökük
Söyle bana nergis, kekik
Kokan yardan haber yok mu?

Bülbül uç git yad ellere
Sor gel bütün al güllere
Yüreğimi bu hallere
Sokan Yardan haber yok mu?

Kara kartal verme mola
İyice bak sağa sola
Sonu gelmez uzun yola
Çıkan yardan haber yok mu?

Göçmen leylek söylesene
Seni bekler o desene
Umudumu bunca sene
Yıkan yardan haber yok mu?

Çobankuşu haykırsana
Söylemiştir belki sana
Yollarıma yana yana
Bakan yardan haber yok mu?

Şahin bilsen derdin çoktan
Söz ederdin vardan yoktan
Bu amansız ayrılıktan
Bıkan yardan haber yok mu?

Doğanım yok deme sakın
Etrafına iyi bakın

Umuduna sonsuz ekin
Eken yardan haber yok mu?

Ak güvercin deme hayır
Aştın geldin tepe bayır
Yılmaz"ını cayır cayır
Yakan yardan haber yok mu?

Şiirimi günün şiiri olarak belirleyen seçki kuruluna teşekkürler...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/517435/kuslar.html>

ADALETEN AYRILIRSAN BATARSIN

Adalettir insanlığın emeli
Adaletten ayrılırsan batarsın
Adalettir her devletin temeli
Adaletten ayrılırsan batarsın

İktidarken adil kullan gücünü
İcraatınla karıştırma öcünü
Kaybedersin yoksa bir gün tacını
Adaletten ayrılırsan batarsın

Adil olsa Roma asla çökmezdi
Saltanatta millet kulluk çekmezdi
Firavuna kimse karşı çıkmazdı
Adaletten ayrılırsan batarsın

Taht uğruna akıtıldı al kanlar
Haksızlığa kurban oldu ne canlar
O kanlarda boğuldular sultanlar
Adaletten ayrılırsan batarsın

Bozguncular dünden beri vardılar
Toplumları mikrop gibi sardılar
Çürümeyi durduramaz ordular
Adaletten ayrılırsan batarsın

Yılmaz der ki görmez hırstan körleşen
Her gün artar şerre karşı birleşen
Zorla gider zorla gelip yerleşen
Adaletten ayrılırsan batarsın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/517777/adaletten-ayrilirsan-batarsin.html>

DOĞA AŞKI

Doğa aşkı kalbimizi yakmazsa
Dere durur, ırmak kurur, yol olur
İnsanoğlu çevresine bakmazsa
Göller uçar, toprak çatlar, çöl olur

Ormanlara düşünmeden kıyarsak
Yok edeni girişimci sayarsak
Talanları dört bir yana yayarsak
Yaprak solar, ağaç ölür, dal olur

Hayvanları acımadan vurursak
Katliamı seyrederek durursak
Bitmez gibi bir sonuca varırsak
Yaşam biter, umut söner, kül olur

Doğa küser yıkım sürüp giderse
Zehir kusar oksijeni biterse
Yer sarsılır doğal denge yiterse
Buzlar ağlar, sular çağlar, sel olur

Alev olur ılık nemli havalar
Çorak olur bütün yeşil ovalar
Fırtınalar dağı taşı kovalar
Şimşek çakar, boran olur, yel olur

Övünürken vardık diye biz aya
Varlığımız sorun olur uzaya
En sonunda yeniliriz doğaya
Tüm neslimiz, esir düşer, kul olur

Hep beraber kafa beden yormazsak
Birlik olup hesabını sormazsak
Tüm insanlık candan karşı durmazsak
Kıyım sürer, töre olur, yol olur

Uğraşmazsak çözülmez bu bilmece
Savaşmazsak lafta kalır sadece
Başarırsak destan olur her hece
Ozan söyler, Yılmaz yazar, dil olur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/518247/doga-aski.html>

AH GÜZEL ALANYA SEN BİR TANESİN

Senin gibi güzel şehir görmedim
Ah güzel Alanya sen bir tanesin
Hiçbir yere böyle gönül vermedim
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Baharı andırır ılıman kışın
Bereket dağıtır yağmurun yaşın
Dört mevsim yeşildir dağların taşın
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Sırtını vermişsin yüce dağlara
Mis kokular inmiş yeşil bağlara
Geçmişin dayanır eski çağlara
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Dört yanı kaplamış limon portakal
Sararmış muzları uzan daldan al
Bahçende bağında ne yetişse bal
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Kentle birleşmiş köyün bucağın
Bin bir derde ilaç günün sıcağın
Dünya insanına açık kucağın
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Upuzun serilmiş kumun denizin
Masmavi sulara çevrilmiş yüzün
Görenin aklından silinmez izin
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Yaylaya tırmansan gece donarsın
Kumsala uzansan hemen yanarsın
Serinlik istersen Dim'e konarsın
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Ne konanın biter ne de gelenin
Ruhuna işlersin bir gün kalanın
Kızıl kulen süsü olmuş kalenin
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Doyumsuz manzara batan güneşin
Sanki keyif sunmak senin tek işin
Şu dünyada asla bulunmaz eşin
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Sana nerden baksam seyre doyulmaz
Güzelliğin çoktur inan sayılmaz
Toprağına kurban olsun şu Yılmaz
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/518554/ah-guzel-alanya-sen-bir-tanesin.html>

AY TUTULSUN GÜNEŞ SÖNSÜN

Yar kolunu sar boynuma
Dargın mıyız eller gibi?
Gel yanıma gir koynuma
Dolanalım güller gibi

Boşa hayal kurmayalım
Gönülleri kırmayalım
Bir an bile durmayalım
Çağlayalım seller gibi

Varsın tanrı hesap sorsun
Sevişirken zaman dursun
Sevda kalpten kalbe vursun
Essin ılık yeller gibi

Ay tutulsun güneş sönsün
Dünya yalnız bize dönsün
Ak bulutlar yere insin
Üstümüze tüller gibi

Yılmaz gerçek sen bir peri
Ömür geçer gelmez geri
Tenimizin her bir yeri
Murat alsın diller gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/518951/ay-tutulsun-gunes-sonsun.html>

ÖZGÜRLÜK

Kilitlidir zindanların kapısı
Açamam ki özgürlüğe gideyim
Taş duvarla örülüdür yapısı
Geçemem ki özgürlüğe gideyim

Tutsak olup ayrı düştüm yurdumdan
Sevenlerim hüznünlendi ardımdan
Acılarım başaklandı derdimden
Biçemem ki özgürlüğe gideyim

Kör kafese tıkılmışım hakkım yok
Esaretin sancıları sanki ok
İşkenceli sorgularda şıklar çok
Seçemem ki özgürlüğe gideyim

Özümdeki ışık gözle görülmez
Düşünceme asla zincir vurulmaz
Ayağımda prangalar kırılmaz
Kaçamam ki özgürlüğe gideyim

Özgür yaşam bir uzansam on adım
İsyanlara odaklandı inadım
Açıversem olsa iki kanadım
Uçamam ki özgürlüğe gideyim

Adım Yılmaz sevda bitmez başımda
Çok hedef var hayalimde düşümde
Şu dünyadan henüz bu genç yaşımda
Göçemem ki özgürlüğe gideyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/519208/ozgurluk.html>

SENİN GİBİ DOST YOLUNDA ÖLÜRÜM

Yiğit dostum senin hakkın ödenmez
Senin gibi dost yolunda ölürüm
Senin için güzel olan ne denmez
Senin gibi dost yolunda ölürüm

Sevgin gibi dostluğun da çok yaman
Kimselere dedirtmedin hiç aman
El ağlattı sen güldürdün her zaman
Senin gibi dost yolunda ölürüm

Dostluğun hep ışık saçtı önümde
Unutulmaz iz bıraktın dünümde
Yanımdaydın gereken her günümde
Senin gibi dost yolunda ölürüm

Gönlümdeki karanlığı sen deldin
Yazın değil nedense hep kış geldin
Dost dünyamda en tepeye yükseldin
Senin gibi dost yolunda ölürüm

Dar günümde destek oldun koşarak
Yardım ettin binbir engel aşarak
Yüreğini açtın bana coşarak
Senin gibi dost yolunda ölürüm

Gün geçmedi hatırımı yokladın
Sırlarımı ömür boyu sakladın
Suçlarımı yüreğinde akladın
Senin gibi dost yolunda ölürüm

Sen olmasan dünyada ne yapardım
Kimi sevip kime böyle tapardım
Yokluğunda doğru yoldan sapardım
Senin gibi dost yolunda ölürüm

Yaralanmam asla senin gülünden
Zehir aksa hiç gocunmam dilinden
Ölüm bile gelse bir gün elinden
Senin gibi dost yolunda ölürüm

Sensiz ömür bence yaşam sayılmaz
Yerin dolmaz hiç kimseler koyulmaz
Dostluğuna feda olsun şu Yılmaz
Senin gibi dost yolunda ölürüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/519480/senin-gibi-dost-yolunda-olurum.html>

İŞTE CANIM BÖYLE BİR ŞEY ÖZLEMEN

Gözlerimin önündedir her halin
İşte canım böyle bir şey özlemek
Gökyüzünü kaplar her gün hayalin
İşte canım böyle bir şey özlemek

Nerde olsam hep yanımda sen varsın
Her sözümde beyanımda sen varsın
Yüreğimde ta canımda sen varsın
İşte canım böyle bir şey özlemek

Gülümsemen belleğimden silinmez
Gönlümdeki fırtınalar bilinmez
Yüreğimin sızıları hiç dinmez
İşte canım böyle bir şey özlemek

Usanmadan her an seni anarım
Hasretinden için için kanarım
Herkes üşür ben soğukta yanarım
İşte canım böyle bir şey özlemek

Ürperirim anıları deşince
Savrulurum bin bir hayal peşince
Uyku tutmaz sen aklıma düşünce
İşte canım böyle bir şey özlemek

Ayrı düşen hep yollara bakar ya
Gözlerinden kanlı yaşlar akar ya
Yüreğini kor bir ateş yakar ya
İşte canım böyle bir şey özlemek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/519804/iste-canim-boyle-bir-sey-ozlemek.html>

GÜLYÜZÜNE

Yaylalarda soğuk sular akışır
Leylak, çiğdem, mormenekşe kokuşur
Kardelenden sümbülden çok yakışır
Gül yüzüne gül yüzüne yar senin

Ayrı düştüm deli gibi özlerim
Feryat etsem duyulmaz ki sözlerim
Ne zamandır hasret kaldı gözlerim
Gülyüzüne gülyüzüne yar senin

Yılmaz der ki karaları bağlama
Parçalayıp yüreğini dağlama
Çiçek açsın feryat edip ağlama
Gül yüzüne, gül yüzüne, yar senin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/520091/gulyuzune.html>

İNSANLIĞI BULAMADIN EY İNSAN

Şu dünyanın her yerini gezdin de
İnsanlığı bulamadın ey insan!
Çok bilmece şifresini çözdün de
İnsanlığı bulamadın ey insan!

Dağı taşı oydun önce ev için
Toprakları kazıp deştin tav için
Silahları icat ettin av için
İnsanlığı bulamadın ey insan!

Buluşlarla pekiştirdin ününü
Değiştirdin gidişatın yönünü
Keşiflerle geçirdin hep gününü
İnsanlığı bulamadın ey insan!

Akıl almaz enerjiler ürettin
Bombalarla dünyaları kararttın
Öldürücü zehirleri yarattın
İnsanlığı bulamadın ey insan!

Dinin derdi kul hakkına ilişme
Hani farzdı nimetleri bölüşme
Her alanda gösterdin de gelişme
İnsanlığı bulamadın ey insan!

Bulduysan da gelmemiştir işine
Hırs deyince az rastlanır eşine
Düştün yalnız maddiyatın peşine
İnsanlığı bulamadın ey insan!

Yılmaz der ki zararlı çok buluşun
Bu gidişle görünür yok oluşun
Tek çare var insanlıkta buluşun
İnsanlığı bulamadın ey insan!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/520429/insanligi-bulamadin-ey-insan.html>

SENİN HAKKIN ÖDENİR Mİ HİÇ ANAM

Bir bedende iki candık seninle
Senin hakkın ödenir mi hiç anam
Beslemiştin beni kendi kanınla
Senin hakkın ödenir mi hiç anam

Acıları bal eyleyip yağurdun
Dayanılmaz sancılarla doğurdun
Yavrum diye kucağına çağırdın
Senin hakkın ödenir mi hiç anam

İçim erir bana yavrum demenden
Şu canıma can akıttın memenden
Benim için kıstın kendi yemenden
Senin hakkın ödenir mi hiç anam

Dertlerime katlanarak avuttun
Kollarında sallayarak uyuttun
Bin bir türlü zorluklarla büyüttün
Senin hakkın ödenir mi hiç anam

Ne düşünsem anlardın hep gözümde
Çok çileler çektin benim yüzümden
Alınmadın bir gün bile sözümden
Senin hakkın ödenir mi hiç anam

Yerin dolmaz hiç kimseler koyulmaz
Canı versem bir şey yaptım sayılmaz
İstese de ödeyemez şu Yılmaz
Senin hakkın ödenir mi hiç anam

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/520854/senin-hakkin-odenir-mi-hic-anam.html>

BABA

Işığınla doğru yolu gösterdin
Tanımam ben ondan başka yol baba
Başı dimdik yaşamamı isterdin
Başkasına olmam asla kul baba

Şu dünyada yoktur eşin, benzerin
Hiç kimseyle dolmaz inan ki yerin
Bende olan her şey senin eserin
Ne ektiysen bir bir geri al baba

Yenilmez bir devsin benim gözümde
Her zerrenin izi vardır özümde
Öğütlerin hep dilimde sözümde
Acı sözün bile bana bal baba

Saygım sonsuz sana, sevgim sınırsız
Tertemiz bir iz bıraktın çamursuz
Yaşamayın derdin bize, onursuz
Sözüm sözdür bunu böyle bil baba

Senin sözün tartışılmaz yasadır
İlkelerin doğru, öz ve kısadır
Sensiz yaşam Yılmaz'a dert tasadır
Sonsuza dek hep yanımda ol baba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/521115/baba.html>

UNUTULMASIN

Engellidir dörtbir yanı devrim yolunun
Bildik gittik sizler için unutulmasın
Sona erdi karanlığı Anadolu'nun
Sildik gittik sizler için unutulmasın

Haram ettik çalanlara biz aşımızı
Hiç eğmedik işkencede dik başımızı
Katledenler göremedi gözyaşımızı
Dolduk gittik sizler için unutulmasın

Egemenler beğenmedi huylarımızı
Pis zindanlar çalıp gitti aylarımızı
Yoksullara bağışladık paylarımızı
Böldük gittik sizler için unutulmasın

Şarapneller parçaladı her yanımızı
Uğrunuzda feda ettik al kanımızı
Düşünmeden verip geçtik biz canımızı
Öldük gittik sizler için unutulmasın

Bizde uymak namus borcu verilen söze
Yiğit nasıl can verirmiş gösterdik size
Düşmanların karşısında gelmedik dize
Güldük gittik sizler için unutulmasın

Az sürse de yaşamımız birkaç yıl gibi
Hainlerin üzerine estik yel gibi
Üstlerine çağlayarak akan sel gibi
Olduk gittik sizler için unutulmasın

Aydınlığın ışıkları vursun dağlara
Devrimlerin tohumları düşün toprağa
Çıksın körpe fidancıklar dönsün yaprağa
Solduk gittik sizler için unutulmasın

Dalgalanıp şaha kalksın yoksul halkımız
Halk yoluna can verirken yoktu korkumuz
Destan olsun tüm dillerde devrim şarkımız
Geldik gittik sizler için unutulmasın

Yılmaz,geçti savaşlarla gençlik çağları
Elimizde mavzerlerle gezdik dağları
Takılmadık tuzaklara yırttık ağları
Deldik gittik sizler için unutulmasın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/521430/unutulmasin.html>

DÜNYA BİR HAN İNSAN KONUK

Dünya bir han insan konuk
Sonsuza dek kalır sanma
Hükmü bilir zaten sanık
Başka ceza alır sanma

Azrail'e sökmez ferman
Ölüm için yoktur derman
Şahla çoban olur harman
Bir ayırım olur sanma

Torpil geçmez taşsa küfen
Kayırılmaz Bey'in Efe'n
Vakti gelen giyer kefen
Bir gün fazla solur sanma

Ölüm gerçek dünya yalan
Göçüp gider günü dolan
İz bırakır senden kalan
Seninle bir ölür sanma

Anlatılır yaptıkların
Kabre girmez kaptıkların
Yaşyorken taptıkların
Peşin sıra gelir sanma

Unutmazlar belki burda
Em olduysan birkaç derde
Neler bekler seni orda
Kimse bilmez bilir sanma

Ahireti bilen yoktur
Gidip geri gelen yoktur
Ölümsüzlük bulan yoktur
Yılmaz biri bulur sanma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/522584/dunya-bir-han-insan-konuk.html>

GÖÇ KERVANI KURSAM MI

Yar karalar bağlamıştır başına
Yola düşüp ben sılaya varsam mı
Hasret kaldım kirpiğine kaşına
Seher vakti göç kervanı kursam mı

Zalım gurbet kış eyledi yazımı
Kara sevda inildetti sazımı
Çok özledim al kınalı kuzumu
Kıvrım kıvrım dar yollara vursam mı

Sevdiğimden bunca ayrı kalmadım
Yarsız günler asla mutlu olmadım
Ne zamandır hayır haber almadım
Dağa taşa kurda kuşa sorsam mı

Bizim elde şimdi akşam olmuştur
Sevdiğimin al yanağı solmuştur
Gözlerine umutsuzluk dolmuştur
Düşte gördüm acep hayra yorsam mı

Yüreğimde yar özlemi kor iken
Yad ellerde çile çekmek zor iken
Karar verip hemen gitmek var iken
Mahzun mahzun hasret çekip dursam mı

Dayanılmaz bu ayrılık öldürür
Yılmaz yarsız boşa ömür doldurur
Beni artık yalnız vuslat güldürür
Varıp gitsem sevdiğimi sarsam mı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/523108/goc-kervani-kursam-mi.html>

VARIP GİTSEM SEVDİĞİMİN ÜSTÜNE

Bulut olsam gökyüzünde dolaşsam
Varıp gitsem sevdiğimin üstüne
Yağmur olsam yeryüzüne ulaşsam
Varıp gitsem sevdiğimin üstüne

Balık olsam deryaları geçerek
Ceylan olsam tutulmadan kaçarak
Bir kuş olsam kanatlanıp uçarak
Varıp gitsem sevdiğimin üstüne

Bir göl olsam sazlıklarla çevrilen
Deniz olsam dalgaları savrulan
Nehir olsam düz ovada kıvrılan
Varıp gitsem sevdiğimin üstüne

Bir dağ olsam yüce başı dumanlı
Ova olsam yeşil yeşil çimenli
Rüzgar olsam mevsimle eş zamanlı
Varıp gitsem sevdiğimin üstüne

Çok ulu bir çınar olsam salınan
Pınar olsam sularına dalınan
Nefes olsam doya doya alınan
Varıp gitsem sevdiğimin üstüne

Gündüz güneş, geceleri ay olsam
Aşıkların sığındığı koy olsam
Yılmaz gibi bin parçaya pay olsam
Varıp gitsem sevdiğimin üstüne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/523426/varip-gitsem-sevdigimin-ustune.html>

BU YAYLADA BİR GÜZEL VAR

Ateşinden buzlar çağlar
Bu yaylada bir güzel var
Selam durur ona dağlar
Bu yaylada bir güzel var

Gururundan dimdik başı
Sanki zümrüt anka kuşu
Henüz on beş olmuş yaşı
Bu yaylada bir güzel var

İplik kına iki eli
Doyumsuzdur tatlı dili
Yanakları bayır gülü
Bu yaylada bir güzel var

Kara gözler derin kuyu
Körpe fidan sanki boyu
Endamından güzel huyu
Bu yaylada bir güzel var

Bir göz süzse yürek yakar
Gönüllerde şimşek çakar
Bin bir türlü çiçek kokar
Bu yaylada bir güzel var

Kirpikler ok,yaydır kaşı
Yürek delmek sanki işi
Bu dünyada yoktur eşi
Bu yaylada bir güzel var

Büyüldür bal dudaklar
Döşte bir çift suna saklar
Kim bilir ki kimler koklar
Bu yaylada bir güzel var

Pınar coşar suya gelse
Gök parıldar bir kez gülse
Keşke yarı Yılmaz olsa
Bu yaylada bir güzel var

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/523761/bu-yaylada-bir-guzel-var.html>

NAZLI YARİM SEN YOKSAN

Aşk bahçemin bülbülleri suskundur
Dil vermezler nazlı yarım sen yoksan
Yeşillenmez fidanları küskündür
Gül vermezler nazlı yarım sen yoksan

Ayrılıkta derdin bin bir türlüdür
Yokluğuna dayanılmaz zorludur
Şu karşı ki yüce dağlar karlıdır
Yol vermezler nazlı yarım sen yoksan

Hazan olsa yaprak gibi savrulsam
Hasretinden alev alev kavrulsam
Yüreğimden yaralanıp devrilsem
El vermezler nazlı yarım sen yoksan

Çekmeyenler bu sevdayı göremez
Hiçbir koku seninkini veremez
Yılmaz gibi ağaçlar da üremez
Dal vermezler nazlı yarım sen yoksan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/524056/nazli-yarim-sen-yoksan.html>

İSTANBUL'DA

Makineler dağı taşı
Deşiyorlar İstanbul'da
Çukur dolu adım başı
Eşiyorlar İstanbul'da

Arsız şehir uğruları
Yok etmişler koruları
Kaçak göçek boruları
Düşüyorlar İstanbul'da

Yıkıntılar sit alanı
Bina dolmuş hep kalanı
Kutlamalı yol bulanı
Şaşıyorlar İstanbul'da

Dar sokaklar sıkış sokuş
Kimi çıkmaz kimi yokuş
Zengin yoksul itiş kakış
Yaşıyorlar İstanbul'da

Evler eski, hanlar salaş
Yaşam desen tam bir dalaş
İnsanları bin bir telaş
Koşuyorlar İstanbul'da

Yedi tepe olmuş talan
Beş kat çıkmış boş yer bulan
"Cennet gibi" sözü yalan
Pişiyorlar İstanbul'da

Ne boğazlar ne manzara
Mutlu insan mumla ara
Köyden gelip çoğu dara
Düşüyorlar İstanbul'da

Kimi yaşar güle güle
Kimi çeker yalnız çile
Garibanlar yazın bile
Üşüyorlar İstanbul'da

Boğazları görmeyen var
Hiç denize girmeyen var
Ardan ödün vermeyen var
Düşüyorlar İstanbul'da

Varoşlarda sürünen çok
Açken mutlu görünen çok
Sahte maske bürünen çok
Taşıyorlar İstanbul'da

Düşünen yok hiçbir çare
Gelen pişman yüz bin kere
Kasılarak hep boş yere
Şişiyorlar İstanbul'da

Yaşamlarda fark uçurum
Zor düzelir böyle durum
Sorunları yarım yurum
Aşıyorlar İstanbul'da

Yapay değil sorun özlü
Yönetenler iki yüzlü

Yaraları gizli gizli
Kaşıyorlar İstanbul'da

Belli değil gelen giden
Kimdir şehri böyle eden
Yılmaz bilmez nasıl neden
Coşuyorlar İstanbul'da

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/524202/istanbul-da.html>

KATRAN KARASI KADERİM

Yaşam derin kuyu gibi
Girip gitsem mi acaba
Düşsem bulunur mu dibi
Vurup gitsem mi acaba

Görmedim baharı uzun
Tadını bilmem ki yazın
Konuğumdur her gün hüzün
Görüp gitsem mi acaba

Katran karası kaderim
Artar azalmaz kederim
Çileyle bedel öderim
Durup gitsem mi acaba

Dertler sardı dört yanımı
Göremez oldum önümü
Dünyadan bezgin canımı
Verip gitsem mi acaba

Dayanılmaz bu zulüme
Çare bulunmaz halime
Kapım açıktır ölüme
Varıp gitsem mi acaba

Yılmaz çözüm var çilene
Huzur yok her gün ölene
Danışıp da bir bilene
Sorup gitsem mi acaba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/524427/katran-karasi-kaderim.html>

TÜRKÜ OLUP DÜŞ SAZIMIN TELİNE

Kapılalım kara sevda seline
Dal gidelim mutluluğa bir tanem
Türkü olup düş sazımın teline
Çal gidelim mutluluğa bir tanem

Sevdan taktı şu gönlüme çengeli
Bütün dünya aşk üstüne dengeli
Kaldır gitsin aradaki engeli
Del gidelim mutluluğa bir tanem

Olmaz deyip çatma sakın kaşını
İsyan edip dikme asi başını
Esir etme yüreğinin kuşunu
Sal gidelim mutluluğa bir tanem

Sen ruhumda dinmek bilmez narasın
Yüreğimde derman bulmaz yarasın
Gönlüm neden başka çare arasın
Gel gidelim mutluluğa bir tanem

Yaşam yolcuları inen inene
Ömür biter aşk ateşi sönene
Vakit varken şu Yılmaz'ı sinene
Al gidelim mutluluğa bir tanem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/524793/turku-olup-dus-sazimin-teline.html>

GÜN ZULÜME KARŞI DURMA GÜNÜDÜR

Düşmanlar vatana dikmiş gözünü
Gün kirli oyunu görme günüdür
Dost gibi görünüp tutmaz sözünü
Gün bunun farkına varma günüdür.

İlk önce içerden vurdular bizi
Elimizle verdik düşmana kozu
Günden güne arttı saldırı dozu
Gün zulüme karşı durma günüdür

Kirletti vatani itlerin izi
İşgale uğradı tepesi düzü
Yok artık bu işin yarından tezi
Gün haine darbe vurma günüdür

Çuval geçti başa bitti şanimız
Bir tek onur kaldı bir de canımız
Sarıp sarmalandı dört bir yanımız
Gün çemberi kırıp yarma günüdür

Uyan millet uyan vatan gidiyor
Dizginleri düşman kapmış yediyor
Onca masum insan bedel ödüyor
Gün tarihe hesap verme günüdür

Kim ister sırtına hançer saplansın
Aydınlık yarını sisle kaplansın
Silkinelim artık herkes toplansın
Gün düşmanı yurttan sürme günüdür

Dünü unutmayı iyi bilelim
Kini küskünlüğü atıp silelim
Koşup bir araya gene gelelim
Gün kardeş kardeşi sarma günüdür

Kurtuluşun yolları olsa da taşlı
Tarih gene yazsın bizi dik başlı
Bir araya gelsin hemen genç yaşlı
Gün birliğimizi kurma günüdür

Koşup er olalım ordumuz için
Can verelim toptan yurdumuz için
Gelecek nesilde ardımız için
Gün katili yere serme günüdür

Farkı yok düşmanın üçü beşinin
Özgürlük namusu zaten kişinin
Yılmaz gibi biraz siz de düşünün
Gün düşünüp kafa yorma günüdür.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/525096/gun-zulume-karsi-durma-gunudur.html>

İNSANI ANLAMAK MÜMKÜN DEĞİLDİR

İncelesek kökten yedi soyunu
İnsanı anlamak mümkün değildir
Gözlemlese her gün bütün huyunu
İnsanı anlamak mümkün değildir

Sırları çözülmez iyi-kötünün
Ürünüdür akıl, gizli örtünün
Şifresi nedir ki her bir dürtünün
İnsanı anlamak mümkün değildir

İnsanı çözmeye, yetmez kehanet
Formülü olsa da bilsek daha net
Umulmadık anda eder ihanet
İnsanı anlamak mümkün değildir

Her insanın vardır arka planı
Çıkar peşindedir en saf olanı
En dürüstü bile söyler yalanı
İnsanı anlamak mümkün değildir

Kiminin yüzünde sahte boyası
Maskesi düşünce çıkar foyası
Kiminin bozuktur zaten mayası
İnsanı anlamak mümkün değildir

Bir suçlu kurbanla nasıl tanışır
Bir sapık, ruhuyla neler konuşur
Bir iyi, katile nasıl dönüşür
İnsanı anlamak mümkün değildir

Hırsı tetikleyen etken bilinmez
Gönüldeki izler toptan silinmez
Bir de derler yürek asla bölünmez
İnsanı anlamak mümkün değildir

Böyle bir konunun sonu yok Yılmaz
Sır yoksa, yaşamın pek tadı kalmaz
İnsan doğasını hiç akıl almaz
İnsanı anlamak mümkün değildir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/525448/insani-anlamak-mumkun-degildir.html>

YADELLERİ YURT ETTİYSEN

Nazlı yardan haber geldi
Ayrılığı boz gel diyor
Yüreğimi hasret deldi
Çok özledim tez gel diyor

Sensiz sanki bir çöldeyim
Boz bulanık bir göldeyim
Anla artık ne haldeyim
Biraz düşün sez gel diyor

Kim bilir sen bilemezsen
Olmaz kalpten dilemezsen
Sonbahar kış gelemezsen
Bahar ya da yaz gel diyor

Mevsimleri saymıyorsan
Sorumluluk duymıyorsan
Ayrılığa doymıyorsan
Biraz daha gez gel diyor

Düz sözümü art ettiysen
Yad elleri yurt ettiysen
Kızıp küsüp dert ettiysen
Gurbete de kız gel diyor

Yeter artık çok naz yapma
Başkasını sevip tapma
Sakın kötü yola sapma
Şaşırmadan düz gel diyor

Neden hala ayılmazsın
Hemen yola koyulmazsın
Zorluk ne ki sen Yılmaz'sın
Engelleri boz gel diyor.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/526073/yadelleri-yurt-ettiysen.html>

ALACAKLI OLDU ZAMAN ARTIK YARINDAN

Güneş gene indi kalenin burçlarına
Parıltılar düştü dalların uçlarına

Hüzünlü bir kadın gibi durgunca deniz
Ufuklara kızılıklar düşmedi henüz

Bir kuş uçtu açıklara kaleden
Bir gemi ayrıldı sessizce iskeleden

İkisi de uzaklarda silindiler soldular
Kızıllaşan ufukta kayboldular

Kızgın güneş öptü suyu orta yerinden
Altın renge koştı mavi sular serinden

Yanıyordu sanki deniz,alevinden ışığın
Tutuşturdu yüreğini kim bilir kaç aşığın

Yavaş yavaş gökyüzünün rengi morardı
Kurşun rengi oldu deniz,sonra karardı

Ilık ılık bir rüzgar okşadı usulca tenimi
Tatlı bir ürperti kapladı her bir yanıma

Ay ışığı vurdu birden suyun yüzüne
Dalgaların sesi döndü şarkı sözüne

Sihirli bir müzik çalıyordu sanki durmadan
Sonsuz bir ritimle sürdü ara vermeden

Fırtınaya dönüştü gittikçe rüzgarın sesi
Bedenimi kamçılıyor soğuk nefesi

Kudurdular dev dalgalar sanki kudurdular
Yalçın kayalara çarpıp durdular

Köpük köpük karıştılar geceye
Katılıp renk verdiler yaşam denen bilmeceye

Artık kızgın rüzgar,hırçın deniz ve ben varım
Bir düşündüm neler kaldı geride yarım

Pişman mıydım yaşantımın hiçbir anından
Bin bir anı gelip geçti gözlerimin önünden

Sevinçlerim,acılarım,korkularım,yaşanmamış sevdalarım
Üstünkörü yaptıklarım ve hiç yapamadıklarım

Ne istedim alamadım
Ne aradım bulamadım

Hem doğayı hem gönlümü dinledim
Düşündükçe bir gerçeği anladım

Ben var isem ışık da çok ses de çok
Ben yok isem şu dünyada hiçbir şey yok

Giden için her şey sona eriyor
Yaşayana her şey burda duruyor

Mutlusundur isteklerin olduysa
Mutsuzsundur aklında çok şey kaldıysa

Hava artık ağırlaştı dayanılmaz biçimde

Anlatılmaz sıkıntılar depreştiler içimde

Sakinleşti hırçın deniz gece yarısı
Oynaştılar suda ışıkların sarısı

Alacaklı oldu artık zaman yarından
Bir gün daha uçtu ömrümün baharından

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/526191/alacakli-oldu-zaman-artik-yarindan.html>

DOST BAĞI

Dost bağına kolay kolay girilmez
Girmek için bir yolunu bul da gel
Her gelene hemen izin verilmez
İnsanlığın erdemini bil de gel

İyiliktir gönlümüzde duygumuz
Mert olana sınırsızdır saygımız
Dosttan yana asla olmaz kaygımız
Bu dersleri ezberine al da gel

Yaralamaz dostu bizim gülümüz
Kırılsa da yende kalır kolumuz
İyilikle doğruluktur yolumuz
Yüreğinden nefretini sil de gel

Kötülükten insanlara yol olmaz
İyi insan benliğine kul olmaz
İnsanları insan yapan mal olmaz
Ekmeğini isteyerek böl de gel

Kuralımız ayan beyan açıktır
İsteğimiz büyük değil küçüktür
Anlamayan ya kötü ya kaçıktır
Tek şartı var önce insan ol da gel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/526384/dost-bagi.html>

VARSIL YOKSUL BİLMEZ KADER

İnsanoğlu çıkmış yola
Saldırıyor sağa sola
Ömründe görmemiş gibi
Gözlerini dikmiş mala

Kanaat eden,gözleri tok
Neredeyse hiç kimse yok
İnsanlığa fayda yoksa
Ne fark eder az ile çok

Mala mülke olmuşlar kul
Kimi insan yapmış ki çul
Hangi derde deva olmuş
Tek başına parayla pul

Varsılın hiç gözü doymaz
Saldırmadık bir yer koymaz
Kesesini doldurdukça
Yoksulları insan saymaz

Varsıl yoksul bilmez kader
Herkes bir gün ölür gider
Sanmayın ki malı olan
Bambaşka bir bedel öder

Kefenlerin cebi olmaz
Kara toprak mülkle dolmaz
Bunca çaba hırs boşuna
Dünya hiçbir kula kalmaz

Yılmaz böyle duyur bunu
Hiç şakaya gelmez konu
Herkes bilsin bu gidişle
İnsanlığın gelir sonu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/526706/varsil-yoksul-bilmez-kader.html>

ZAMAN ARKI

Gönül sana boşuna mı sunuldu
Sevgi varsa yaşamdan tat alırsın
Yaşam süren sınırsız mı konuldu
Sanma sakın sonsuza dek solursun

Aşk yaşama tutunmanın yoludur
Sevgi ömrün meyve veren dalıdır
Ömür desen bin bir dertle doludur
Çabuk geçer sonra bakakalırsın

Aşksız geçen zaman yaşam sayılmaz
Sevilirsen yaşamaya doyulmaz
Zaman çarkı hızla döner ey Yılmaz
Unutma ki bir gün toprak olursun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/527053/zaman-carki.html>

ETRAFINDA PERVANEYİM

Etrafında pervaneyim dönerim
Vurulmuşum yüreğimden kanarım
Sönmem billah alev alev yanarım
Sönmem asla ey sevdiğim sönmem ben

İster beni bir divane bilsinler
İsterlerse deli deyip gülsünler
Kanmam billah ne derlerse desinler
Kanmam asla el sözüne kanmam ben

Bin bir çeşit güzel gelse önüme
Bin yalanla şeytan girse kanıma
Dönmem billah imanıma dinime
Dönmem asla ben sevdamdan dönmem ben

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/527408/etrafında-pervaneyim.html>

AY PARÇASI SANDIM GÜZEL YÜZÜNÜ

Bir güzele sevdalanıp bağlandım
Deli gibi,aşık gibi,yar gibi
Yaktı beni yüreğimden dağlandım
Ateş gibi,alev gibi,kor gibi

Aklım şaştı anlaşılmaz sözlerim
Başucumda dursa bile özlerim
Başkasını görmez oldu gözlerim
Kerem gibi,Mecnun gibi,kör gibi

Büyülenir duyan tatlı sözünü
Nur topundan almış sanki özünü
Ay parçası sandım güzel yüzünü
Petek gibi,ipek gibi,kar gibi

Bir gülüşü bin bir canı yakıyor
Ahu gözler deler gibi bakıyor
Bakış değil sanki şimşek çakıyor
Işık gibi,alaz gibi,har gibi

Yaşı dersin henüz yirmi beşinde
Çok aşığı dolandırır peşinde
İki suna sallanıyor düşünde
Ayva gibi,turunç gibi,nar gibi

Kalbim durur elim değse eline
Doyum olmaz sohbetine diline
Yıldız düşmüş saçının her teline
Sarı gibi,kızıl gibi,mor gibi

Deli gönlüm dinlemiyor ne desem
Sevmek suçsa her bedeli ödesem
Bu sevdaya tüm ömrümü adasam
Olmaz gibi,şans yok gibi,zor gibi

Yılmaz ister mutluluğu bulmayı
Ömür boyu bir arada olmayı
Arzu eder hep beraber ölmeyi
Bütün gibi,tek can gibi,bir gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/527727/ay-parcasi-sandim-guzel-yuzunu.html>

İSYANIM VAR HERKES DUYSUN

Sömürgeci Amerika plan yapar durmadan
Dört bir yana üsler kurar kimselere sormadan
Yönetmeye kalkar bizi kafa bile yormadan
İsyanım var herkes duysun ben boynumu bükemem

Geçmişleri henüz olmuş ikinci yüz yaşında
Kaşıyorlar yaraları her gün masa başında
Gözleri hep başkasının toprağında taşında
İsyanım var herkes duysun ben boynumu bükemem

Soykırımın babaları suçlarını unutmuş
Tüm dünyaya katil diye tutmuş bizi tanıtmış
Suskun kalmak suçumuza tartışmasız kanıtmış
İsyanım var herkes duysun ben boynumu bükemem

Saldırganlar yurda girip yapmış öncü karakol
Dayatmışlar eğ boynunu kaderine razı ol
Buysa eğer bağımsızlık buysa eğer doğru yol
İsyanım var herkes duysun ben boynumu bükemem

Sızlanmaya hakkımız yok zor duruma düşünce
Başka bir şey beklenmez ki yanlış yolda koşunca
Son pişmanlık fayda etmez tavşan dağı aşınca
İsyanım var herkes duysun ben boynumu bükemem

Bu aymazlık başımıza ne çoraplar örecek
Gençlerimiz köle olup her gün çile görecek
Hırsızların torunları bizlere ders verecek
İsyanım var herkes duysun ben boynumu bükemem

Yılmaz susmaz özgürlüğü anlatmaktan yorulmaz
İşgalcinin gölgesinde onurluca durulmaz
Gün gelir de katillerden belki hesap sorulmaz
İsyanım var herkes duysun ben boynumu bükemem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/528058/isyanim-var-herkes-duysun.html>

GİZLİ GÜÇ

Türkiye’de ay yıldızlı bayrak süsler hep arşı
Hiç boşuna uğraşmayın başka bayrak salınmaz
Hep istiklal marşımızdır söylenecek tek marşı
Aksini hiç düşünmeyin başka bir marş çalınmaz

Türk Milleti varlığının nedenini çözmüştür
Kendisine yüklenilen kutsal yükü sezmiştir
Ulu önder bu ülkenin hedefini çizmiştir
İnsanıyla, toprağıyla, bu memleket bölünmez

Vatansever yatağıdır bu ülkenin her yanı
Vatan için can vermeyi onur sayar insanı
Bu uğurda seve seve feda eder al kanı
Başka yerde vatan için böylesine ölünmez

Türk insanı acılarla yoğrularak pişmiştir
Hür yaşamı özümseyip benliğini aşmıştır
Tarih boyu özgürlüğün hep peşinden koşmuştur
Esareti kabul etmez, asla köle kılınmaz

Tarih bile bu ülkeye özel sayfa açmıştır
Toprakları kana kana şehit kanı içmiştir
İnsanını kenetleyen çok şanlı bir geçmiştir
Çok sıkıdır bu bağları, kolay kolay silinmez

Tek başına tarih değil bu milleti bağlayan
Kimse bilmez asıl nedir bu birliği sağlayan
Bir sır vardır yüreklerde coşku ile çağlayan
Yılmaz der ki; sırf bu yüzden gizli gücü bilinmez

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/528198/gizli-guc.html>

BU NASIL BİR YÜRÜMEKTİR BE KIZIM !

Bu nasıl bir yürümeektir be kızım !
O cilveler, o işveler huydandır
Yapay süsler falan sana ne lazım
Sende olan her şey, zaten soydandır

Sırma saçlar ince bele akıyor
Şimşek gözler çakmak çakmak bakıyor
Salınışın ortalığı yakıyor
En çarpıcı güzelliğın boydandır

Sen yürürken sarsılıyor her zemin
Her adımın etkisinden çok emin
Gelmez sonu yarattığın depremin
Artçıları gönlümdeki fay'dandır

Tebessümün çok anlamlı, çok derin
Tatlı huzur saçıyorsun sepserin
Bir yavruyla benzeşiyor her yerin
Kıpır kıpır özelliğın tay'dandır

Besbelli ki, fıkırdıyor hep kanın
Kandan almış ateşini gül tenin
Her yerinde bir asalet var senin
Kaşlarının gösterişi yaydandır

Seni saran bahar yaşar, görmez güz
Yılmaz ölür, o gözleri yavaş süz
Aman tanrım ! o nasıl ten, nasıl yüz
Sanki bütün ışıkları ay'dandır

Şiirimi "Günün Şiiri" olarak değerlendiren seçki kururluna teşekkürler..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/528396/bu-nasil-bir-yurumektir-be-kizim.html>

TUTUNACAK DALIN MI VAR DÜNYADA

Deprem vurdu yaşadığın otağa
Direnecek halin mi var dünyada
Çırpındıkça daha battın batağa
Tutunacak dalın mı var dünyada

Nice yaşam sarsıntıyla son buldu
Duyanları tarifsiz bir gam aldı
Kaybedecek candan başka nen kaldı
Kuşanacak çulun mu var dünyada

Acı haber tüm dünyada duyuldu
Binlerce can mezarlara koyuldu
Kader denip itirazsız uyuldu
Durduracak elin mi var dünyada

İnsanoğlu zelzeleye çaresiz
Kurtulmak zor bu afetten yaresiz
Garip kaldın şu dünyada kimsesiz
Koklanacak gülün mü var dünyada

Yok oldular ana, baba, bacılar
Diner mi hiç bunca derin sancılar
Yüreklere çöreklendi acılar
Anlatacak dilin mi var dünyada

Anlayamaz hiç kimseler derdini
Dost mu kaldı yaslayacak ardını
Afet yıktı ocağını yurdunu
Yerleşecek ilin mi var dünyada

Bu gidişin sonu nedir bilirsin
Bu acıyla hayatta zor kalırsın
Sürünerek bir kenarda ölürsün
Yaşanacak yılın mı var dünyada

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/528590/tutunacak-dalin-mi-var-dunyada.html>

GÖNÜL SENİN BAŞKA İŞİN YOK MUDUR

Gönül senin başka işin yok mudur ?
Dolaşırsın güzellerin peşinde
Yar sevmeye arzun bunca çok mudur ?
Hiç durmazsın baharında kışında

Laf anlamaz söz dinlemez gezersin
Her fırsatta düzenimi bozarsın
Dur dedikçe inat eder azarsın
Dert biter mi bu gidişle başında

Düne kadar az yüreğe akmadın
Daldan dala konmaya hiç bıkmadın
Çirkinlerin suratına bakmadın
Ne güzeller ağırladın düşünde

Övgüler mi bilmem ah mı alırsın
Bu işlerin bir sonu yok bilirsin
Bir köşede sen de ölüp kalırsın
"O çok sevdi" yazmaz mezar taşında

Yılmaz şaşar ne desin ki bu işe
Ulaşmıştır sardıkların yüz beşe
Verilirsin sen ötede ateşe
Son sevdiğin senin yarı yaşında

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/528753/gonul-senin-baska-isin-yok-mudur.html>

VARAMADIM SEVDALIMIN YANINA

Felek kırdı kanadımı kolumu
Varamadım sevdalımın yanına
Engellerle doldurdular yolumu
Varamadım sevdalımın yanına

Kara sevda yaktı beni kavurup
Mecnun etti gurbet ele savurup
Yıllar geçti mevsimleri devirip
Varamadım sevdalımın yanına

Hasret çekmek unutturdu gülmeyi
Çaresizlik aratırmış ölmeyi
Çok isterdim türkülerle gelmeyi
Varamadım sevdalımın yanına

Yılmaz iken adım yıldım derdimden
Sevenlerim yas tuttular ardımdan
İstemedem ayrı düştüm yurdumdan
Varamadım sevdalımın yanına

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/529087/varamadim-sevdalimin-yanina.html>

GÖMÜN GİTSİN

OZAN KAZAK ABDAL'DAN ALINTI VE ESİNLENME İLE YAZILMIŞTIR.
[Ayrıntılı bilgi ve eserin orjinali "Şiirin Hikayesi" bölümündedir..]

GÖMÜN GİTSİN

Duydum ölmüş itin dölü
Ocağına dolsun ölü
Sönsün odu kalsın külü
Yakanın da avradını

Yalan dolan bütün huyu
Kurusun tüm sopu soyu
Ölüsüne bir tas suyu
Dökenin de avradını

Dünyaya bela getiren
Neyse ki erken yitiren
Kahrından ömür bitiren
Ecdadın da avradını

Çenesini bağlayanın
Yüreğini dağlayanın
Ağıt yakıp ağlayanın
Hısmının da avradını

Kabrine tahta getiren
İbrik ibrik su götüren
Malı mülküne oturan
Soyunun da avradını

Mezarını taştan oyan
Başucuna mermer koyan
Beyaz kefenin dokuyan
Ustanın da avradını

Derince kazın kuyusun
Yerin dibinde uyusun
İzi kalmasın deyyusun
Gömenin de avradını

Çoluk çocuğu inlesin
Yedi kat dipte dinlesin
Kefen dikmeye iğnesin
Verenin de avradını

Cenazesini yıkayan
Kıçına pamuk tıkayan
Fatıhasını okuyan
Müminin de avradını

Kazanına su dolduran
Cenazesini kaldıran
Ardından namaz kıldırın
İmamın da avradını

Toprak dolsun boğazına
Kurtlar üşüşsün ağzına
Musallada namazına
Duranın da avradını

Dört kolluya bindirenin
Mezarına indirenin

Çiçek çelenk gönderenin
Hepsinin de avradını

Düşünmeden niçin neden
Onun peşi sıra giden
Haklarını helal eden
Milletin de avradını

İyi bilirdik diyenin
Ölü aşını yiyenin
Pılı pırtısın giyenin
Tümünün de avradını

Tabutun ucundan tutan
Helvasından lokma yutan
Kırkında mevlüt okutan
Cemaatin de avradını

İstemeyerek gömdüren
Yeni zürriyet umduran
Nesline çüklü çömdüren
Evladın da avradını

Sağlığında saygı duyan
Aldanıp adamdan sayan
Vasiyetlerine uyan
Efradın da avradını

Kazak Abdal'dan ders aldım
Dört bir yana muştı saldım
Arkasından türkü çaldım
Susanın da avradını

Mevlam iyi ki ayıra
Açını eller doyura
Düşündüğümü hayıra
Yoranın da avradını

Ozan Yılmaz böyle dedi
Ardından lanet eyledi
Sorarlarsa kim söyledi
Soranın da avradını

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/529575/gomun-gitsin.html>

DELI VELİ

Aldanmayın sakın sessiz dursa da
Sevdalı türküler yakmış besbelli
Şimdi artık kalbi yavaş vursa da
Eskiden şimşekler çakmış besbelli

Yaş gelmiş yetmişe nam Deli Veli
Kimsenin hakkına değmemiş eli
Çileler yüzünden olmuş bir deli
Kafaya her şeyi takmış besbelli

Yaşam boyu çekmiş bin bir dert,çile
Destan yazılırmış düşürse dile
Gururundan belli etmese bile
Gözünden kanlı yaş akmış besbelli

Dost dost dedikleri ne ağlar örmüş
Kime güvendiye ihanet görmüş
Herkes kurnaz sanki bir tek o körmüş
Dünyaya boş gözle bakmış besbelli

Kimden zarar görmüş tutup saymamış
Ağzından kötü söz kimse duymamış
Yalana dolana asla uymamış
Boş laflara karnı tokmuş besbelli

Sapmamış bildiği doğru çizgiden
Yolunu bulurmuş içten sezgiden
Gerek çevresinden gerek yazğıdan
Acılı günleri çokmuş besbelli

Gençken güvenirmiş güçlü koluna
Asla diz çökmemiş tanrı kuluna
Dost bildiği birçok insan yoluna
Başını belaya sokmuş besbelli

Konu komşusunu katmış aşına
Kimsenin gitmemiş gene hoşuna
Bir ömür harcamış boşu boşuna
Kıymetini bilen yokmuş besbelli

Talancılar her gün cebe koyarken
Paylaşmış varını herkes soyarken
Aramamış mal mülk,millet doyarken
Çevresine umut ekmiş besbelli

Başına dolamış kirli bir sarık
Ayağa geçirmiş pörsümüş çarık
Güneşten kavrulmuş dudaklar yarık
Ömrünce yoksulluk çekmiş besbelli

Kırarmış bıyığı tütün sarısı
Gömleği yırtılmış sarkmış yarısı
Düşünce bırakıp kaçmış karısı
Acısı yüzüne çökmüş besbelli

Sırrını söylüyor acılı gözler
Alnına yerleşmiş depderin izler
Boşuna çırpınıp boşuna gizler
Yıllarca gözyaşı dökmüş besbelli

Kilitlenmiş ağzı söz demez dili
Kırılmış kanadı tutmuyor eli

Acılar yüzünden bükülmüş beli
Sirtında kamburu çıkmış besbelli

Hiç gün görememiş ömrü boyunca
Yâri saramamış asla doyunca
Bir tek yavrusunu kabre koyunca
Tatlı canından da bıkmış besbelli

Bir gün renkler solmuş niçin solduysa
Sıkıntıyla dolmuş neden dolduysa
Her şey birden olmuş nasıl olduysa
Aklını hücreye tıkmış besbelli

Güzel olan her şey bitmiş özünde
Dünya nimetleri yitmiş gözünde
Dermanı tükenmiş yorgun dizinde
Yaşam umudunu yıkmış besbelli

Baharı bitirmiş gelmiş güzüne
Dumanlı bakışlar inmiş gözüne
Kuru bir ifade çökmüş yüzüne
Yaşamak canını sıkırmış besbelli

Artık benzi solmuş kanı çekilmiş
Zaten bütün dişler gençken dökülmüş
Yılmaz'a benzemiş içten yıkılmış
Gözünü toprağa dikmiş besbelli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/529814/deli-veli.html>

ESME SEHER YELİ ESME BAĞRIMA

Esme seher yeli esme bağrım
Gayrı dayanacak halim kalmadı
Nazlı yar uymadı sevda çağrım
Gayrı koklanacak gülüm kalmadı

Bir kara sevdadan aldım derdimi
Terk ettim uğruna güzel yurdumu
Kime yaslanayım bilmem ardımı
Gayrı tutunacak dalım kalmadı

Engelle çevrildi hep sağım solum
Kalmadı hiç çarem, tükendi yolum
Yılmaz'ken kırıldı kanadım kolum
Artık bu sahnede rolüm kalmadı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/532112/esme-seher-yeli-esme-bagrims.html>

DALGA DALGA VURUR GARİP SİNEME

Toroslar'ın iner sisi dumanı
Dalga dalga vurur garip sineme
Başlar Akdeniz'de yağmur zamanı
Dalga dalga vurur garip sineme

Yüce dağlar tam bir kartal yuvası
Dibinde uzanır bağı ovası
Misler gibi kokar nemli havası
Dalga dalga vurur garip sineme

Şırıl şırıl akar sular yurdumdan
İçsem kurtulurum hemen derdimden
Sepserin bir meltem eser ardımdan
Dalga dalga vurur garip sineme

Fırtınaya döner rüzgar serinden
Deniz ayaklanır kalkar yerinden
Dev dalgalar kopup gelir derinden
Dalga dalga vurur garip sineme

Yılmaz Akdeniz'in açık kucağı
Gizem dolu bütün köşe bucağı
Derman olur derde günü sığağı
Dalga dalga vurur garip sineme

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/532460/dalga-dalga-vurur-garip-sineme.html>

AKDAĞ

Akdağ başın duman duman
Sarp kayalar vermez aman
Gönlümdeki sızı yaman
Yakar beni için için

Zirvende kış erken başlar
Kardan buzdan donar taşlar
Gökyüzünde dönen kuşlar
Gidin yâre doğru uçun

Uçurumlar geçit vermez
Tıpiden göz gözü görmez
Bu ayrılık uzun sürmez
Sevdiğime yolu açın

Erit Akdağ erit karın
Bundan böyle yeşil bürün
Belki yârim gelir yarın
Zamanıdır artık göçün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/532585/akdag.html>

AŞKIN ANLAMI

Yüreğinde ne vardır bir aşğın ?
Çarpar durur sevdiğini görünce
Esiridir yardan gelen ışğın
Döner durur menziline girince

Sevdalanan yar peşinde savrulur
Sevdasının ateşiyile kavrulur
Hasretinden derde düşüp devrilir
İyileşir, yâr koynunda durunca

Derdi biter sevdiğine varanın
Canı gelir, cananını saranın
Kavuşmaktır ilacı bu varanın
Hiç nüksetmez yar merhemi sürünce

Aşık olan yarda kusur göremez
Seven kalbe asla kuşku giremez
Düşmeyenler aşka anlam veremez
Herkes güler ahkâm kesip verince

Tam olarak nedir aşkın anlamı ?
Bedenle mi ilgilidir canla mı ?
Yoksa bütün bağlantısı kanla mı ?
Çarpar çünkü, sevda kalbe vurunca

Aşkın yoktur boylamıyla enlemi
Ne noktası vardır ne de ünlemi
İstenirse bulunur mu önlemi ?
Yanıt gelmez bu soruyu sorunca

Esasında aşkın sırrı bilinir
İki yürek tam ortadan bölünür
Karşılıklı birbirinden alınır
Bütünleşir bir vücuda varınca

Aşkı bilir acısını çekenler
Yaşamıştır gözünden yaş dökkenler
Yepyeni bir aşka umut ekenler
Belki anlar Yılmaz gibi erince

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/533044/askin-anlami.html>

DÖRT İŞLEM

Neden sevmez insanoğlu çıkarmayla bölmeyi
Hüner sanır çarpma ile toplamayı bilmeyi
Göze alır mal uğruna öldürmeyi ölmeyi
Sanki bütün dünya yalnız ona kalacak gibi

Kimileri azgın gibi malına mal katıyor
Yoksulların paylarını torbasına atıyor
Mal uğruna kimliğini,benliğini satıyor
Sanki yeri daha başka şeyle dolacak gibi

Dürüstlikle mertlik bitmiş kalleslikler kök salmış
Tüm insanlar çıkar için hırsla talana dalmış
En sevdiğin dostun bile senden bir şeyler çalmış
Sanki öbür dünyada çok lazım olacak gibi

Mal hırsından insanlığın çekirdeği kuruyor
Sevgisizlik gönüllerden tüm yüzlere vuruyor
Yoksul Yılmaz her fırsatta feryat edip duruyor
Sanki nankör insanoğlu bir ders alacak gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/533495/dort-islem.html>

YER KIZILA ÇALAR GÜZÜN

Güz bir devrin bitimidir
Yeşillikler solar güzün
Doğanın gün batımıdır
Yer kızıla çalar güzün

Hazan başlar dallar kurur
Dağda düzde yaşam durur
Kurdu kuşu toprak korur
Bağrı canlı dolar güzün

Güneş küsüp surat asar
Yıldırımlar öfke kusar
Bütün güzel sesler susar
Yeller korku salar güzün

Mor dağlara çöker duman
Sağanaklar vermez aman
Sular çağlar zaman zaman
Doğa selden yılar güzün

Gün dolanır mevsim döner
Parıltılı her şey söner
Yılmaz'ı da zaman yener
Hüzünlere dalar güzün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/534278/yer-kizila-calar-guzun.html>

İKİ YÜZLÜ

Şu dünyada türlü türlü insan var
En kötüsü iki yüzlü olandır
Kötü insan dünyanızı eder dar
En kötüsü iki yüzlü olandır

Yalancıya inanırsın bir kere
Sahtekarı götürmezsın her yere
Düzenbaza bile vardır bir çare
En kötüsü iki yüzlü olandır

Alçakları bilir önlem alırsın
Şerefsizden kaçır uzak kalırsın
Namussuza elbet çözüm bulursun
En kötüsü iki yüzlü olandır

Kahpeleri ele verir bedeni
Enselersin sinsiliği edeni
Her kötünün vardır elbet nedeni
En kötüsü iki yüzlü olandır

Adilerin öğrenirsın huyunu
Dönek hemen belli eder soyunu
İki yüzlü kazar durur kuyunu
En kötüsü iki yüzlü olandır

Hain bulmak en kolayı bu işin
Gideceği yol bellidir kalleşin
İki yüzlü çözülür mü bir düşün
En kötüsü iki yüzlü olandır

Yılmaz kötü yakınında dolaşır
Uygun anda amacına ulaşır
Her kötüden ille bir kir bulaşır
En kötüsü iki yüzlü olandır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/534772/iki-yuzlu.html>

GÜR BİR SEL OL DÜŞMANLARIN ÜSTÜNE

Bir gün gelir ruhun seni terkeder
Oluşumun et, kemik ve deridir
Herkes bunu yaşadıkça farkeder
İnsan için dünya sınav yeridir

Mal mülk hırsı bürümesin gözünü
Şer yoluna çevirme hiç yüzünü
Bin kez düşün bir kez söyle sözünü
Anlamayan zaten değmez biridir

Sen Yunus'un dergahından gelirisin
Mevlana'nın tüm sırrını bilirsin
Işığını Pir Sultan'dan alırsın
Onlar hepsi doğru yolun piridir

Geçmişle olmasın hiç sorunun
Yaptığınla gurur duysun torunun
Yolcusu ol aydınlık bir yarının
Unutma ki dün bu günden geridir

Alet olma kötülerin kastına
Gönlünü aç sevdiğine dostuna
Gür bir sel ol düşmanların üstüne
Hainliğin sonu gelmez seridir

Hiç affetme yoldan çıkıp azanı
Etrafından def et oyun bozanı
İyi dinle Yılmaz denen ozanı
Ne dediye o sözünün eridir..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/535052/gur-bir-sel-ol-dusmanlarin-ustune.html>

SUYUN YOLCULUĞU

Buharlaşan denizle göl, bulut olur, yağmur olur.
Düşer yere damla damla, denizlere yol bulur.

Kimi yüzdenden akar, kimi yere süzölür.
Menziline varmak için yola düzölür.

Her engele vardır tabiatta çareler,
Döne döne yarıp geçer kayaları dereler...

şırl şırl akışırlar dağlardan.
Can fışkırır suya doyan bağlardan...

Mavi yeşil sevişirler bir süre.
Yaşam dolar geçtikleri her yere...

Derenin de sevgilisi denizdir.
Bu yüce aşk çok kutsaldır temizdir.

Çağıldaayan ırmaklara , engin deniz, dalgalarla seslenir.
İki aşık birbirinden dönüşümlü beslenir.

Buharlaşan denizle göl, bulut olur, yağmur olur.
Düşer yere damla damla, denizlere yol bulur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/535540/suyun-yolculugu.html>

ÖLÜM ADIN KALLEŞ SENİN

Çaren yok ki senin ölüm
Ölüm adın kalleş senin
Kol gezersin bölüm bölüm
Ölüm adın kalleş senin

Sessiz sessiz gezinirsin
Türlü türlü bezenirsin
Can almaya özenirsin
Ölüm adın kalleş senin

İyi kötü ayırmazsın
Kimseleri kayırmazsın
Gelişini duyurmazsın
Ölüm adın kalleş senin

Yaşa başa hiç bakmazsın
Hasta sağlam hiç takmazsın
Akıllardan hiç çıkmazsın
Ölüm adın kalleş senin

Ölüm neden soğuk yüzün
Ne yazın var ne de güzün
Sahibisin en son sözün
Ölüm adın kalleş senin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/535668/olum-adin-kalles-senin.html>

ŞU DÜNYADA SENİN YERİN VAR MI BE

Azgın katil kan dökmeye doymadın
Şu dünyada senin yerin var mı be
Yürek yakan feryatları duymadın
Şu dünyada senin yerin var mı be

Silah çekip mezralara saldırdın
İnsanları dağa taşa kaldırdın
Beşikteki bebeleri öldürdün
Şu dünyada senin yerin var mı be

Geceleri kayalara yaslandın
Kapkaranlık pusularda üslendin
Mazlumların kanlarıyla beslendin
Şu dünyada senin yerin var mı be

Emir verdin yurtta düzen bozuldu
Her eylemde bir çok ağıt düzüldü
Senin adın kalleş diye yazıldı
Şu dünyada senin yerin var mı be

Saçma sapan haritalar çizdirdin
Masumları kurşunlara dizdirdin
İnsanları canlarından bezdirdin
Şu dünyada senin yerin var mı be

Mayınlarla parçalandı bedenler
Unutma ki şehittir hep gidenler
Zavallıdır inan seni güdenler
Senin şu dünyada yerin var mı be

Kim bilir ki kimden emir alırsın
Hangi güce nasıl piyon olursun
Bunca bomba silah nerden bulursun
Şu dünyada senin yerin var mı be

Özgürlükmüş sözde iğrenç amacın
Boş hayalden ibaret bu inancın
İnsan kanı olmuş senin ilacın
Şu dünyada senin yerin var mı be

Çeteleri katliama salarsın
Memleketi kızıl kana bularsın
Göbek kaşır kendin keyfe dalarsın
Şu dünyada senin yerin var mı be

Namertlikler yuva yapmış kanında
Melek kalır cellat senin yanında
Elbet hesap vereceksin sonunda
Şu dünyada senin yerin var mı be

Adın belli sen bölücü başısın
Hainlikte şeytanın bir eşisin
Tabutunu zebaniler taşısın
Şu dünyada senin yerin var mı be

Yılmaz der ki çaban boştur görürsün
Kafesinde itler gibi ürürsün
Mahpuslarda sürünerek ölürsün
Şu dünyada senin yerin var mı be

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/536276/su-dunyada-senin-yerin-var-mi-be.html>

ELİMİZLE SEÇTİK BİZ BU DENSİZİ

Her seçimde belamızı buluruz
Elimizle seçtik biz bu densizi
Şikayete hakkımız yok biliriz
Elimizle seçtik biz bu densizi

Bu sefer de boşa gitti oyumuz
Sızlansak da değişmiyor huyumuz
Bu akılla hiç uzamaz boyumuz
Elimizle seçtik biz bu densizi

Kazanıp da makamına geçince
Seçmenini kazıkladı ilk önce
Yakınmaya hiç yüzümüz yok bence
Elimizle seçtik biz bu densizi

Apansızın geçti karşı partiye
Yakıştırdık bunu bir çok dürtüye
Pislikleri sığmaz hiçbir örtüye
Elimizle seçtik biz bu densizi

Hep inandık her söylenen yalana
Seçilince hemen daldı talana
Helal olsun iş başında bulana
Elimizle seçtik biz bu densizi

İnsanları uzak yakın ayırdı
Çetesini barındırıp kayırdı
Üç beş iti bize karşı doyurdu
Elimizle seçtik biz bu densizi

Günahımız çoktur çıkıp tartılsak
Uyanmayız defalarca dürtülsek
Bari bunu vekil yapıp kurtulsak
Elimizle seçtik biz bu densizi

Ne çekersek kendimizden çekeriz
Her seçimden soyularak çıkarız
Yılmaz yazar derdimizi dökeriz
Elimizle seçtik biz bu densizi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/536442/elimizle-sectik-biz-bu-densizi.html>

AVANTANI ALMADAN İŞ YAPMA SAKIN

Takma kafana vatandaŐın derdini
Çırpınıp taş üstüne taş yapma sakın
Güvenme bulamazsın belki merdini
Kimseleri kendine baş yapma sakın

Bil ki hayat doludur zorlu yarışla
Varsa rüşvet yemeyen alnın karıŐla
Nasıl geçineceksin üç beş kuruŐla
Yirmilik tarifeyi beş yapma sakın

Yüksekçe bir makamda oturmasan da
Azametli biçimde otur masanda
Demet demet paralar dolsun kasanda
Acemice davranıp boş yapma sakın

Vatandaşlar kapında kuyruk dizilsin
Makamına girenler her gün ezilsin
Acıma hiç kimseye varsın üzölsün
Yüklöce al rüşveti kuş yapma sakın

DiŐ kovuŐu doldurmaz unut maaŐını
Taştan çıkar ekmeŐini kazan aşını
Olur olmaz dertlere sokma başını
Pırıl pırıl dünyanı loŐ yapma sakın

Her mesele gözüne büyük görönsün
Elin imza atmaya her an erinsin
Vatandaşı düşünme bırak sürönsün
Garibanın gönlünü hoş yapma sakın

Daireni sahiplen senin evindir
Unutma ki vatandaŐ senin avındır
İster defet baŐından ister sevindir
Ara sıra gerekir tuŐ yapma sakın

Paralıyı pulssuzu dikkatli ayır
Kim avanta verdiyse açıkça kayır
Boynu bükük durandan gelir mi hayır
Bu gibiler anlamaz kaş yapma sakın

İlken olsun her zaman torpil iltimas
Hatırlıyı bekletme mührü hemen bas
Sürgünlerde dolaşıp tutma boşa yas
Güzelim baharını kış yapma sakın

Senden farklı deŐildir bil ki amirin
Altında cevher vardır her bir emirin
İŐıltısı olur mu paslı demirin
Avantanı almadan iş yapma sakın

Kimseye çaktırmadan götür arınla
Saygı peşinden gelir anıl varınla
Kendin gibi memur al paslaŐ karınla
Başkasını kendine eş yapma sakın

Yılmaz bir Şey diyorsa vardır bildiŐi
Hırsıza servet olur bir gün çaldıŐı
Bilinmez asaletin nerden geldiŐi
Konumuna sahip çık düş yapma sakın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/536856/avantani-almadan-is-yapma-sakin.html>

DERDE DEVA

Eşe dosta kendim için yol sordum
Akıl veren dostları ev almadı
Fırsat bulup dertlerimden dem vurdum
Mekânımda birden kimse kalmadı

Madem dostuz bu nasıl bir çelişki
Hangi bağla kurulmuş bu ilişki
Sahte imiş hepsindeki gülüş ki
Biri çıkıp derde merhem çalmadı

Seven olmaz başı dertte olanı
Ara da bul derde deva olanı
Bir de derler dil etkiler yılanı
Acı tatlı ne dedimse olmadı

Herkes düşmüş çıkarının ardına
Derman olmaz başkasının derdine
Rastlamak zor bu devirde merdine
Bu konuda kader bana gülmedi

İnsanların çoğu olmuş riyakâr
Kimi arsız, kimisinde çok hırs var
Tükürseler suratına sayar kâr
Şeytan bile böyle hırsa dalmadı

Demek böyle bu dünyada bu işler
Var içinmiş bütün geliş gidişler
Candan dostluk falan hepsi boş düşler
Belki kimse böyle bir dost bulmadı

Dost dediğin dostluk yapar duyulmaz
Darda yoksa o dost dosttan sayılmaz
Bu kıssadan hisse aldı şu Yılmaz
Ders defteri demek henüz dolmadı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/537246/derde-deva.html>

DOYAMADIM BE YİĞİDİM ÇOK ERKEN GİTTİN

Bir başkaymış yüreklerde kardeş acısı
Çözülmedi dertlerinin zor bilmecesi
Uçuverdin gökyüzüne cuma gecesi
Doyamadım be yığidim çok erken gittin

Yıl iki bin yedi idi mayısın dördü
Kader bize ağlarını çok acı ördü
Emir yüce yerden imiş o uygun gördü
Doyamadım be yığidim çok erken gittin

Yavaş yavaş ağarırken sabah tanyeri
Sihirli bir sis kapladı sanki her yeri
Işıklı bir yola girdin dönüş yok geri
Doyamadım be yığidim çok erken gittin

Bakışların gün gibiydi yüzün bir aydı
Fikirlerin tüm çevrene aydınlık yaydı
Sen giderken yüreğimden bir yıldız kaydı
Doyamadım be yığidim çok erken gittin

Dayanmadı acılara göğüs kafesin
Parçalandı ciğerlerin durdu nefesin
Sen gitsen de gönlümüzde susmaz hiç sesin
Doyamadım be yığidim çok erken gittin

Gözlerine perde perde indi karanlık
İnsan ömrü çok kısaymış sanki bir anlık
Sen gidince yapayalnız kaldı insanlık
Doyamadım be yığidim çok erken gittin

Merak etme emanetin emin ellerde
Başarısı söylenecek bütün dillerde
Belki sen de göreceksin öte illerde
Doyamadım be yığidim çok erken gittin

Ozan Yılmaz yokluğunla her an yanacak
Her şafakta ağlayarak seni anacak
Senin yerin asla dolmaz yok ki konacak
Doyamadım be yığidim çok erken gittin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/537426/doyamadim-be-yigidim-cok-erken-gittin.html>

EY İNSAN [İNSAN OL]

Sanma sakın dünyadaki tek güçsün
Sen aciz bir fanî kulsun ey insan
Koskocaman şu evrende bir hiçsin
Soyun sopun bunu bilsin ey insan

Milyarda bir tesadüftür varlığın
Bir nedene dayalıdır dirliğin
İnsan ol da bitsin vicdan körlüğün
Gönül dünyan ışık dolsun ey insan

Tüm yaşantın sınırlıdır ömürle
Yok olursun bir zerrecik emirle
İnsan ruhu giderilmez tamirle
İyi koru temiz kalsın ey insan

Varın yoğun ibarettir bir candan
Aklın vardır farkın budur hayvandan
Hem sıradan hem özelsin bu yönden
Kılavuzun aklın olsun ey insan

Bil ki yazın çok önceden yazılmış
Mayan harcın bir imbikten süzölmüş
Yılmaz gibi sana da yol çizilmiş
Doğrusunu özün bulsun ey insan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/538186/ey-insan-insan-ol.html>

KIRDIN BENİ ESMER GÜZEL

Kırdın beni esmer güzel artık seni anamam
Bundan böyle yalan dolan sözlerine kanamam
Karşılaşsam senle yine ta yürekten yanamam
Gözüm aksın bakar isem saçlarının teline

Suyun içmem pınar olup şırıl şırıl aksan bile
Yakmaz beni şimşek olup alev alev çaksan bile
Sultan olup tahta çıksan altın kemer taksan bile
Kolum kopsun dolar isem kollarımı beline

Kahrolurum bana yakın çevrelerde solursan
Sevinirim ne kadar çok uzaklarda olursan
Belki bir gün yaklaşmaya yine fırsat bulursan
Kanım aksın değer isem elim ile eline

Kabul etmem geri dönme niyetini sezersem
Beni yaktın ne fark eder ben de seni üzersem
Tüm dünyayı köşe bucak diyar diyar gezersem
Canım çıksın uğrar isem kasabana iline

Neyleyim ki suç kendimde başkasına kızamam
Sana dönüp hiç yoluna düzenimi bozamam
Bundan sonra senin için şarkı türkü yazamam
Dilim kopsun düşer isem cümle alem diline

Bülbül olsam konmam senin çöl dikenli gülüne
Ördek olsam dalmam senin boz bulanık gölüne
Ben Yılmaz'ım düşmem artık Mecnun gibi çölüne
Ölüm çıksın gelir isem düğününe ölüne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/538416/kirdin-beni-esmer-guzel.html>

TANRI SENİ DOSTLARINDAN KORUSUN

İnsanoğlu dostsuz olmaz bilirsin
Tanrı seni dostlarından korusun
Düşmanına kolay tedbir alırsın
Tanrı seni dostlarından korusun

Dost bulduysan sakınırsın dillerden
Korumaya çalışırsın kullardan
Hiç kötülük gelmez sana ellerden
Tanrı seni dostlarından korusun

Çoğu insan ikiyüzlü, sahtekâr
Dost seçerken gözetirler fayda, kâr
Çıkarlarla besleniyor dostluklar
Tanrı seni dostlarından korusun

Dostun şer'se, şerefini karalar
Ele güne sır kapını aralar
Sanma dostun yalnız gülü yaralar
Tanrı seni dostlarından korusun

Şu dünyada dostluk yoktur özünde
Herkes sahte diğerinin gözünde
Eski dostlar kalmış şarkı sözünde
Tanrı seni dostlarından korusun

Eski dostlar düşman olmaz demişler
Yenilerin haklarını yemişler
Maya birse nasıl farklı imişler ?
Tanrı seni dostlarından korusun

Bir gün bile kessen dosttan azığı
Hemen kurar ummadığın tuzadığı
Çok acıtır insanı dost kazığı
Tanrı seni dostlarından korusun

Duyan da der bu nasıl bir taşlama
Haşlama bu, eşi dostu haşlama
Dostun varsa arkasını boşlama
Tanrı seni dostlarından korusun

Yılmaz der ki; dünya hepten bozulmuş
Dost kavramı sözlüklerden çizilmiş
Üzerine vefasızlık yazılmış
Tanrı seni dostlarından korusun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/539153/tanri-seni-dostlarindan-korusun.html>

SENİ GÖRÜNCE

Yanmak ne demekmiş iyi anladım
Yüzü allı güzel seni görünce
İç çekip gizlice ah'la inledim
Başı şallı güzel seni görünce

Titredi yüreğim, çarptı derinden
Bir kıvılcım çaktı orta yerinden
Mahşere dönüştü ruhum serinden
Eli güllü güzel seni görünce

Aşkın ateşiyle yanıp kavruldum
Sevda girdabına düşüp yoğruldu
Yarattığın yelle uçup savruldu
Saçı telli güzel seni görünce

Kapkaralık dünyam ay'la tanıştı
Özümdeki ateş kora dönüştü
Aklım fikrim durdu kalbim konuştu
İnce belli güzel seni görünce

Dinlemem elalem ne derse desin
Derdime ilaçtır sıcak nefesin
Ruhuma işliyor o güzel sesin
Tatlı dilli güzel seni görünce

Gönlümüzde aşkın harcı karıldı
İçimdeki tufan senle duruldu
Yılmaz gülyüzüne kalpten vuruldu
Adı belli güzel seni görünce

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/540198/seni-gorunce.html>

SENİN GİZEMLİ YOLUNDA

Işık vardır anlayana
Senin gizemli yolunda
Yürüyorum yana yana
Senin gizemli yolunda

Döndüm eriyen muhlara
Karıştım kızgın kumlara
Benzedim tam mahkumlara
Senin gizemli yolunda

Karlı dağlar aşan oldum
Sağa sola koşan oldum
Kavruldum perişan oldum
Senin gizemli yolunda

Ben bu yola baş bıraktım
Kah yaklaştım kah ıraktım
Hep acemi bir çıraktım
Senin gizemli yolunda

Aynı lokma aynı hırka
Yaş geldi dayandı kırka
Yürüdüm hep korka korka
Senin gizemli yolunda

Ben kendimi biliyorum
Geçmişimi siliyorum
Bir gidip bir geliyorum
Senin gizemli yolunda

Bunca yıldır ayılmazım
Parçanım el sayılmazım
Sefil garip bir Yılmaz'ım
Senin gizemli yolunda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/540566/senin-gizemli-yolunda.html>

DOĞA BAKMAZ HIÇ GÖZÜNÜN YAŞINA

İnsanoğlu eleştirsem yolunu
Bilirim ki, asla gitmez hoşuna
Kesiyorsun altındaki dalını
Bu gidişle çok şey gelir başına

Ağalardır canlıların ciğeri
Yok olunca anlaşılır değeri
Kuruyunca doldurursun eğeri
Ocağında derman olur kişına

Toprağı sev, sana verir bol rn
Hor kullanma, yeter ki sen dost grn
Görevi var, doğadaki her türün
Kolay kolay rastlamazsın eşine

Kurdun kuşun feryadını duymazsan
Depremlerle uyarılıp aymazsan
Sen doğanın şartlarına uymazsan
Doğa bakmaz hiç gözünün yaşına

Toprağa bak, karşı tavır takınma
Bir verirsen bin alırsın yakınma
Bitkilerin özlerine dokunma
Bozulursa zehir olur aşına

Börtü böcek işsidir toprağın
Faydasını sayamazsın yaprağın
Can saklamak sevdasıdır bir dağın
Kıyma sakın böceğine kuşuna

Dinlemezsin yakma, yıkma dedikçe
İnat eder direnirsin hdke
Avlar biter, hayvanları yedikçe
Sonra neyin düşeceksin peşine

Doldurarak denizden yer alınmaz
Azgın sele asla çare bulunmaz
Bilmez misin suya hakim olunmaz
Güvenme hiç, bentlerine taşına

Kimyasıyla oynanır mı hiç suyun ?
Başına çok dertler açar bu oyun
Zehirlenip telef olur tüm soyun
Sahip çıkan olmaz sonra leşine

Biri sana yapma, etme, dur dese
Sylenirsin karşı çıkan her sese
Çok kızarsın eleştiren herkese
Doğru sözler gelmez senin işine

Ne yazılsa insanoğlu anlamaz
Anlasa da gidişatı önlemez
Yılmaz söyler, kimse durup dinlemez
Ne yazık ki tüm çabası boşuna

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/541211/doga-bakmaz-hic-gozunun-yasina.html>

GÜL AÇARMIŞ GÜLÜVERSE YANAĞA

Şu salınan güzeli bir anlasak
Evli mi ki bekar mı ki dul mu ki
Açıverse yüreğini dinlesek
Esir mi ki köle mi ki kul mu ki

Şöhretini bütün yöre bilirmiş
Bir görenin hep göresi gelirmiş
Çevresinde her an biri olurmuş
Dostu mu ki yarı mi ki el mi ki

Sevdalanan onmaz imiş işinde
Gözü kayan kıvranmış düşünde
Bir kapılan savrulmuş peşinde
Girdap mı ki hortum mu ki yel mi ki

Doldurmamış henüz yirmi yaşını
Bir çift suna yuva yapmış döşünü
Çiçeklerle donatmış başını
Çiğdem mi ki sümbül mü ki gül mü ki

Altın kemer takılıymış belinde
Kızıl kına yakılıymış elinde
Bin bir türlü lezzet varmış dilinde
Şeker mi ki şerbet mi ki bal mı ki

Yakıştırmış saraylara konağa
Yüz verir mi Yılmaz gibi bunağa
Gül açarmış gülüverse yanağa
Beyaz mı ki pembe mi ki al mı ki

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/541548/gul-acarmis-guluverse-yanaga.html>

SUBATAN

Bir zamanlar efsaneydin yörende
Ahın gitmiş vahın kalmış Subatan
Şimdi hüzün yaratırsın görende
Ahın gitmiş vahın kalmış Subatan

Subatan'ken önceleri unvanın
Çöle dönmüş meran tarlan her yanın
Kalmadı mı seni seven insanın
Ahın gitmiş vahın kalmış Subatan

Çok eskiden yemyeşilmiş meralar
Şimdi halin yürekleri yaralar
İnsanların birbirini karalar
Ahın gitmiş vahın kalmış Subatan

Terk edilmiş viraneler yıkılmış
Gür dikenler köy içine sokulmuş
Çöküşüne bir kenardan bakılmış
Ahın gitmiş vahın kalmış Subatan

Koca köyde bir damla su kalmamış
Bu gidişe bir dur diyen olmamış
İnsanların kıymetini bilmemiş
Ahın gitmiş vahın kalmış Subatan

Yılmaz bunun bir çaresi var mıdır
Bu kaderi değiştirmek zor mudur
Felaketi görmeyenler kör müdür
Ahın gitmiş vahın kalmış Subatan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/541937/subatan.html>

BU IRMAĞA İYİCE BAK YABANCI

BU IRMAĞA İYİCE BAK YABANCI

Bu ırmağa iyice bak yabancı
Asırlardır herkes yolcu o hancı
Gür suyundan yudumlayan canlıda
Ne dert kalır, ne hastalık, ne sancı

Doğar doğmaz bir mecrada yol alır
Birçok canlı varlığıyla can bulur
Bir an bile kuruyup da akmasa
Buraları çorak olur, çöl olur.

Sağdan soldan birçok kolla beslenir
Kenarları ağaçlarla süslenir
Durgun akar bazen dümdüz ovada
Bazen yüksek kayalardan seslenir

Coşup gürler, şırıl şırıl akışır
Çevresinde bin bir çiçek kokuşur
Kıvrım kıvrım denizlere koşarken
Asaleti varlığına yakışır

Düşünsene burdan deniz ne kadar
Bir tahmin et etrafında neler var
Türlü türlü bitki, hayvan, insanlar
Su olmasa ne yapardı tüm bunlar

Değerini bilmez insan ordusu
Ne isterler anlaşılmaz doğrusu
Yılmaz'dan duy sen de ilet herkese
Bilsinler ki yaşam için candır su.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/542766/bu-irmaga-iyice-bak-yabanci.html>

DURUŞ

İnsan olmak için erdem gerekir
Erdem ruhta olur tende değildir
Duruş bazen değil her dem gerekir
Sırrı yürekdedir fende değildir

Yol çizer insana hayat bilgisi
Yenileni siler zaman silgisi
Bilinmeze çoktur insan ilgisi
Formül bilimdedir dinde değildir

Öğrendiğin neyse öyle yürürsün
Uygulamasını yaşar görürsün
Önce ne aldıysan onu verirsin
Kurgu başlardadır sonda değildir

Aklın rehberindir güven özüne
Aydınlığın nuru vursun yüzüne
Batıl düşüncenin kanma sözüne
Şifre ilimdedir cinde değildir

Bütün savaşimler geçer pek yaman
Yaşam koşulları vermez hiç aman
Sahip ol nefsinde her an her zaman
Süren ömürdedir anda değildir

Çıkarın uğruna hırsla bürünme
Haksızlık peşinde sakın görünme
Özel olmalısın yerde sürünme
Makamın yüksektir inde değildir

Dünya nimetinden çok pay alsan da
Servete gark olup mal mülk dolsan da
Dünyaca bilinip meşhur olsan da
Adamlık özdedir ünde değildir

İnsanca ömür sür sevgiyle şarla
İntikam kötüdür iyice anla
Akan kan yıkanmaz başka bir kanla
Çözüm barıştadır kinde değildir

Şerefsiz yaşanan ömre yazıktır
Kötüysen defterin zaten çiziktir
Boşa demesinler kanı bozuktur
Kusur insandadır kanda değildir

Doğrudan şaşıtıysan sızlanıp durma
İçten pazarlıkla hayaller kurma
Sehpanı kendin yık ele vurdurma
Onur ölümdeydir canda değildir

Herkese yön verir kendi duruşu
Yanlış yapan yaşar dibe vuruşu
Hakeden kazanır zorlu yarışı
Ödül yarındadır dünde değildir

Gideceğin yolu kendin seçersin
Ne ekersen bil ki onu biçersin
Bir gün gelir sen de gelir geçersin
Ruhun emanettir sende değildir

Doğru bir tanedir çoktur bulanlar

Sonsuza dek sürmez sinsi yalanlar
Yılmaz, yol gösterir senden kalanlar
İzin geridedir önde değildir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/543051/durus.html>

DÜŞMEDİĞİM DİL KALMADI SEVDİĞİM

Neler çektim ben bu aşkın yüzünden
Girmedğim hal kalmadı sevdiğim
Bıktım artık şu milletin sözünden
Düşmediğim dil kalmadı sevdiğim

Terk eyledim Mecnun gibi ocağı
Aradım hep sevgi dolu kucağı
Dolaştım tam yedi diyar bucağı
Gezmediğim il kalmadı sevdiğim

Tek dileğim uyumaktı kolunda
Servetimi bağışladım yolunda
Gözüm yoktu zaten dünya malında
Vermediğim mal kalmadı sevdiğim

Bir gün bile vazgeçmedim usanıp
Hayaline sarılırdım sen sanıp
Deli gibi her görenden kıskanıp
Küsmediğim kul kalmadı sevdiğim

Kainatta bahsedilmez eşinden
Bir göreni edersin sen işinden
Şu Yılmaz'ı sürükledin peşinden
Gitmediğim yol kalmadı sevdiğim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/546608/dusmedigim-dil-kalmadi-sevdigim.html>

ÇAĞLA ARTIK YÜREĞİME AK ÇAĞLA

Bir çiçeksin ulaşılmaz dağlarda
İnsan seni koparmaya kıyamaz
Yaşın olmuş sevilesi çağlarda
Bir kez saran sarmalara doyamaz

Şu başımda aşk yelleri esişir
Yapma desem deli gönlüm küsüşür
Kader çizmiş yollarımız kesişir
Bu sevdaya kimse karşı koyamaz

Çağla artık yüreğime ak çağla
Bedenini bedenime sar bağla
Alev olup şu bağrımı yak dağla
Yüreğime başka yürek uyamaz

Sensiz ömür inan yaşam sayılmaz
Seni gören büyülenir ayılmaz
Gülüşünden vurgun yedi şu Yılmaz
Başkasına böyle bir his duyamaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/546854/cagla-artik-yuregime-ak-cagla.html>

GELME ÖLÜM

Şu dünyada kalleş derler adına
Gelme ölüm, daha halim var benim
Varamadım çiçeklerin tadına
Gelme ölüm, daha gülüm var benim

Şu gönlümü ne sevdalar dağılıyor
Her bir sevgi beni sarıp bağlıyor
Yüreğimde çağlayanlar çağlıyor
Gelme ölüm, daha selim var benim

Şu yaşamdan henüz murat almadım
Mutlu olup doya doya gülmedim
Ne dertlere düştüm ama ölmedim
Gelme ölüm, daha yılım var benim

Şu alemde çare yoktur tek derde
Bilen mi var, neler oldu, kim nerde
Yakalarsın zaten beni her yerde
Gelme ölüm, daha yolum var benim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/548593/gelme-olum.html>

BÖYLE GELMİŞ BÖYLE GİTMEZ

Az gelişmiş bir ülkede
Düzen de yoktu ilke de
Sömürüldü insanları
Çaresizdiler belki de

Bazen kana boyandılar
Buna rağmen dayandılar
Her gün belki biter diye
Umutlarla uyandılar

Ancak dertler gene arttı
Gelen gideni arattı
Altüst oldu ekonomi
Zamlar umudu kararttı

Güçlü zayıfları yendi
Seçilen oldu efendi
Çarkın bütün dişlileri
Kokmuş sistemden beslendi

Rüşvet,torpil moda oldu
Terbiye,ahlak bozuldu
Millet geçim derdindeyken
Vurguncunun cebi doldu

Erdem oldu onursuzluk
Yaygınlaştı uğursuzluk
Yoksulluk kader sayıldı
Prim kazandı hırsızlık

Doğal oldu yalan dolan
Başarı sayıldı talan
Enayi yerine kondu
Soygundan uzakta kalan

Her gün çaldılar durmadan
Bir an bile usanmadan
Alay ettiler dürüstle
Sıkılmadan utanmadan

İnsan sevgiyi unuttu
Hırsız havuduyla yuttu
Üretmeden kazananlar
Köşe başlarını tuttu

Rant emeği esir aldı
Haklar kitaplarda kaldı
Azgın mafya çeteleri
İnsanlara korku saldı

Meydanlara puşt,pezevenk
Orospu doldu rengarenk
Sülük gibi yapıştılar
Bozuldu toplumda ahenk

O ülkenin insanları
Kalmıştı yalnız canları
Yeni düzen aradılar
Zorladılar imkanları

Böyle gelmiş böyle gitmez

Devran döner devrim bitmez
Bölük pörçük çarpık düzen
İnsanlara asla yetmez

Elbet her şey durulacak
Bir gün hesap sorulacak
Umutlar hiç kesilmesin
Gerçek düzen kurulacak

Yılmaz bunu böyle duyur
Bu düzenden gelmez hayır
Bıçak kemiğe dayandı
Sanmasınlar millet uyur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/549101/boyle-gelmis-boyle-gitmez.html>

BİLESİN

Bir nedenle gelmişindir evrene
Cevabını bilemezsin bilesin
Erdeminle aydınlık saç çevrene
Şersen ışık dolamazsın bilesin

Toplumdaki değerlere saygı duy
Dürüst davran, edinme hiç kötü huy
Vicdanında ne doğruysa ona uy
Yoksa huzur bulamazsın bilesin

Kem söz etme, bal damlasın dilinden
Tekme vurma, tut düşenin elinden
Gaddar olma anla insan halinden
Zorla tabî kılamazsın bilesin

Kibrini at, hiç kimseyi hor görme
Etrafına derman dağıt dert verme
Yaratılan her şeyi sev kalp kırma
Başka türlü gülemezsin bilesin

Fitne, fesat, melânetten uzak dur
Düşünceni kemirmesin habis ur
Parıltılı tertemiz bir dünya kur
Karanlıkta kalamazsın bilesin

Bilmediğin konularda söz etme
Söz söylerken insan farkı gözetme
Bir şey dersin çok net söyle uzatma
Dile hakim olamazsın bilesin

İnsanları sınıflayıp ayırma
Kimseleri hatır için kayırma
Sır taşırsan el aleme duyurma
Başka sırlar alamazsın bilesin

Haklı ile haksızları bir tutma
Çıkar için kimseleri uyutma
İnsan olmak kolay değil unutma
İyi bir nam salamazsın bilesin

Akıllıysan yollar sana daha net
Aptallara kılavuzdur kehânet
Şu dünyada en kötü şey ihanet
Hiç hakkından gelemezsin bilesin

Hayat zordur şu dünyada yok kolay
Etrafını dertler sarar bir alay
Acı bir ders olur sana her olay
İzlerini silemezsin bilesin

Acı dersler insanları pişirir
Deneyimler çok engeller aşırır
Zor sınavı hakedenler başarır
Cevapları çalamazsın bilesin

Yılmaz gibi doğru olsun hep yönün
Güzellikle dolup taşsın her yanın
Aksi halde parlak olmaz pek sonun
Huzurluca ölemezsin bilesin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/549402/bilesin.html>

AH ERSEM ERSEM TA DAĞLARIN BAŞINA

Ah ersem ersem
Taa dağların başına
Sana ruhumu versem
Eşsiz çiçekler dersem,yoluna sersem

Ah alsam alsam
Taa uzaktan kokunu
Kalbini çalsam
Hayallere dalsam,düşünde kalsam,

Ah ansam ansam
Taa yürekten adını
Alev alev yansam
Kollarına uzansam,aşkına kansam

Ah aksam aksam
Taa kalbinin içine
Şimşek gibi çaksam
Sevdayla baksam, gönlünü yaksam

Ah açsam açsam
Taa içini gönlümün
Mutluluklar saçsam
Kanatlanıp da uçsam,yanına kaçsam

Ah atsam atsam
Taa uzağa dertlerimi
Gül sinene yatsam
Ömrüme ömür katsam,uğruna batsam

Ah olsam olsam
Taa dizinin dibinde
Sararıp solsam
Eriyip yok olsam,kalbine dolsam

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/549754/ah-ersem-ersem-ta-daglarin-basina.html>

BİZİM YETKİLİ

Vatandaşı bulmuş saf
Yoktur sanki hiç insaf
Korkudan inler esnaf
Ezer bizim yetkili

Etrafında yalaklar
Dört açılır kulaklar
Nerde kaymaklı iş var
Sezer bizim yetkili

Salgındır tifo grip
Halk ölse de geberip
Hindi gibi kabarıp
Gezer bizim yetkili

Akmaz kanalı arkı
Apartman yapar parkı
Yoktur katilden farkı
Üzer bizim yetkili

Denizi *ok içinde
Mikrobu çok içinde
Kendi de şok içinde
Yüzer bizim yetkili

Avantalar şahane
Çöpler kokmuş ona ne
Her koşulda bahane
Düzer bizim yetkili

Yol çizdirir katıra
İmar yapar hatıra
Akmaz suya fatura
Yazar bizim yetkili

Altyapıdan hiç çakmaz
Menfez tıkanmış takmaz
Yol oyulmuş hiç bakmaz
Kazar bizim yetkili

Ele verir talkını
Kendi yutar salkımı
Sömürdükçe halkını
Azar bizim yetkili

Sözler zaten hep yalan
Çevre edilir talan
Binadan sonra plan
Çizer bizim yetkili

Emlakları sırayla
Verir fahiş kirayla
İki bardak birayla
Sızar bizim yetkili

Aman hesap sormayın
Yılmaz gibi yormayın
Sakın karşı durmayın
Kızır bizim yetkili

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/550222/bizim-yetkili.html>

HOŞ GELDİN SEN AYAZ OĞLAN

Bekledik gün saya saya
Hoş geldin sen Ayaz oğlan
Işık saçtın şu dünyaya
Hoş geldin sen Ayaz oğlan

Boncuk boncuk iki gözün
Nurla kaplı sanki yüzün
Çiçek gibi açtın güzün
Hoş geldin sen Ayaz oğlan

Baban yiğit anan güzel
Gönüllerde yerin özel
İyi yaşa güzel güzel
Hoş geldin sen Ayaz oğlan

Ömrün dertsiz uzun olsun
Yüreğine sevgi dolsun
Mutluluklar seni bulsun
Hoş geldin sen Ayaz oğlan

Olmasın hiç seni yeden
Hep lider ol önde giden
Kurban olsun sana deden
Hoş geldin sen Ayaz oğlan

Sen Yılmaz'ın torunusun
Canlarımın ürünüsün
Soyumuzun yarınısın
Hoş geldin sen Ayaz oğlan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/550334/hos-geldin-sen-ayaz-oglan.html>

ÇOK ÖZLEDİM KARA GÖZLÜM

Gece gittin şafak vakti dön de gel
Mor dağlardan tepelerden in de gel
Rüzgarların kanadına bin de gel
Çok özledim kara gözlüm gel artık

Sensiz olmak gün geçtikçe kor bana
Ayrı kalmak yaşlandıkça zor bana
Hasret çekmek ne demekmiş sor bana
Çok özledim şirin sözlüm gel artık

Ayrılırken on gün dedin ay oldu
Yılmaz burda akli sende pay oldu
Gözyaşlarım dere oldu çay oldu
Çok özledim güzel yüzlüm gel artık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/550715/cok-ozledim-kara-gozlum.html>

AH ÖZGÜRLÜK

Ah kötülükler !

Alacakaranlıklar bile örtemedi sizi
Geceye sığındınız hain pusular peşinde...
Aydınlığı yok etmek için
Onbinlerce tohumu
Binlerce beynin
Kıvrımları arasına bıraktınız.

Ah Acılar !

Dinmek bilmediniz hücrelerimizde...
Kılcal damarlar patladı devinimlerinizden.
O tiz çığlık sesleri
Kurşunların bedende ilerleyişleri...
Dayanılmaz sanırdık
Oysa ayrılık bin kat daha betermiş..

Ah Özgürlük !

Uzakta değilsin biliyoruz
Hasretinle harman olduk
Ulaşmak için binlercemiz kavrulduk.
İstemek kavuşmanın yarısı...
Çok uzaklarda nazlı bir gelin gibi süzülse de
Kaçamazsın nikahlısın bize...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/551525/ah-ozgurluk.html>

NE DUYDUYSAM ONU YAZDIM

Gönlümden bir ses yükseldi
Ne duyduysam onu yazdım
Yaşantıma ahenk geldi
Ne duyduysam onu yazdım

Yüreğimde bir his duydum
Mantığımı hiçe saydım
İçimdeki sese uydum
Ne duyduysam onu yazdım

Kalbim çarpar durmaz bir an
Dayanır mı hiç buna can
Sardı beni bir heyecan
Ne duyduysam onu yazdım

Sevdam yüce düzen bozmaz
Bizden yanlış duygu sızmaz
Yılmaz asla yalan yazmaz
Ne duyduysam onu yazdım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/552081/ne-duyduysam-onu-yazdim.html>

YÜCEL'E ÖĞÜTLER

Yarınlara hazırlan,geçmişine yas tutma
Ömür biter dert bitmez bunu asla unutma

Çileleri dantel gibi ömrünce öreceksin
Kim bilir yaşamında ne günler göreceksin

Zorluklara eğilme çevrene bir bakın
Koşullar zor olsa da umutsuz olma sakın

Sana senden başka kimse yardım edemez
Hiç kimse başkasının günahını ödemez

Unutma her yerde olacak işinle aşın
Neye yarar ki bunlar,özgür olmazsa başın

Zincirlerini kopar haykırarak bir silkin
Kendi geleceğini sen çizmelisin ilkin

Aydınlığa dik gözünü,karanlıklarda kalma
Yaşam sert bir savaştır asla yenilen olma

Çok engeller olacak hepsini aşmalısın
Durursan yok olursun sel gibi taşmalısın

Yücel adın gibi, gözün yükseklerde olsun
Ama alçakgönüllü ol kalbine hep sevgi dolsun

İnsan Yılmaz her zorluğu aşarsın
Direnirsen,savaşırın mutluluğa koşarsın

Her akşamın sonu sabahtır yaşam yine devam ediyor
Yaşadıkça anlayacaksın bu adam ne diyor.

Bilirsin yaşam anlatılmaz ve öğrenilmez sözlerle
Ama yine de faydası olur izlersen dikkatli gözlerle

İnsan ol önce.İki anlamlıdır bu kelime; ilki yaratık adı
İkincisi erdemli olmaktır.O zaman alırsın yaşamdan tadı

Yürekli ve farklı ol,asla sıradan olma
Zorluklara karşı savaşmaktan hiç yılma

Eğer farklı insanlar olmasa dünya böyle olmazdı
Eskilere aynen uysak sürüden hiç farkımız kalmazdı

Yaşam boyu her şeyinde, önce kendine güven
Unutma sakın, düşeni ne sayan olur ne de öven

Yarım bardak suya "Neden yarısı yok" diyenlerden olma
"İyi ki yarım bardak suyum var" de iyimserlikten geri kalma

Hırslı ol.Ama hırsın seni kötülüğe köle etmesin
Kalleşlere hiç acıma sana ulaşmaya güçleri yetmesin

Çok çalış, sabırlı ol, hep ayakta dimdik kal
Hakkını kimseye kaptırma zor olsa da mutlak al

Seni kimse durduramaz. Her engeli iradenle aşarsın
Akıllı ve dikkatli olursan başarına kendin bile şaşarsın

Azmedene imkansız yoktur sen ne dersin
Önce iste, sonra çalış, kesin elde edersin

İnsanın en zor sınavı kendisine dost bulmaktır

Başaramayanın acı sonu, yapayalnız kalmaktır.

Can dostların sayısı kesinlikle az olur
İsmarlama dost olmaz gönül kendisi bulur

Dostluk narin duygudur asla kuşku götürmez
Gerçek dostlar bu bağı kolay kolay bitirmez

Dost kavramı yücedir hısımdan,arkadaştan
Bir kere bozulursa kurulamaz silbaştan

Boşuna dememişler “Dostun gülü yaralar” diye
İnsanın yaşamında dostluktur en büyük hediye

Gerçek dostlar güç bulunur değerini iyi bil
Yakalarsan sahtesini defterinden hemen sil

Bütün dostluklarını iyi düşün öyle kur
Bir defa dost olduysan sonsuza dek yanında dur

Yanılan olma sakın seçimini iyi yap
Bir kez bulduktan sonra, dostuna adeta tap

Dostlarını bulduğunda mutluluğa ermelisin
Onlar için düşünmeden can bile vermelisin

Yılmaz ders kolay bu kez,artık sen de duy huzur
Öğüde hiç gerek yok.Yücel herşeye hazır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/552382/yucel-e-ogutler.html>

NEHİR OLMAK KOLAY DEĞİL ARKADAŞ

Bir nehirsen hiç durmadan akarsın
Nehir olmak kolay değil arkadaşı
Ne yorulur ne akmaktan bıcarsın
Nehir olmak kolay değil arkadaşı

Oluşursun damla denen zerreden
Güç alırsın birçok ufak dereden
Kaynağını bilen olmaz nereden
Nehir olmak kolay değil arkadaşı

Fışkırmaktır çok kez yerden çıkışın
Önlenemez çılgın gibi akışın
Şansı yoktur karşıdaki yokuşun
Nehir olmak kolay değil arkadaşı

Yaz kış demez hızla akar durursun
Dağdan başlar denizlerde durursun
Çok kaynakla beslenmezsen kurursun
Nehir olmak kolay değil arkadaşı

Bol yağışta sele döner atağın
Taşkınlarda amansızdır batağın
Kurak mevsim çöle döner yatağın
Nehir olmak kolay değil arkadaşı

Gücün bağlı debin ile boyuna
Kimse seni getiremez oyuna
Bin bir canlı muhtaç tatlı suyuna
Nehir olmak kolay değil arkadaşı

Döne döne akışırsın ovada
Sen aktıkça nem oluşur havada
Çok can yaşar bağrındaki yuvada
Nehir olmak kolay değil arkadaşı

Bitkilerle bezenirsin yan yana
Yeşertirsin can verirsin çok cana
Bir de tutup katlanırsın insana
Nehir olmak kolay değil arkadaşı

Yeri gelir kayalardan çağlırsın
İnsana da türlü hizmet sağlırsın
Can alınca yürekleri dağlırsın
Nehir olmak kolay değil arkadaşı

Hak verilir insanlardan kuşkuna
Sorun kalmaz engel olsan taşkına
Akıl ermez deniz ile aşkına
Nehir olmak kolay değil arkadaşı

Faydaların kolay kolay sayılmaz
Dört mevsimde manzarana doyulmaz
Yazsa bile anlatamaz şu Yılmaz
Nehir olmak kolay değil arkadaşı

Bu şiir, değerli dostum Güner Kutluk'un bir öyküsünde geçen
"DAĞ OLMAK ZOR ZENAAT" sözünden esinlenerek yazılmıştır..
Bu vesile ile kendisine saygılarımı sunarım..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/554347/nehir-olmak-kolay-degil-arkadas.html>

ZAMAN

İnsanlara yaşam sundu yaradan
Büyük kısmı kıymetini bilmedi
Zaman durmaz, akıp gider aradan
Bu gidişe çare bulan olmadı

Anlamazsan değerini zamanın
Faydası yok çok sonradan aman'ın
Geri gelmez istesen de bir an'ın
Şu zamandan kimse bir an çalmadı

Ömür nedir bileceksin yaşarken
O da durmaz sen engeller aşarken
Geçer seni sen menzile koşarken
Sen sanırsın henüz start almadı

Doya doya al tadını her an'ın
Emanettir zaten sana şu canın
Sahibi yok koca yalan dünya'nın
Baştan beri kimselere kalmadı

Derler, zaman her bir derde ilaştır
Esasında o ilaca muhtaçtır
Doymak bilmez yok etmeye hep açtır
Bu açlığı bir türlü son bulmadı

Ah be Yılmaz boşa geçmiş bir ömür
Zaman çarkı edilir mi hiç tamir
Yükseklerden gelir bir gün son emir
Diyemezsin henüz vadem dolmadı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/554576/zaman.html>

KUDUZA DİKKAT

Kudurmuş mu nedir almış kalemi
Bir it saldırıyor kuduza dikkat
Neden savunuyor bilmem alemi
Bir it saldırıyor kuduza dikkat

Bilinmez ki neden nasıl tutuldu
Karşılığı neydi kaça satıldı
Herhalde önüne kemik atıldı
Bir it saldırıyor kuduza dikkat

Yanına peylemiş kahpe bir sırdaş
Aciz bir çatlağı yapmışlar yoldaş
Üçü bir arada olmuşlar kardaş
Bir it saldırıyor kuduza dikkat

Kapanmış yarayı neşterle açan
Gerçeği çarpıtıp fitneler saçan
Sinsice laf sokup alçakça kaçan
Bir it saldırıyor kuduza dikkat

Mikroplu bir tohum kanserli ilik
İrinle beslenen şaşı bir sülük
Karakteri sıfır kimliği silik
Bir it saldırıyor kuduza dikkat

İğrenç bedenine melanet girmiş
Ruhunu şeytana kiraya vermiş
Rezil niyetini ortaya sermiş
Bir it saldırıyor kuduza dikkat

Nefret dolu kalbi şer için atan
İçinde adilik duygusu yatan
Çıkarı uğruna her şeyi satan
Bir it saldırıyor kuduza dikkat

Meymenet kalmamış iğrenç yüzünde
Bin bir küfür dolu yalan sözünde
Tanrı nişan koymuş çarpık gözünde
Bir it saldırıyor kuduza dikkat

Kendi kütük gibi kaba saba da
Odun bile olup yanmaz sobada
Bundan böyle artık namı labada
Bir it saldırıyor kuduza dikkat

Kalleşlikte eşi yoktur dinsizin
Yorumuna akıl ermez kansızın
İnşallah geberir bir gün ansızın
Bir it saldırıyor kuduza dikkat

Sormayın alçağın tarifi nedir
Böyle bir şerefsiz bulunur nadir
Yılmaz'a sataşan bilin ki odur
Bir it saldırıyor kuduza dikkat

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/554805/kuduza-dikkat.html>

ALMAK VERMEK

Selam verdim
Bir tepki alamadım

Para verdim
Geriye alamadım

Enerji verdim
Elektrik alamadım

Emek verdim
Verim alamadım

Akıl verdim
Fikir alamadım

Elimi verdim
Kolumu alamadım

Sırrımı verdim
Sırdaşlık alamadım

Aklımı verdim
Başımı alamadım

Sevgimi verdim
Karşılık alamadım

Her şeyimi verdim
Hiçbir şey alamadım

En sonunda
Aman vermeyip
Dersini verdim

Kurtarma çalışmalarından
Bir sonuç alınamadı..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/555776/almak-vermek.html>

GİDEN GERİ GELMEZ GÜLÜM

Bu şiirde bütün kelimeler "G" harfiyle başlar...

Geçen günler gelmez gayrı
Giden geri gelmez gülüm
Garip gönlüm gülmez gayrı
Giden geri gelmez gülüm

Gündüz gördüm gece gördüm
Güçlülere göğüs gerdim
Gayretimle göze girdim
Giden geri gelmez gülüm

Günden güne gönlüm göçtü
Gerçekleri görmek güçtü
Güzel günler gelip geçti
Giden geri gelmez gülüm

Gafil gafil geze geze
Gün görmeden geldim göze
Gençlik gitti girdim göze
Giden geri gelmez gülüm

Geçmiş gayrı görülerde
Gölge gibi gerilerde
Görüntüler grilerde
Giden geri gelmez gülüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/556520/giden-geri-gelmez-gulum.html>

DELİ GÖNLÜM SENİ İSTER

Ey yar sabrım bitti gayrı
Deli gönlüm seni ister
Yaşayamam senden ayrı
Deli gönlüm seni ister

Yüzüm ister nefesini
Duyabilsem hep sesini
Ne yapayım ki resmini
Deli gönlüm seni ister

Sevincini kederini
Paylaşmışım kaderini
İstemem ben haberini
Deli gönlüm seni ister

Hasret çöker efkar gitmez
Günler geçer çile bitmez
Gece gündüz hayal yetmez
Deli gönlüm seni ister

Özlemine can dayanmaz
Sevdalanır yanar Yılmaz
Gerçekle düş bir sayılmaz
Deli gönlüm seni ister

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/556808/deli-gonlum-seni-ister.html>

BAŞKA DÜNYA BULAMAZSIN BİLESİN

İnsanoğlu neden gözün doymuyor
Başka Dünya bulamazsın bilesin
Yaptıkların tabiata uymuyor
Başka Dünya bulamazsın bilesin

Bir tek bomban yok ediyor bin canı
Yaktın yıktın alt üst ettin her yanı
Yağmayı kes şu toprağı bir tanı
Başka Dünya bulamazsın bilesin

Neler olur nehre zehir katınca
Doyar mısın son balığı tutunca
En son kuşa son kurşunu atınca
Başka Dünya bulamazsın bilesin

Sana göre bütün çaban yarının
Bu gidişle ne görecek torunun
Karun olsan kıymeti yok varının
Başka Dünya bulamazsın bilesin

Canlılara tüm kinini kusarsan
Düşünmeden ormanları kesersen
Yılmaz gibi uyarana küersen
Başka Dünya bulamazsın bilesin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/557172/baska-dunya-bulamazsin-bilesin.html>

SONSUZLUĞA GİTTİN ECEM

Bir gecenin seherinde
Sonsuzluğa gittin Ece'm
Genç ömrünün baharında
Sonsuzluğa gittin Ece'm

Pembe dünya düşün deyken
Bin bir umut peşindeyken
Daha yolun başındayken
Sonsuzluğa gittin Ece'm

Şu dünyayı bilemeden
Yaşamdan tad alamadan
Genç ömründe gülemeden
Sonsuzluğa gittin Ece'm

Acılara boğdun bizi
Yüreklere çöktü sızı
Görmeden ömründe yazı
Sonsuzluğa gittin Ece'm

Uzanmışken göğe elin
Apansızın soldu gülün
Olacakken genç bir gelin
Sonsuzluğa gittin Ece'm

Ömrün bitmiş ki yazında
Soldun gece beyazında
Zemherinin ayazında
Sonsuzluğa gittin Ece'm

Nur dolsun toprağın taşın
Orda da dik olsun başın
Yirmi sekiz iken yaşın
Sonsuzluğa gittin Ece'm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/558379/sonsuzluga-gittin-ecem.html>

YORGUN

Ben de bilmiyorum bu halim niye
Sevdiğim herkese kırgın gibiyim
Çektiğim çileler bitmiyor diye
Doğrusu hakka da dargın gibiyim

Dertlerle uğraştım gün saya saya
Sevgiyi tatmadım hiç doya doya
Zaman bulamadım aşka sevdaya
Sanki ben acıya vurgun gibiyim

Yüreğime çöktü derin bir sancı
Çevremdeki her şey oldu yabancı
Evvel bu yerlerde ben idim hancı
Şimdi toprağımda sürgün gibiyim

İçimde dinmeyen bir fırtına var
Dar geliyor bana tüm ufuklar dar
İsyan düşüncemi engelliyor ar
Belki de bu yüzden durgun gibiyim

Zalimmiş bu dünya Yılmaz çok zalim
Çileler yüzünden perişan halim
Ne takatim kaldı ne de mecalim
Artık yaşamaktan yorgun gibiyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/559547/yorgun.html>

VAR SIN ELLER AğLASIN SEN AğLAMA BİR TANEM

Yıktı sevda selleri, şu gönöl direğimi
Varsın seller çağlasın, sen çağlama bir tanem
Parçaladı ayrılık, yaralı yüreğimi
Varsın hasret dağlasın, sen dağlama bir tanem

Hiç kimseler saramaz, onulmaz yaramızı
Feryat etsek yürekten, duymazlar naramızı
Çilelerle dertlerle, biz savdık sıramızı
Varsın eller ağlasın, sen ağlama bir tanem

Kavuşacağız elbet, Yılmaz'ı koşma zora
Yatmadıkça sinende, azar bu geçmez yara
Bürün alla beyaza, yakışmaz sana kara
Varsın eller bağlasın, sen bağlama bir tanem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/560226/varsin-eller-aglasin-sen-aglama-bir-tanem.html>

GECELER

Derdin varsa kat kat artar geceleyin sızısı
O geceler değil miydi beni dertten göçüren ?
Aydınlıktan nefret eder,kalleş olur bazısı
O geceler değil miydi seni benden geçiren ?

Üzerine katmer katmer gölgelerin indiği
Sağrısında kötülerin yuvalanıp sindiği
Kuytusunda sinsi sinsi oyunların döndüğü
O geceler değil miydi seni benden kaçırın ?

Kimileri ortasında dans ederek çağlarken
Ben haraptım, karanlıkta için için ağlarken
Geçen zaman, birisini, ötekine bağlarken
O geceler değil miydi bana zehir içiren ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/560726/geceler.html>

FİLİZLENEN KEDERLER

Örselenmiş beyinlerde filizlenen kederler
Kök salarlar nasırlaşmış yüreklerin içine
Yorgun düşmüş bedenleri paramparça ederler
Dayanamaz zayıf ruhlar, duyguların açına

Düşünceler parçalanır, kim bilir ki kaç bölüm
Zıt fikirler, atar durur birbirine hep çalım
Son bellidir, ya yalnızlık, ya ayrılık, ya ölüm
Hangi insan dayanır ki biri zorken üçüne

Yalnız insan dünyasıyla bir başına kalmıştır
Ayrılanlar umutsuzluk deryasına dalmıştır
Ölümdense kesinlikle herkes bir ders almıştır
Zalim felek neler sunar, bilinmez ki kaçına

Finalde hep içten gelen duygulara uyulur
Karar veren eyleminin sorumlusu sayılır
Kendisine bir yol çizen çalışmaya koyulur
Başlar artık bilinmeyen boyutlara göçüne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/561190/filizlenen-kederler.html>

SOR BİZİ

Altay'lardan akın akın Toros'lara inerken
Onbinlerce destan yazdık at kuşanıp binerken
Güneş batıp Tendürek'e Nemrut'a pus sinerken
Dağlara bak; Kafkas'lardan Karpat'lara sor bizi

Orta Asya Semerkand'dan Malazgirt'e uzandık
Kosova'da İstanbul'da ne zaferler kazandık
Avrupa'da Viyana'nın kapısına dayandık
Çağlara bak; mekanlardan zamanlara sor bizi

Tam onaltı şanlı devlet kurduk birçok bölgede
Medeniyet izlerimiz vardır her tür belgede
Vurguladık özümüzü şekillerde simgede
Tuğlara bak; sancaklardan bayraklara sor bizi

Vatan zorda kaldığında tabur tabur koşturduk
Ekin ektik, horon teptik toprakları çoşturduk
Gücümüzce imar ettik sanmayın ki boş durduk
Bağlara bak; ovalardan bozkırlara sor bizi

Yedi düvel uğraştılar bir araya gelerek
Hem içerden hem dışardan hilelerle bölerek
Kurdukları tuzakları yıkıp geçtik delerek
Ağlara bak; kumpaslardan kapanlara sor bizi

Türk milleti tarihlere şanla yazdı ismini
Can verenler kanla çizdi ülkesinin resmini
Kahramanlar feda etti yüreğini cismini
Sağlara bak; nesillerden kuşaklara sor bizi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/563517/sor-bizi.html>

YENİLDİM HEP NEYE KARŞI DURDUYSAM

Çelik olsa sinirlerim patlardı
Sıkıntılar beni deli etti be
Sabır taşı bile olsa çatlardı
Ne çileymiş çekilmiyor yetti be

Mutluluklar bana nasip olmadı
Ömrüm geçti çilem yine dolmadı
Katlanmaktan başka çarem kalmadı
Ne felekmiş dertten derde itti be

Candan sevip yar çekmedi nazımı
Zehir etti baharımla yazımı
Karalamış sanki tanrı yazımı
Ne yazıymış anlamadım gitti be

Yıllar yılı hep aradım bir yoldaş
Bulamadım dertlerime hiç sırdaş
Denk gelmedi adam gibi arkadaş
Ne dostlukmuş herkes beni sattı be

Yenildim hep neye karşı durduysam
Borçlu çıktım kime hesap sorduysam
Çabalayıp ne kadar iş kurduysam
Ne düzenmiş yıl dolmadan battı be

Hayatımda şans kapımı çalmadı
Bedavadan iğnem dahi olmadı
Delik cebim bir gün bile dolmadı
Ne kismetmiş ömür boyu yattı be

Yaşam boyu esir oldum liraya
Yetişmedi masraflara kiraya
Denk gelmedi hiçbir ayım bir aya
Ne hesapmış borcu borca kattı be

Kır başımda saçlar erken döküldü
Genç yaşımda bütün dişler söküldü
Otuz beşte belim bile büküldü
Ne bedenmiş her acıyı tattı be

Ayak topal görmez oldu gözlerim
Ağrılardan sızlar oldu dizlerim
Kimselere geçmez oldu sözlerim
Ne belaymış hepsi bana çattı be

Acılarda elime su dökülmez
Dert işlemiş ciğerime sökülmez
Bunca çile bir yürekte çekilmez
Ne yürekmiş yine iyi attı be

Yılmaz'ım ben yüreğimi dağladım
Hiç gülmedim senelerce ağladım
Gün görmedim hep karalar bağladım
Ne kadermiş koca ömür bitti be

KARA

Kâinatta her bir rengin bir görevi var ama
Şu Kara'nın görevleri kolay kolay sayılmaz
Gerçek, mecaz çoğu zaman belirlemek zor ama
Anlatımı güçlendirir vurgusuna doyum olmaz

Bir rüzgarın adı ise "Karayel" dir pek yaman
"Karakış" sa çeken bilir çilesini el aman
Kapkaralık gecelerin tek rengidir her zaman
Zifir gibi çöker yere, başka ışık yayılmaz

Çok hasretin türküsüdür, "Karadağ" lar ardında
"Karabulut çöktü" derler bahtsızların yurdunda
"Karayazı" olur adı, insanların derdinde
Kader deyip inanılır, başka şeye uyulmaz

Kimi zaman kümelenir bir kötünün özünde
Ne suçsuzlar karalanır bir iftira sözünde
Bahtı kara, yanar durur bir ateşin közünde
Kara perde kapatılır feryatları duyulmaz

Kara haber çok acıdır, bir yıkımı bildirir
Kara mizah olur bazen, ağlatırken güldürür
Bir sevdaya renk vermişse; iflah etmez öldürür
Tutulanlar telef olur senin gibi ey Yılmaz !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/567518/kara.html>

BULUTLAR

Masmavi göklerde dolaşıp durun
Öbek öbek dönün, dönün bulutlar
Şu koca evrende hür olmak sorun
Özgürlüğe kanın, kanın bulutlar

Renkli süsünüz göklerin yerin
Seyriniz doyumsuz, gölgeniz serin
Yellerle dost olup dolanıverin
Uçup uçup konun, konun bulutlar

Gezinin göklerde yel'le yarışıp
Gölgeler yaratın, gün'le görüşüp
Kızıl guruplarda ufka karışıp
Alev alev yanın, yanın bulutlar

Sarıp sarmalayın, ufku, engini
Gökle karıştırın deniz rengini
Kimse göremesin bunun dengini
Yeryüzüne sinin, sinin bulutlar

Habercisi olun güzel çağların
Üstüne yayılın, yeşil bağların
Doruğuna çıkın, yüce dağların
Zirvelerde donun, donun bulutlar

Irmaktan, denizden, gölden beslenin
Doğanın koynunda, durup üslenin
Şimşekler yaratıp gökten seslenin
Çakıp çakıp sönün, sönün bulutlar

Bağlanıp kalmayın hep gökyüzüne
Her şey bir gün döner elbet özüne
Yılmaz der ki "gelin, şu yeryüzüne"
Yağmur olup inin, inin bulutlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570094/bulutlar.html>

DÜŞLERİNİ YIKTIK SENİN İSTANBUL

Atalardan kaldın sözde yadigar
Üzerine çöktük senin İstanbul
Daha bizden çekeceğin çok şey var
Yıldızını döktük senin İstanbul

Dağın taşın altın diye saldırdık
Tam böğrüne binaları doldurduk
Renkli olan neyin varsa soldurduk
Ciğerini söktük senin İstanbul

Yedi tepen saklamıştır ne sırlar
Ne gizlere tanık oldu şu surlar
Bizden gördün tarih boyu kusurlar
Her yanını yaktık senin İstanbul

Kaynağıız sende olan her derdin
Bizler zarar sen bize hep aşk verdin
Tarih bizi sana sorsa ne derdin
Düşlerini yıktık senin İstanbul

Bu gidişe ozan Yılmaz ne desin
Dirensen de yetmez gayrı nefesin
Boğulurken nasıl çıksın ki sesin
Boğazını sıktık senin İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570394/duslerini-yiktik-senin-istanbul.html>

DOYMAK BİLMEZ HIRSIN NEDEN

Doymak bilmez hırsın neden
Sanma ki çok akıllısın
Malsa seni mutlu eden
Kesinlikle zavallısın

Mal hırsına olmuşsan kul
Edin menkul, gayrimenkul
Aman durma tut yükünü
Sanki insan değil yoksul

Yığın yığın parsel pafta
Tapu sakla gizli rafta
Mal mülk cana yonga diye
Uyduruver bir de yafta

Mala mal kat canlı cansız
Olmaz sanki köşksüz hansız
Hırs dolmuşsa yüreğine
Artık düzelmeye imkansız

Ona saldır buna saldır
Beğendiysen hemen kaldır
Dünya kazan mal tükenmez
Çal kepçeni durma daldır

Yat kat yalı villa para
Kazanırsın yap dubara
Belki ilk kez sen olursun
Malı götüren mezara

Karun olsan doymaz gözün
Yasa gelir sana sözün
Oysa bir gün anlarsın ki
Çökmüş ruhun bitmiş özün

Bu ne hırsdır artar bitmez
Küpün dolsa gene yetmez
Serde erdem olmayınca
Ciğerin beş para etmez

Yılmaz doğruluktan sapmaz
Mala mülke asla tapmaz
Unutma ki dünya malı
Yaratığı insan yapmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/573198/doymak-bilmez-hirsin-neden.html>

BİR KALLEŞİ DOST SANMIŞIZ

Ak dünyamız karalandı
Bir kalleşı dost sanmışız
Yüreğımız yaralandı
Bir kalleşı dost sanmışız

Kucak açtık sevinerek
Tanıştırdık övünerek
Sırlar verdik güvenerek
Bir kalleşı dost sanmışız

Sakınırdık gözümüzden
Güç aldı her sözümüzden
Ayırmadık özümüzden
Bir kalleşı dost sanmışız

Nefes saldı havamıza
Gelip girdi yuvamıza
Sırt çevirdi davamıza
Bir kalleşı dost sanmışız

Irak etti yurdumuzdan
Anlamadı derdimizden
Hançerledi ardımızdan
Bir kalleşı dost sanmışız

Yılmaz bile yanılmış
Yalan söze kanılmış
Hainler dost sanılmış
Bir kalleşı dost sanmışız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/573482/bir-kallesi-dost-sanmisiz.html>

DÜNYA TERSE DÖNSE BİR GÜN

Bilen var mı neler olur
Dünya terse dönse bir gün
Şu düzenden neler kalır
Dünya terse dönse bir gün

Biter belki yalan dolan
Tükenir milleti yolan
Yoldan çıkmaz zengin olan
Dünya terse dönse bir gün

Yoksulun yanar sobası
Garibin olur abası
Türemez mafya babası
Dünya terse dönse bir gün

Arsız uslanıp durulur
Hırsız çalmaktan yorulur
Suçluya hesap sorulur
Dünya terse dönse bir gün

Sahtekar borcunu öder
Katil kesin ipe gider
Masum belki beraat eder
Dünya terse dönse bir gün

Vicdansıza ışık vurur
Pezevenk tövbeye durur
Yosmaların donu kurur
Dünya terse dönse bir gün

Zalimler insafa gelir
Vicdansızlar kıymet bilir
Kötü belki erken ölür
Dünya terse dönse bir gün

İyiler tahta oturur
Bu kez namuslu götürür
O da ülkeyi batırır
Dünya terse dönse bir gün

İnsan vazgeçmez huyundan
Mayalanmıştır soyundan
Bıkmaz asla bu oyundan
Dünya terse dönse bir gün

Herkes yine bir şey peyler
Acımadan talan eyler
Yılmaz yine yazıp söyler
Dünya terse dönse bir gün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/575685/dunya-terse-donse-bir-gun.html>

YANDIK FELEK NE DİYEYİM

Dünyada düzen bozulmuş
Yazımız kötü yazılmış
Yaşarken mezar kazılmış
İndik felek ne diyeyim

Sevdalandık eller aldı
Payımızı zengin çaldı
Bize sade çile kaldı
Sindik felek ne diyeyim

Göremedik hiçbir ışık
Üst baş oldu delik deşik
Her yıl doldu bir de beşik
Dindik felek ne diyeyim

Yoksullukla geçti ömür
Ele pasta bize hamur
Yakamadık odun,kömür
Donduk felek ne diyeyim

Başımıza dam yıkıldı
Kıçımızda don söküldü
Kırkbirde dişler döküldü
Söndük felek ne diyeyim

Hayal bize etle sucuk
Biraz ekmek biraz cacık
Çala kaşık çoluk çocuk
Bandık felek ne diyeyim

Bir gün bile gezmedik tok
Az yeterdi gerekmez çok
Yarınlardan hiç umut yok
Yandık felek ne diyeyim

Yalan söylendi bizlere
Esir olduk kem gözlere
İnandık güzel sözlere
Kandık felek ne diyeyim

Yoksul Yılmaz çilen bitmez
Bu dertlere gücün yetmez
Böyle gelmiş böyle gitmez
Sandık felek ne diyeyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/581269/yandik-felek-ne-diyeyim.html>

İNSAF EDİN BÖYLE YAYIN OLUR MU

Televizyon bizi deli ediyor
İnsaf edin böyle yayın olur mu
Kepazelik almış başı gidiyor
İnsaf edin böyle yayın olur mu?

Doğru düzgün bir program koyan yok
İzleyeni insan gibi sayan yok
Haberlerde bile gerçek duyan yok
İnsaf edin böyle yayın olur mu

Bir filimi elli reklam bölüyor
“Az sonra” lar beynimizi deliyor
Aynı çekim on kez gidip geliyor
İnsaf edin böyle yayın olur mu

Stüdyoya beş on aylak doluşur
Sözde halkla yetenekler buluşur
Seçenler de uçuklardan oluşur
İnsaf edin böyle yayın olur mu

Yarışmayı yaltaklanan kazanır
Sunucular yalvartmaya özenir
Çok ağlayan bir ödüle uzanır
İnsaf edin böyle yayın olur mu

Kimi söver kimi donu indirir
Kimsinin gafı ilik dondurur
Bir de tutup çarkı felek döndürür
İnsaf edin böyle yayın olur mu

Anormaller şöhret olur bir anda
Gece gündüz salınırlar ekranda
Rezaletle biter sunum sonunda
İnsaf edin böyle yayın olur mu

Laçkalığın adı olmuş magazin
Görüntüler toplum için pek hazin
Bu yayına kimler verir ki izin
İnsaf edin böyle yayın olur mu

Mankenlerin aşklarından bize ne
Helal olsun kim kiminle sezene
Ne faydası var ki bunun düzene
İnsaf edin böyle yayın olur mu

Bakireyim diyen rapor elinde
On erkekle gezer elin dilinde
Utanmanın zerresi yok halinde
İnsaf edin böyle yayın olur mu

Çevresinde dolandıkça kamera
Rahatsızmış gibi yapar numara
Sahtekarlık işlemiş ta damara
İnsaf edin böyle yayın olur mu

Kim kiminle nerelerde basılmış
Ünlü aktör bu gün kime asılmış
Eski dansöz gerdan kırıp kasılmış
İnsaf edin böyle yayın olur mu

Reytingçiler yalanla göz boyuyor

Seyredeni hiç yerine koyuyor
Üst kurulun denetçisi uyuyor
İnsaf edin böyle yayın olur mu

Yönetmenler filimleri bitirir
Beyaz camda kan gövdeyi götürür
Çoluk çocuk seyretmeye oturur
İnsaf edin böyle yayın olur mu

Alçaklığın bu kadarı olamaz
Arayanlar düzgün yayın bulamaz
Ozan Yılmaz boşa dile dolamaz
İnsaf edin böyle yayın olur mu?

Değerli Sami Biberogulları'da bir dörtlükle katılmış... Yüreğine sağlık..

Küfürü edince derler küfürbaz.
Ana avrat dümdüz gitmek buna az.
Anlayana sivri sinek bir de saz.
İnsaf edin böyle yayın olur mu?.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/583982/insaf-edin-boyle-yayin-olur-mu.html>

TALANCISIN AMERİKA BİZE BULAŞMA

Kainatta mikroplukta asla eşin yok senin
Birincisin Amerika sakın bize bulaşma
Nerde sorun varsa bil ki senin kötü eserin
Sen öncüsün Amerika sakın bize bulaşma

Soyun sopun türemiştir Avrupa'dan kaçandan
Zencileri köle yaptın önce arın suçundan
Yerlileri bitirmiştir millet olmaz üçünden
Dilencisin Amerika sakın bize bulaşma

Şu dünyanın sıkıntısı yalnız senin yüzünden
Barış derken kan damlıyor güvenilmez sözünden
Kim gider ki sömürgeci kalleşlerin izinden
Plancısın Amerika sakın bize bulaşma

Her fırsatta bir ülkenin toprağına saldırdın
İnsanları acımadan bombalarla öldürdün
Demokrasi geldi diye kargaları güldürdün
Dolancısın Amerika sakın bize bulaşma

Masumları sorgusuzca yağlı ipe dizdirdin
Beşikteki bebelere bile mezar kazdırdın
Haksız yere insanları canlarından bezdirdin
Çok kincisin Amerika sakın bize bulaşma

Kaç insanı mahrum ettin ülkesinden ilinden
Her ülkeye gireceksin gelirse elinden
Kim inanır artık sana bal damlasa dilinden
Yalancısın Amerika sakın bize bulaşma

İnsanları kandırarak birbirine düşürdün
Başarına zaman zaman kendin bile şaşırdın
Kurbanının petrolünü madenini aşırdın
Talancısın Amerika sakın bize bulaşma

Zulmün ile can verdiler nice kızlar yiğitler
Durdurmadı saldırını ne barış ne öğütler
Zaten seni yönetiyor katil gizli örgütler
Klancısın Amerika sakın bize bulaşma

İşgalini sunuyorsun umut ışığı gibi
Soykırımın babasıyken barış aşığı gibi
Sanki ülken özgürlüğün gerçek beşiği gibi
İlancısın Amerika sakın bize bulaşma

Bu gidişle göreceksin hazin sonun pek yakın
Aç gözünü etrafına dikkatlice bir bakın
Şu dünyada herkes yolcu aldanmayasın sakın
Sen hancısın Amerika sakın bize bulaşma

Türk milleti başkasının yerine hiç koyulmaz
Bulaşırsan gelecekte adın sanın duyulmaz
Mazlumların ahı için ne desin ki şu Yılmaz
İlencisin Amerika sakın bize bulaşma

YAŞAMAK İSTİYORUM

Ben küçücük bir çocuğum, canlılara kıyamam
Uzakta bir çocuk açsa; ben de yemek yiyemem
İnsanları ayırarak “ben farklıyım” diyemem
Ben küçücük bir çocuğum, konuşmak istiyorum

Adımı kendim seçmedim, atamdan geldi dinim
Bana sormadılar diye kimseye yoktur kinim
Gerçekleri bilmeliyim, çünkü gelecek Ben'im
Ben küçücük bir çocuğum, dinlemek istiyorum

Dört yanımı sarmalamış kural, örf ve anane
Diyemem ki boşver gitsin, tüm bunlardan bana ne
Doğru dürüst cevap verin, uydurmayın bahane
Ben küçücük bir çocuğum, düşünmek istiyorum

Her çocuğun ışık saçar, gülümseyen gözleri
Öğrenmeye odaklıdır, sorgulayan sözleri
Verdiğiniz her bir şeyin, kalır bizde izleri
Ben küçücük bir çocuğum, yetişmek istiyorum

Kurdun kuşun şu yaşamda, nasıl bir hakkı vardır ?
Şu dünyada insan gibi, yaşamak neden zordur ?
Bazı insanların ufku, neden bu kadar dardır ?
Ben küçücük bir çocuğum, anlamak istiyorum

Dağı taşı yakıp yıkan silahları kim buldu ?
Zehir saçan bombalarla, savaşlarda kim öldü ?
İnsanları türlü çeşit, millet diye kim böldü ?
Ben küçücük bir çocuğum, öğrenmek istiyorum

Küçücük bir çocuğum ben, savaş olsun istemem
Dünyadaki güzellikler, yanıp solsün istemem
Oyuncağım bombalanıp, parçalansın istemem
Ben küçücük bir çocuğum, oynamak istiyorum

Hanginizin yüzde yüzdür, soyunun garantisi ?
Savaşlar durdurulmazsa, bunun sonu neresi ?
Dünya yanıp yok olmadan, bulunsun bir çaresi
Ben küçücük bir çocuğum, yaşamak istiyorum..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/646399/yasamak-istiyorum.html>

OYUN GİBİ

Kan dökmeye bir başlarsa silahlar
Dinmek bilmez ne feryatlar ne ahlar
Kurtulamaz ne piyonlar ne şahlar
Savaştır bu, oyun gibi ölünmez

Gören gözler görmez olur savaşta
İnsaf kalmaz ne akılda ne başta
Kimi kalır, kimi gider genç yaşta
Savaştır bu, sıra kimde bilinmez

Savaşlarda tartışılmaz nedenler
Makineye döner bütün bedenler
Kalanlardan şanslı belki gidenler
Savaştır bu, izi kolay silinmez

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/646732/oyun-gibi.html>

KELEBEK

Küçücük bir şimşek çaktı
Bulutların gerisinden
Dev bir bomba yola çıktı
Uçakların birisinden

Küçük bir kız oynuyordu
Kucağında bez bir bebek
Üzerine gölge vurdu
Sandı gelen bir kelebek

Gölge düştü tam önüne
Bebekle kız kavruldu
Parçaları döne döne
Gökyüzüne savruldu

Bütün dünya toz dumandı
Ne kız kaldı ne de bebek
Yaşam sanki boş bir andı
Şimdi artık kız kelebek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/647086/kelebek.html>

SAVAŞ VE İNSAN

Her savaşın sonrasında hüznün kaplar alanı
Bilinmez ki bu vahşetin, kimdir mutlu olanı
Birçok yaşam göçüp gider, perişandır kalanı
Kaybedilen değerlerin asla yeri dolamaz
Savaşların hiç bir zaman kazananı olamaz

Özgürlüğün kaleleri, kuşatılıp yıkılır
Bütün ücra köşelere işgalciler sokulur
Kazananlar her bir şeyi almadan zor çekilir
Kaybedilen değerlerin asla yeri dolamaz
Savaşların hiç bir zaman kazananı olamaz

Kan gölleri oluverir tanıdık bir manzara
Enkazlardan çıkar belki üç beş canlı kazara
Yaşamını yitirenler sığmaz tek tek mezara
Kaybedilen değerlerin asla yeri dolamaz
Savaşların hiç bir zaman kazananı olamaz

Bir füzeyle parçalanıp savrulan mı ararsın
Bir bombanın ateşiyle kavrulan mı ararsın
Alnının tam ortasından vurulan mı ararsın
Kaybedilen değerlerin asla yeri dolamaz
Savaşların hiç bir zaman kazananı olamaz

Her tarafı kaplamıştır kopmuş kollar bacaklar
Kurtulanlar, düşenleri, şefkat ile kucaklar
Gün görmeden sönüp gider nice nice ocaklar
Kaybedilen değerlerin asla yeri dolamaz
Savaşların hiç bir zaman kazananı olamaz

Birkaç çocuk titreşirler birbirine sarılan
Biri ağlar yanlarında, umutları kırılan
Bir sonuçtur bu görüntü her savaşta varılan
Kaybedilen değerlerin asla yeri dolamaz
Savaşların hiç bir zaman kazananı olamaz

Saldıran da savunan da zarar görür savaşta
İnsan olma özelliği yitirilir en başta
Kurşun sıra gözetmez ki, ne cinsiyet ne yaşta
Kaybedilen değerlerin asla yeri dolamaz
Savaşların hiç bir zaman kazananı olamaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/647412/savas-ve-insan.html>

İNSANLIK KUSURU

İnsanoğlu; savaş demek, ne demektir bir düşün
Soygun çıkar altlarından, kaldırsalar her taşın
Kesinlikle talan vardır temelinde bu işin
“Hayır” diyen seslerimiz, hem azınlık hem yavaş
Bir insanlık kusurudur, başlatılmış her savaş

Savaşların tek nedeni yeni kaynak bulmaktır
Sonucuysa yenilenin her şeyini almaktır
Bu eylemin, tüm dillerde, tek anlamı çalmaktır
“Hayır” diyen seslerimiz, hem azınlık hem yavaş
Bir insanlık kusurudur, başlatılmış her savaş

Saldırının düzmecedir dayandığı nedeni
Anlayamaz ne sağ kalan, ne öteye gideni
Çoğu zaman belli olmaz esas tahrik edeni
“Hayır” diyen seslerimiz, hem azınlık hem yavaş
Bir insanlık kusurudur, başlatılmış her savaş

İnsanların hırslarıdır, savaşların dürtüsü
Anlaşmazlık çıkarandır insanın en kötüsü
Savaş varsa asla kalkmaz karanlığın örtüsü
“Hayır” diyen seslerimiz, hem azınlık hem yavaş
Bir insanlık kusurudur, başlatılmış her savaş

İnsanlara “İnsan olun” demişse de tüm dinler
Kan içmeye alışanlar bu sözleri zor dinler
Emretmişse sinsi sinsi gülümseyen hainler
“Hayır” diyen seslerimiz, hem azınlık hem yavaş
Bir insanlık kusurudur, başlatılmış her savaş

Kutsal derken, birçok savaş din yüzünden çıkmıştır
Tanrı için, çok insanlar, çok insanı yakmıştır
Tarih boyu tüm mazlumlar bu zulümden bıkmıştır
“Hayır” diyen seslerimiz, hem azınlık hem yavaş
Bir insanlık kusurudur, başlatılmış her savaş

“Savaşın da bir hukuku vardır” derler yalandır
Söyleyen de; kendi için özel önlem alandır
Gerçek kural, savaşanın yüreğinde olandır
“Hayır” diyen seslerimiz, hem azınlık hem yavaş
Bir insanlık kusurudur, başlatılmış her savaş

Güç kimdeyse odur kesin dünyanın tek hakimi
Onun için önlenemez savaşların yıkımı
Hastalığı bulaştıran olur mu hiç hekimi ?
“Hayır” diyen seslerimiz, hem azınlık hem yavaş
Bir insanlık kusurudur, başlatılmış her savaş

Güçlülerin değıldir ki, ışık,hava,toprak,su
Her canlının hakkı vardır, her birinde doğrusu
İnsanları sarmalamış tepki görme korkusu
“Hayır” diyen seslerimiz, hem azınlık hem yavaş
Bir insanlık kusurudur, başlatılmış her savaş

Hiçbir neden, savaş için, haklı neden sayılmaz
Hır çıkarıp, masumların canlarına kıyılmaz
Ne yazık ki karşı duran hiçbir feryat duyulmaz
“Hayır” diyen seslerimiz, hem azınlık hem yavaş
Bir insanlık kusurudur, başlatılmış her savaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/650170/insanlik-kusuru.html>

YER KIZILA ÇALAR GÜZÜN

Güz bir devrin bitimidir
Yeşillikler solar güzün
Doğanın gün batımıdır
Yer kızıla çalar güzün

Hazan başlar dallar kurur
Dağda düzde yaşam durur
Kurdu kuşu toprak korur
Bağrı canlı dolar güzün

Güneş küsüp surat asar
Yıldırımlar öfke kusar
Bütün güzel sesler susar
Yeller korku salar güzün

Mor dağlara çöker duman
Sağanaklar vermez aman
Sular çağlar zaman zaman
Doğa selden yılar güzün

Gün dolanır mevsim döner
Parıltılı her şey söner
Yılmaz'ı da zaman yener
Hüzünlere dalar güzün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/652496/yer-kizila-calar-guzun.html>

BARIŞA ÇAĞRI

Ey insanlar ! bu dünyada her canlının hakkı var
Bu haklara gönlünüzde örmeyiniz taş duvar
Ruhunuzdan kötülüğü, sizden başka kim kovar
Vicdanınız seslenince başkaları duymaz ki

Savaş denen korkunç olay, bir insanlık suçudur
Bu gerçeği görebilen insanların kaçıdır
Savunanla saldıranda, bakış farklı açıdır
Haklı ile haksız olan, aynı etki yaymaz ki

Savaşların her insanda değişkendir izleri
Yeni bomba yapanların sevinçlidir yüzleri
Bombalanan taraftaysa nefret kusar sözleri
Fırlatılan her bir füze, yalnız dağ taş oymaz ki

Patlayınca dev bombalar, yerde yara açmaz mı ?
Kimyasalsa tüm silahlar, arza zehir saçmaz mı ?
Bir savaşta insan soyu, buhar olup uçmaz mı ?
Bu gidişi göre göre, insan nasıl aymaz ki ?

Yeni bir yer bulmadık ki, şu uzaya çıkınca
Bir tek dünya görünüyor gökyüzünden bakınca
Hep birlikte yok oluruz, gökten ateş çakınca
Kimse tutup önümüze yeni dünya koymaz ki

Gökyüzünden görünmeyen sınırları kim çizdi ?
İnsanları ayırarak eşitliği kim bozdu?
“Üstünlerin Hukuku”nu, kim düşünüp kim yazdı ?
Adil olsa insanoğlu birbirini soymaz ki

Farkları ne, insanları ayıran şey dil midir ?
Rengi,dini başka olan, diğerine el midir ?
Yoksul olan, varsılların kapısına kul mudur ?
Bazıları, başkasını, neden insan saymaz ki ?

İnsan için onuruyla kazanılan hak olur
Akıllarda talan varsa tüm değerler yok olur
Karakterler yozlaşınca haksızlıklar çok olur
Hırs bürümüş insanların, asla gözü doymaz ki

Hak çalmayın, can almayın, bu huyları boşayın
Toprakları kan yerine çiçeklerle döşeyin
Barış dolu yarınlarda insan gibi yaşayın
Başka yaşam biçimleri insanlığa uymaz ki

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/654676/barisa-cagri.html>

SEVMEK BUYSA

Anlatılmaz bir duygu var içimde
İlmek ilmek beni sana bağıyor
Sıcaklığı dayanılmaz biçimde
Bedenimi alev alev dağıyor

Görür görmez aklım fikrim şaşıyor
Arzularım kabarıyor taşıyor
Yüreğimde fırtınalar coşuyor
Gönlümdeki durgun sular çağlıyor

Beni sana çeken nedir bilemem
Bu girdaba asla karşı gelemem
Senden bir an ayrı kalsam gülemem
Yokluğunda her bir zerrem ağlıyor

Bir bakışın kaynatıyor kanımı
Sevmek buysa kaplasın her yanı
Geçiremem sensiz hiçbir anımı
Sevdan bana yaşam gücü sağlıyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/656663/sevmek-buysa.html>

SAVAŞ VE DOĞA

Savaşların doğaya da zararları çok olur
Çöle döner yeşillikler kavrularak yok olur
Dümdüz olur dere tepe ,dağlar taşlar yıkılır
Kaybedilen değerlerin asla yeri dolamaz
Savaşların hiç bir zaman kazananı olamaz

Savaşanlar öngöremez verdikleri zararı
Fırlatılan bir füzenin ölçülür mü kararı
Paramparça bir doğanın kime olur yararı
Kaybedilen değerlerin asla yeri dolamaz
Savaşların hiç bir zaman kazananı olamaz

Viran olur, önceleri yaşam dolu şehirler
Mecrasını değiştirir bombalanan nehirler
Her nesneyi tahrip eder, kimyasallar,zehirler
Kaybedilen değerlerin asla yeri dolamaz
Savaşların hiç bir zaman kazananı olamaz

Orman yanar,su kirlenir,zarar bütün herkesin
Zehirli gaz; en birinci düşmanıdır nefesin
İnsan kendi mimarıdır tıkkıldığı kafesin
Kaybedilen değerlerin asla yeri dolamaz
Savaşların hiç bir zaman kazananı olamaz

Hayvanların alışılmış düzenleri bozulur
Kaderleri insanlarca yeni baştan yazılır
Canlarını kurtaranlar göç yoluna düzülür
Kaybedilen değerlerin asla yeri dolamaz
Savaşların hiç bir zaman kazananı olamaz

Şaşkın şaşkın uçuşanlar daldan dala konarlar
Börtü böcek alevlerde cayır cayır yanarlar
Birçok hayvan bir kez daha insanları tanırlar
Kaybedilen değerlerin asla yeri dolamaz
Savaşların hiç bir zaman kazananı olamaz

Savaşları önlemenin bir çaresi olmalı
İnsanoğlu bu soruna acil çözüm bulmalı
Geçmişteki örneklerden herkes bir ders almalı
Kaybedilen değerlerin asla yeri dolamaz
Savaşların hiç bir zaman kazananı olamaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/673997/savas-ve-doga.html>

YOKLUĞUNDA YANGIN YERİ YÜREĞİM

Çölde susuz kalmakla eş ayrılık
Yokluğunda yangın yeri yüreğim
Alevlere dalmakla eş ayrılık
Yokluğunda yangın yeri yüreğim

Dolanırım yedi diyar bucağı
Gönül arar sevgi dolu kucağı
İçim sanki cehennemın sıcağı
Yokluğunda yangın yeri yüreğim

Hasretinden içim yanar tutuşur
Aklım kalbim birbiriyle çatışır
Bu kavgalar kavuşmakla yatışır
Yokluğunda yangın yeri yüreğim

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/676140/yoklugunda-yangin-yeri-yuregim.html>

KIRLI OYUN

Kirli bir oyundur savaş
Savaşları durduralım
Uyanalım yavaş yavaş
Savaşları durduralım

Savaş bizden çok Şey alır
Geride bir enkaz kalır
Dünya için yıkım olur
Savaşları durduralım

Savaşların özü talan
Nedenleri yalan dolan
Yakar yıkar fırsat bulan
Savaşları durduralım

Artık savaşlar çıkmasın
Soykırımlar can yakmasın
Durduk yere kan akmasın
Savaşları durduralım

Savaşların sonu yoktur
Zararını gören çoktur
Karşı çıkmak kutsal haktır
Savaşları durduralım

Bütün dünya lime lime
Savaş bölmüş bin dilime
Unutulsun bu kelime
Savaşları durduralım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/676461/kirli-oyun.html>

BENİM OLURSAN EĞER

Sensiz bir yaşantının, bence yok hiç değeri
Benim renksiz ömrüme, sen güzellik katarsın
Sen gneşim olursan, ışık kaplar her yeri
Gözlerimde doğarsın, yüreğimde batarsın

Merhem olursan eğer, kalbimdeki yaraya
Sultan yaparım seni, gönlümdeki saraya
Mevsimleri dizerim, istediğin sıraya
İstersen zemheride, kumsallarda yatarsın

Zamanı durdururum, dünyayı ters döndürüp
Evreni gezdiririm, dolunaya bindirip
Başına ta yaparım, yıldızları indirip
Artık karanlıklara ışığı sen tutarsın

Benim olursan eğer, seni sevmez taparım
Tek bir sözün üstüne her bir şeyi yaparım
Sana kavuşamazsam, şu yaşamdan koparım
Mezarımın üstüne, karanfiller atarsın

Adın düşmez dilimden, her an seni anarım
Senin için istersen, cehennemde yanarım
Cennette yerim varsa, bir tek sana sunarım
Ben uğrunda yanarken, orda keyif atarsın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/677013/benim-olursan-eger.html>

AKŞEHİR

Şu dünyaya nasıl bir nam aldıysan
Gelen geçen seni sorar Akşehir
Bunca güzelliği nerden aldıysan
Şöhretin her yanı sarar Akşehir

Ne kadar eskidir bilinmez yaşın
Tarihle doludur toprağın taşın
Yazların kavurmaz, dondurmaz kışın
Her şeyin dozunda karar Akşehir

Geniş ovaların dümdüz uzanır
Her mevsimde çevren başka bezenir
Bağından, bahçenden herkes kazanır
Tozun bile bize yarar Akşehir

Zenginlik katarsın yeşil doğaya
Seninle yarışan kalır hep yaya
Bağrında yaşayan doyar dünyaya
Ayrı düşen seni arar Akşehir

Tüm dillerde adın söylenir bolca
Dünya seni bilir bir uçtan uca
Bir de sundun bize Nasreddin Hoca
Gülmekten insanı kırar Akşehir

Görenin beyninde izin silinmez
Bunca aşamaya kolay gelinmez
Gizemin, sırların nedir bilinmez
Duyan-gören hayra yorar Akşehir

Dünya var oldukça duyulur sânın
Aydın düşünceyle kaplı her yanın
Bin bir yetenekle dolu insanın
Yıkılsan yeniden kurar Akşehir

Bütün beldelerin hasısın hası
Sultan Dağları'nın süsüsün süsü
Bozkırın aydınlık sesinin sesi
Yokluğun ülkeye zarar Akşehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/687234/aksehir.html>

GURBET

Gurbet ele düşmeye gör ey insan
Yol yaralar, il yaralar ne yapsan
Bilmediğin diyarlara bir konsan
El yaralar, kul yaralar ne yapsan

Yaşam zordur yaban elde elbette
Gözler yolda, gönül her an nöbette
Yaşayana her şey batar gurbette
Çöl yaralar, göl yaralar ne yapsan

Vatanına dönmek ister hep canın
Özledikçe yanar durur her yanın
Duyguları parçalanır insanın
El yaralar, dil yaralar ne yapsan

Efkâr çöker hasret yükü bastıkça
İçin ağlar ağzın dilin sustukça
Tam bağına deli poyraz estikçe
Yel yaralar, sel yaralar ne yapsan

Çıkar için türlü paye verseler
Yollarına ipek halı serseler
Şerefine bin bir çiçek derseler
Dil yaralar, hâl yaralar ne yapsan

Fırsat bulup dünyaları kazansan
Küpün dolsa malla mülkle bezensen
Sultan olup saraylarda uzansan
Mal yaralar, çul yaralar ne yapsan

Gönlün gezer gurbet-sıla arası
Günden güne artar hicran yarası
Geldiğinde gidişinin sırası
Sal yaralar, kol yaralar ne yapsan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/688908/gurbet.html>

ADALETLE OYNAMAYIN

İnsancıklar, ey insanlar
Adaletle oynamayın
İnsan olan laftan anlar
Adaletle oynamayın

Terazisi ve tacıyla
Hak dağıtır kılıcıyla
Ağlarsınız hep acıyla
Adaletle oynamayın

Tarihte çok örnek vardır
Bilmeyenin ufku dardır
Adaletin gözü kördür
Adaletle oynamayın

Gün dolanır devran döner
Ampul patlar, ışık söner
Tepenize tokmak iner
Adaletle oynamayın

Umutları sarartmayın
Kendinizi morartmayın
Delilleri karartmayın
Adaletle oynamayın

Yasamayın yürütmeyin
Yargıyı da eritmeyin
Üç kuvveti bir etmeyin
Adaletle oynamayın

Ne zamandır yazıyorum
Nah şuraya çiziyorum
Gidişatı seziyorum
Adaletle oynamayın

Denilir ki eden bulur
Herkes hakkı neyse alır
Bir gün size lazım olur
Adaletle oynamayın

Haksızlığa meyletmeyin
İnsanları eğletmeyin
Şu Yılmaz'ı söyletmeyin
Adaletle oynamayın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/690711/adaletle-oynamayin.html>

SEVDA ZİNCİRİ

Aşk denilen duygu, çarpar insanı
Sevdaya düşene neden sorulmaz
Çağlar gönüllere kaplar her yanı
Bu selin önünde asla durulmaz

Tarif edilemez anlamı aşkın
Dur durak dinlemez yürekler taşkın
Akıl baştan gider, gönüller şaşkın
Sevdanın dürtüsü, sırdır erilmez

Önünü göremez aşık derdinden
Çılgınca fikirler gelir ardından
Gerekirse kaçıp gider yurdundan
Aşığa kalıcı mekân kurulmaz

Öyle güçlüdür ki aşkın bağları
Kafeslere sığmaz yırtar ağları
Kimine deldirir koca dağları
Kimi gurbet elde gezer yorulmaz

Kim ister dermansız derde bulaşmak
Çöllerde yanarak yalnız dolaşmak
Böyle bir duyguya zordur ulaşmak
Aşkın zirvesine kolay varılmaz

İki gönül birden vermişse karar
Düşünülmez artık yararlar zarar
Görünmez bir zincir kalpleri sarar
Dünya yıkılsa da kopmaz kırılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/692889/sevda-zinciri.html>

DERT

Yüreğimde yer eden
Derdim bilmem nereden
Derman yağsa göklerden
Akmaz benim dereden

Kışım yaza dönmüyor
Acılarım dinmiyor
İçimdeki ateşin
Alevleri sönmüyor

Sevdam bile karadan
Öyle yazmış yaradan
Merhem üretiyorum
Gönlümdeki yaradan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/712625/dert.html>

BİR TÜRKÜ TUTTURSAM

Bir türkü tuttursam dağlara doğru
Sözleri haykırsa sevdaya çağrı
Hasret denilen şey, yürekte ağrı
Anlamını bilmez başlar istemem

Bir türkü tuttursam çaydan dereden
Derdimi anlatsa, içimde yer eden
Cümle âlem bilir, yaram nereden
Derman olmayacak döşler istemem

Bir türkü tuttursam üzgün halimle
Feryadımı döksem sivri dilimle
Notayla sözünü, yazsam elimle
Duygusal ortamda tuşlar istemem

Bir türkü tuttursam sıldan yana
Aydın şavkı olsa, kılavuz bana
Hicran uğramasın cana canana
Gözlerden süzülen yaşlar istemem

Bir türkü tuttursam ezgisi acı
Bağrı yananların olsa ilacı
Yardan gelen her şey başımın tacı
Yalnız çatık duran kaşlar istemem

Bir türkü tuttursam çok yanık olsa
Duyan kendisinden bir şeyler bulsa
Dostlar sofrasına muhabbet dolsa
Beslenmeye başka aşlar istemem

Bir türkü tuttursam uzun mu uzun
Telleri ağlasa bağlama sazın
Tadına doyamam baharın yazın
Ömrümü karartan kışlar istemem

Bir türkü tuttursam aşkla çığırsam
Acımı sinemde ezip yoğursam
Başım darda iken yardım çağırsam
Tepemde alıcı kuşlar istemem

Bir türkü tuttursam hüznle dolu
Açılsa önümde vuslatın yolu
Şerrin belli olmaz pek sağı solu
Ardımdan çevrilen işler istemem

Bir türkü tuttursam inceden ince
Hemen akla gelse türkü denince
Bir gün kavuşmanın vakti gelince
Soğuk etki yapan duşlar istemem

Bir türkü tuttursam kalsa izleri
Dillerde dolaşsa bütün sözleri
Duyanlar ders alsın, gülse yüzleri
Gerçekler dururken düşler istemem

Bir türkü tuttursam bozlaşa yakın
Söylerken gidersem şaşmayın sakın
Başıma kocaman bir çınar dikin
Kabrimin üstünde taşlar istemem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/716262/bir-turku-tuttursam.html>

İSYANIMIZ VAR BİZİM

Esaretin zincirini kırarız
Baskılara isyanımız var bizim
Zulmedene hesabını sorarız
Dayatmaya isyanımız var bizim

Filizlendi körpe körpe fidanlar
Kenetlendi birbirine tüm canlar
Direnişle doluverdi meydanlar
Haksızlığa isyanımız var bizim

İncitilip yaralandı özümüz
Aydınlığa odaklandı gözümüz
Tüm dünyaya bir çağrıdır sözümüz
Karanlığa isyanımız var bizim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/736956/isyanimiz-var-bizim.html>

EY İNSAN

Sanma sakın dünyadaki tek güçsün
Sen aciz bir fanî kulsun ey insan
Koskocaman şu evrende bir hiçsin
Soyun sopun bunu bilsin ey insan

Milyarda bir tesadüftür varlığın
Bir nedene dayalıdır dirliğin
İnsan ol da bitsin vicdan körlüğün
Gönül dünyanın ışık dolsun ey insan

Tüm yaşantın sınırlıdır ömürle
Yok olursun bir zerrecik emirle
İnsan ruhu giderilmez tamirle
İyi koru temiz kalsın ey insan

Varın yoğun ibarettir bir candan
Aklın vardır farkın budur hayvandan
Hem sıradan hem özelsin bu yönden
Kılavuzun aklın olsun ey insan

Bil ki yazın çok önceden yazılmış
Mayan harcın bir imbikten süzölmüş
Yılmaz gibi sana da yol çizilmiş
Doğrusunu özün bulsun ey insan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/741129/ey-insan.html>

AH GÜZEL ALANYA

Senin gibi güzel şehir görmedim
Ah güzel Alanya sen bir tanesin
Hiçbir yere böyle gönül vermedim
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Baharı andırır ılıman kışın
Bereket dağıtır yağmurun yaşın
Dört mevsim yeşildir dağların taşın
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Sırtını vermişsin yüce dağlara
Mis kokular inmiş yeşil bağlara
Geçmişin dayanır eski çağlara
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Dört yanı kaplamış limon portakal
Sararmış muzları uzan daldan al
Bahçende bağında ne yetişse bal
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Kentinle birleşmiş köyün bucağın
Bin bir derde ilaç günün sıcağın
Dünya insanına açık kucağın
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Upuzun serilmiş kumun denizin
Masmavi sulara çevrilmiş yüzün
Görenin aklından silinmez izin
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Yaylaya tırmansan gece donarsın
Kumsala uzansan hemen yanarsın
Serinlik istersen Dim'e konarsın
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Ne konanın biter ne de gelenin
Ruhuna işlersin bir gün kalanın
Kızıl kulen süsü olmuş kalenin
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Doyumsuz manzara batan güneşin
Sanki keyif sunmak senin tek işin
Şu dünyada asla bulunmaz eşin
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Sana nerden baksam seyre doyulmaz
Güzelliğin çoktur inan sayılmaz
Toprağına kurban olsun şu Yılmaz
Ah güzel Alanya sen bir tanesin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/741531/ah-guzel-alanya.html>

UNUTULMASIN

Engellidir dörtbir yanı devrim yolunun
Bildik gittik sizler için unutulmasın
Sona erdi karanlığı Anadolu'nun
Sildik gittik sizler için unutulmasın

Haram ettik alanlara biz aşımızı
Hiç eğmedik işkencede dik başımızı
Katledenler göremedi gzyaşımızı
Dolduk gittik sizler için unutulmasın

Egemenler beğenmedi huylarımızı
Pis zindanlar alıp gitti aylarımızı
Yoksullara bağışladık paylarımızı
Böldük gittik sizler için unutulmasın

şarapneller parçaladı her yanımızı
Uğrunuzda feda ettik al kanımızı
Düşünmeden verip geçtik biz canımızı
ldk gittik sizler için unutulmasın

Bizde uymak namus borcu verilen söze
Yiğit nasıl can verirmiş gösterdik size
Düşmanların karşısında gelmedik dize
Güldük gittik sizler için unutulmasın

Az sürse de yaşamımız birkaç yıl gibi
Hainlerin zerine estik yel gibi
stlerine ağlayarak akan sel gibi
Olduk gittik sizler için unutulmasın

Aydınlığın ışıkları vursun dağlara
Devrimlerin tohumları düşsün toprağa
ıksın körpe fidancıklar dönsün yapağa
Solduk gittik sizler için unutulmasın

Dalgalanıp şaha kalksın yoksul halkımız
Halk yoluna can verirken yoktu korkumuz
Destan olsun tüm dillerde devrim şarkımız
Geldik gittik sizler için unutulmasın

Yılmaz geçti savaşlarla gençlik ağları
Elimizde mavzerlerle gezdik dağları
Takılmadık tuzaklara yırttık ağları
Deldik gittik sizler için unutulmasın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/742051/unutulmasin.html>

UYAN ARTIK UYKUDAN

Esaretle bağdaşır mı insanlık
Uyan kardeş, uyan artık uykudan
Uykudaysan örter seni karanlık
Uyan kardeş, uyan artık uykudan

Namertlere olma sakın kul köle
Özgür olan diz çöker mi hiç ele
Korku fayda getirmez ki ecele
Uyan kardeş, uyan artık uykudan

Sık yumruğu, doldur artık meydanı
Haykırışın silkelesin her yanı
Aç gözünü, düşmanını bir tanı
Uyan kardeş, uyan artık uykudan

Güneş doğar sen de ışık tutarsan
Dağ devrilir, koşup omuz atarsan
Sıran gelir umursamaz yatarsan
Uyan kardeş, uyan artık uykudan

Olmaz sana özgürlüğu getiren
Hak verir mi, hakkı alıp bitiren
Tutsak olur her şeyini yitiren
Uyan kardeş, uyan artık uykudan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/747658/uyan-artik-uykudan.html>

UMUDA YOLCULUK

Umuda yolculuğun, öncüleri olmuşuz
Gözlerimiz ufukta, gökyüzünü deliyor
Asla boyun eğmeyen bir inançla dolmuşuz
İnsanlığın onuru, karanlığı siliyor

Dağlar ulu, yollar sarp, geçit vermez dereler
Kim bilir ki kimlere, mezar olur nereler
Fark etmez ki ölüme aransa da çareler
“Cesur olan” bir kere, “Korkak” her gün ölüyor

Onurluca yaşamak, sanılandan çok zordur
Özgürlüğe giden yol, hem engelli hem dardır
Her gecenin sonunda aydınlık bir gün vardır
Hedefe yaklaştıkça, her yer ışık doluyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/749237/umuda-yolculuk.html>

TÜRKÜ

Çıkar gönül gözümüzden
Gönüllere çağlar türkü
Yankılanır sazımızdan
Yürekleri dağlar türkü

Sevdalarda nazımızdır
Kışımızdır, yazımızdır
Bazen kara yazımızdır
İçin için ağlar türkü

Türkü bizim özümüzdür
Dilimizdir, sözümüzdür
Işık saçan yüzümüzdür
Bizi bize bağlar türkü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/749414/turku.html>

MEVLÂNÂNA

Şarktan gelip mesken tuttun Konya'yı
Helâl lokma yedin içtin Mevlâna
Mesnevî'yle aydınlattın dünyayı
Kâinata ışık saçtın Mevlâna

Bir dergâha yerleşerek üslendin
Acılarla yoğrularak beslendin
"Bütün herkes gelsin" diye seslendin
İnsanlığa kapı açtın Mevlâna

Çok uğraştın cehaleti yenerken
Yalnız kaldın şer elinde yanarken
Çilelerle hak yolunda dönerken
Doğru yolu bulup seçtin Mevlâna

İlim irfan doluydu hep çevrende
Karanlıklar aydınlandı devrende
Yaşamınla örnek oldun evrende
Onurunla konup göçtün Mevlâna

Günden güne ünün artar ulanır
Her bir sözün dilden dile dolanır
Tüm insanlık ışığını kullanır
İz bırakıp gelip geçtin Mevlâna

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/749874/mevl-na.html>

ÇAPKIN

Çapkin bakışınla yürek yakarsın
Bunun bir formülü sırrı var mıdır
Gönülden gönüle durmaz akarsın
Daldan dala konmak sanki kâr mıdır

Düzenin kurulu, işin yolunda
Gezer dolaşırsın kızlar kolunda
Güzeller doludur sağın solunda
Kim kime dum duma dost mu yar mıdır

Çapkin sıfatı çok yakışmış sana
Hakkını veriyorsun tam kana kana
Takılıp durursun hep ona buna
Yorulup uslanman bilmem zor mudur

Yoktur derdin tasan, moralin engin
Havan hep yerinde gönlün hep zengin
Aransa bulunmaz senin bir dengin
Güven olmaz sözüne, aşk mı kur mudur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/750174/capkin.html>

KALLEŞ

Bir kalleşı çözmek mümkün değildir
Kalleşin işine akıl sır ermez
Kalleşle uğraşmak tekin değildir
Kalleşin işine akıl sır ermez

Uzaktır doğru ve dürüst zeminden
Paye almamıştır sevgi deminden
Korunmak gerekir onun keminden
Kalleşin işine akıl sır ermez

Kötülük kalbine ağlar örmüştür
İçine karanlık ruhlar girmiştir
Kesin bir ihanet kursu görmüştür
Kalleşin işine akıl sır ermez

Ne vicdanı vardır ne de merhamet
Ruhuna hâkimdir şer'le, melânet
Hiç bir günahından duymaz nedâmet
Kalleşin işine akıl sır ermez

Köhnemiş beyninden saçılır irin
Yedi kat dibine lâyıktır yerin
Varlığı âleme yaratır sorun
Kalleşin işine akıl sır ermez

Kalleş ihaneti taşır yanında
Hainlik mikrobu gezer kanında
Vefa nedir bilmez, satar anında
Kalleşin işine akıl sır ermez

“Böyle insan olmaz” demeyin sakın
Her an çevrenize iyice bakın
Herkesin kalleşi, kendine yakın
Kalleşin işine akıl sır ermez

Kalleşe rastlarsa bir gün yolunuz
Çok dikkatli ama sakın olunuz
Sonra yok etmeye çare bulunuz
Kalleşin işine akıl sır ermez

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/751557/kalles.html>

GURBET

Gurbet ele düşmeye gör ey insan
Yol yaralar, il yaralar ne yapsan
Bilmediğin diyarlara bir konsan
El yaralar, kul yaralar ne yapsan

Yaşam zordur yaban elde elbette
Gözler yolda, gönül her an nöbette
Yaşayana her şey batar gurbette
Çöl yaralar, göl yaralar ne yapsan

Vatanına dönmek ister hep canın
Özledikçe yanar durur her yanın
Duyguları parçalanır insanın
Dil yaralar, hâl yaralar ne yapsan

Efkâr çöker hasret yükü bastıkça
İçin ağlar ağzın dilin sustukça
Tam bağrına deli poyraz estikçe
Yel yaralar, sel yaralar ne yapsan

Çıkar için türlü paye verseler
Yollarına ipek halı serseler
Şerefine bin bir çiçek derseler
Dal yaralar, gül yaralar ne yapsan

Fırsat bulup dünyaları kazansan
Küpün dolsa malla mülkle bezensen
Sultan olup saraylarda uzansan
Mal yaralar, çul yaralar ne yapsan

Gönlün gezer gurbet-sıla arası
Günden güne artar hicran yarası
Geldiğinde gidişinin sırası
Sal yaralar, kol yaralar ne yapsan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/751827/gurbet.html>

AKIL VE DİL

Bir insanı insan yapan akılı ile dilidir
Dil akıldan geçenleri süzüp süzüp anlatır
İnsanlığı yok eden şey azgın duygu selidir
Hırslarına gem vuranlar sözlerini dinletir

Aklı olan tercih eder ilim irfan bileni
Dinlemeden kim izler ki her önüne geleni
Tatlı bir dil deliğinden çıkartırmış yılanı
Akılsız dil, insanları inim inim inletir

Akıl fukaraysa eğer dil ukala olurmuş
Dilini hiç kullanmayan dertleriyle kalırmış
İkisini yönlendiren rotasını bulurmuş
Akıllı dili eksik olan düz gemiyi anlatır

Akıl-fikir ışık tutar insanların yoluna
Kim görmüş ki şerden fayda, bak sağına soluna
İnsanoğlu hakim olsun aklına ve diline
Aksi halde yeryüzünü çirkin sesler çınlatır

Şiirimi "Günün Şiiri" seçen seçici kurula teşekkürlerimi sunarım..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/755074/akil-ve-dil.html>

GELME ÖLÜM

Şu dünyada kalleş derler adına
Gelme ölüm, daha halim var benim
Varamadım çiçeklerin tadına
Gelme ölüm, daha gülüm var benim

Şu gönlümü ne sevdalar dağılıyor
Her bir sevgi beni sarıp bağlıyor
Yüreğimde çağlayanlar çağlıyor
Gelme ölüm, daha selim var benim

Şu yaşamdan henüz murat almadım
Mutlu olup doya doya gülmedim
Ne dertlere düştüm ama ölmedim
Gelme ölüm, daha yılım var benim

Şu alemde çare yoktur tek derde
Bilen mi var, neler oldu, kim nerde
Yakalarsın zaten beni her yerde
Gelme ölüm, daha yolum var benim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/755259/gelme-olum.html>

AŞKIN ZİRVESİNE KOLAY VARILMAZ

Aşk denilen duygu, çarpar insanı
Sevdaya düşene neden sorulmaz
Çağlar gönüllere kaplar her yanı
Bu selin önünde asla durulmaz

Tarif edilemez anlamı aşkın
Dur durak dinlemez yürekler taşkın
Akıl baştan gider, gönüller şaşkın
Aşık sevdiğine boşa sarılmaz

Önünü göremez aşık derdinden
Sürüklenir durur aşkın ardından
Gerekirse kaçıp gider yurdundan
Aşığa kalıcı mekân kurulmaz

Öyle güçlüdür ki aşkın bağları
Bazısının ünü aşar çağları
Kimi aşık deler koca dağları
Kimi gurbet gurbet gezer yorulmaz

Kim ister dermansız derde bulaşmak
Çöllerde yanarak yalnız dolaşmak
Kara sevdalara zordur ulaşmak
Aşkın zirvesine kolay varılmaz

İki gönül birden vermişse karar
Düşünülmez artık yararlar zarar
Görünmez bir zincir kalpleri sarar
Dünya yıkılsa da kopmaz kırılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/756136/askin-zirvesine-kolay-varilmaz.html>

BU YAPTIĞIN İNSANLIĞA SIĞAR MI

Gözlerini korkunç bir hırs bürümüş
Bu yaptığın insanlığa sığar mı
Ahlaksızlık almış başı yürümüş
Bu yaptığın insanlığa sığar mı

Yaşam boyu mal mülk diye didindin
Çaldın çırıptın haksız servet edindin
Soygunlardan ne usandın ne dindin
Bu yaptığın insanlığa sığar mı

Hırsızlıkla geçti bütün zamanın
Para oldu inancınla imanın
Öteye de götürürdün olsa imkanın
Bu yaptığın insanlığa sığar mı

Bin bir türlü hile yaptın işinde
Gezdin durdun sahtekarlık peşinde
Helal lokma bulunmadı aşında
Bu yaptığın insanlığa sığar mı

Sardı seni haksız kazanç tufanı
Yedin içtin sürdün her gün sefanı
Zevke daldın kaldırmadın kafanı
Bu yaptığın insanlığa sığar mı

Servetine güvenerek kasıldın
Orda burda onursuzca basıldın
Nerede bir kadın görseñ asıldın
Bu yaptığın insanlığa sığar mı

Namus şeref bitmiş senin gözünde
Dürüst yanın kalmamış hiç özünde
Bir gün bile durmamışsın sözünde
Bu yaptığın insanlığa sığar mı

Yılmaz der ki sonu kötü bu işin
Yoldan çıkıp nereyedir gidişin
Neler yıktın geçmişinde bir düşün
Bu yaptığın insanlığa sığar mı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/756698/bu-yaptigin-insanliga-sigar-mi.html>

DÜZENE BİR KARŞI ÇIK DA GÖREYİM

İktidara yandaş olmak kolaydır
Düzene bir karşı çık da göreyim
Fikrin bile yıkıcı bir olaydır
Düzene bir karşı çık da göreyim

Mangal gibi yürek gerek en önce
Kapındadır bin bir türlü işkence
Suçlamakta göstermezler çekince
Düzene bir karşı çık da göreyim

Çıkarıcılar hep sırt sırta yaslanır
Nimetlerden yararlanıp beslenir
Karşı çıkan zindanlarda paslanır
Düzene bir karşı çık da göreyim

İktidardan nemalanır yalaka
Karşılıklı kurulmuştur alâka
Sana düşer işkenceyle falaka
Düzene bir karşı çık da göreyim

Sıkıyorsa isyan et bir ağaya
Sor bakalım nasıl konmuş doğaya
Dönüverir kudurmuş bir boğaya
Düzene bir karşı çık da göreyim

Gör gününü başkaldır da bir beye
Neye döner halin o an, gör neye
Yok olursun veda edip her şeye
Düzene bir karşı çık da göreyim

Sana derler “memleketin delisi”
Lânet okur şih’ı, pîr’i, velî’si
Peşindedir jandarması, polisi
Düzene bir karşı çık da göreyim

Bilemezsin kim haindir çevrende
İhanete uğrarsın her devrende
En sonunda izin kalmaz evrende
Düzene bir karşı çık da göreyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/758256/duzene-bir-karsi-cik-da-goreyim.html>

BİLLAH ÖDERİM BORCUMU

Dostum sakın sıkma beni
İnan mağdur etmem seni
Davul tozu ekdim yeni
Billah öderim borcumu

Bu kadar borç olmaz konu
Sen kafaya takma bunu
Gelsin hele harman sonu
Billah öderim borcumu

Elinde bil sen parayı
Fazla uzatmam arayı
Terkedip gitmem burayı
Billah öderim borcumu

Toplarsam göldeki sazı
Yakalarsam uçan kazı
Everince küçük kıızı
Billah öderim borcumu

Mahzun mahzun bükme boyun
Sen ölürsen alır soyun
Kuzulasın kısır koyun
Billah öderim borcumu

Sitem edip durma bana
Düşüncemi dedim sana
Yavrulasın deli dana
Billah öderim borcumu

Sabret biraz bekle hele
Komşu köyden sürü gele
Yünler takılınca tele
Billah öderim borcumu

Borcum borçtur silme onu
Vademizin gelmez sonu
Satınca *ıçımından donu
Billah öderim borcumu

İstemende yok sakınca
Kızmam başıma kakınca
Başkalarına takınca
Billah öderim borcumu

Dava edip kullanma güç
O zaman bir bardak su iç
Vermez diye düşünme hiç
Billah öderim borcumu

Kuşlar yemezse üzümü
Tutarım elbet sözümü
Çıkmaz yılın bağ bozumu
Billah öderim borcumu

Katır ikiz doğurunca
Koca öküzü sağınca
Kırmızı karlar yağınca
Billah öderim borcumu

Sıkıştırırsan bıkınca
İkide bir can sıkınca
Balık kavağa çıkınca
Billah öderim borcumu

Sevmem hesap sorulunca
Gez peşimde yorulunca
Hak divanı kurulunca
Billah öderim borcumu

Söz namustur bizim burda
Hakkın gitmez kuşa kurda
Bir yüz sene daha dur da
Billah öderim borcumu

Yüzyıl geçmez paran hazır
Gülersin ya hınzır hınzır
Alınca duyarsın huzur
Billah öderim borcumu

İnkâr yok boynum asılsa
Farketmez mühür basılsa
Yılmaz kefilim nasılsa
Billah öderim borcumu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/758693/billah-oderim-borcumu.html>

YÜCE DAĞLAR

İnsanların çoğu varıp görmezler
Yolu beli dardır yüce dağların
Sevmeyene kolay geçit vermezler
Dört bir yanı yar'dır yüce dağların

İnsan başkalaşır dağa bakınca
Dağın hükmü geçer dağa çıkınca
Güneş ufka varıp gurup çökünce
Renkleri hep mordur yüce dağların

Kimi sıra sıra, kimi uludur
Kiminin yamacı kervan yoludur
Her birinin bağı maden doludur
Demir, kömür, bor'dur yüce dağların

Dağlar ağaçlarla, sisle süslenir
Üstlerinde bir çok canlı beslenir
Yellerle, çığlarla bize seslenir
Zirveleri kardır yüce dağların

Yalçın kayaların bitmez direnci
Çağları delmiştir yaşlısı genci
İnsanla olandır, kesin iğrenci
Öyküleri vardır yüce dağların

Türküler yakılır dağlar üstüne
Umutla bakılır dağlar üstüne
İsyanla çıkılır dağlar üstüne
Kızgınlığı kordur yüce dağların

Dağlar dağlayınca izi silinmez
Dağ izin vermezse bağı delinmez
Neler saklıyorlar asla bilinmez
Geçmişleri sırdır yüce dağların

“Giden Gelmez” derler zaten kimine
Ayak değmemiştir bakir çimine
İnsan göz dikmiştir artık tümüne
Yarınları zordur yüce dağların

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/772191/yuce-daglar.html>

EY TOPRAK

Sır gibidir, suyun, tozun hamurun
Tabiatın gizisin sen ey toprak
İnsanlarca şer belenmiş çamurun
Çamurunda özüsün sen ey toprak

Maya neyse ona benzer ürünü
Bozulmayan inkâr etmez türünü
Herkesten çok sen bilirsin sürünü
İnsanların yüzüsün sen ey toprak

Aslı sensin şu dünyada ne varsa
Güç katarsın üstüne kim mülk kursa
Bazen dağ taş, bazen koca bir arsa
Bayırısın düzüsün sen ey toprak

Üstün kuru, altın nemli, sepserin
Canlıların yuvasıdır her yerin
İnsana da bir mezarsın depderin
Gerideki izisin sen ey toprak

Bir anını tutmaz asla bir anın
Bin bir renkle dolu senin her yanın
Kaynağısın çok türkünün destanın
Söylenecek sözüsün sen ey toprak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/774821/ey-toprak.html>

İFTİRA

Düşmeyegör bir iftira derdine
İstesen de kimse olmaz yanında
Rastlamazsan dürüstüne merdine
Dostun bile çekip gider anında

Yüreğine çöreklenir bir acı
Yalnızlığın olur sana baş tacı
Arasan da bulamazsın ilacı
Kıvranmaktan can mı kalır canında

Bir yalana nasıl cevap verirsin
Çırpındıkça korkunç eza görürsün
Sultan olsan gündün güne erirsin
Fayda etmez servetin de şanın da

Feryat etsen duyan olmaz naranı
Merhem sürüp kimse sarmaz yaranı
Bulamazsın hatırını soranı
Unutulup yok olursun sonunda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/780299/iftira.html>

DALLAMA

Bak aslanım sana bir çift sözüm var
Dinlemezsen sonra pişman olursun
Gidişatı iyi gören gözüm var
En sonunda itler gibi ulursun

Çok kasılma ünüm, şanımlı var diye
Namın sana edilmiştir hediye
Kesinlikle kulsundur bir adıye
Başka türlü burada zor solursun

Kim bilir ki kimler vardır arkanda
Üç beş ittir peşin sıra sarkan da
Senin gibi olsun senden korkan da
Bir gün gelir layığını bulursun

Sanma sana kimse karşı gelemez
Herkes tırsıp senden aman dilemez
El yumruğu yemeyenler bilemez
Bu işleri en iyi sen bilirsin

Racon kesip halka tehdit yollama
Kaş kaldırıp elde tesbih sallama
Millet sana isim bulmuş "Dallama"
Kimliğini tören ile alırsın

Bir anlıktır şöhretin de şanın da
Bir bakarsın kimse kalmaz yanında
İlk fırsatta herkes kaçır anında
Ortalıkta bir başına kalırsın

Havadaki yerdekini anlamaz
Hiçbir çare düşüşünü önlemez
Feryat etsen kimse seni dinlemez
Bir kenarda sürünerek ölürsün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/781699/dallama.html>

ŞU YOLLAR

Sevdalarla yürekleri dağlayıp
Hasret ile bezenirler şu yollar
Sıla ile gurbet eli bağlayıp
Gönüllere kazınırlar şu yollar

Mor dağlara doğru vurur kimisi
Bozkırlarda düze varır kimisi
Menzilini arar durur kimisi
Kıvrım kıvrım uzanırlar şu yollar

Kimi uzun, kimi kısa, kimi dar
Kimi tozlu, kimi buzlu, kimi kar
Bilinmez ki sonlarında neler var
Kavuşmaya özenirler şu yollar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/781865/su-yollar.html>

SEN

Sen gelince; güneş doğdu uyandı
Suya değdi yanan güneş, su yandı
Buharlaştı sular, güne dayandı
Gölge gölge üstümüze indiler

Sen durunca; selam durdu tüm dağlar
Boran bitti, yağmaz oldu yağmur, kar
Esmelere ara verdi rüzgarlar
Fırtınalar saygı duyup dindiler

Sen gülünce; gülüştüler sümbüller
Yeni şarkı besteledi bülbüller
Dikenlerle kucaklaştı al güller
Mis kokular dört bir yana sindiler

Sen kalkınca; havalandı tüm kuşlar
Gökyüzünde işlediler nakışlar
Uzaklara yöneldiler bakışlar
Nazlı nazlı kanat çırpıp döndüler

Sen gidince; gülün benzi sarardı
Dağlar taşlar üzüntüden morardı
Ak bulutlar kaş indirip karardı
Tüm ışıklar yavaş yavaş söndüler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/782303/sen.html>